

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)
2005. gada 19. oktobrī*

Lieta T-318/00

Freistaat Thüringen (Vācija), ko pārstāv M. Šite [*M. Schütte*], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv V.-D. Plesings [*W.-D. Plessing*] un T. Jirgensens [*T. Jürgensen*], pārstāvji, kam palīdz R. Bīrvāgens [*R. Bierwagen*], advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv K.-D. Borhards [*K.-D. Borchardt*] un V. Kreišics [*V. Kreuzhitz*], pārstāvji, kam palīdz K. Kēnigs [*C. Koenig*], kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ko atbalsta

ODS Optical Disc Service GmbH, Hamburga (Vācija), ko pārstāv I. Brinkers [*I. Brinker*] un U. Soltēss [*U. Soltész*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2000. gada 21. jūnija Lēmumu 2000/796/EK par Vācijas valsts atbalstu *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tīringene) [neoficiāls tulkojums] (OV L 318, 62. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [*J. Azizi*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*], Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*], M. Jēgers [*M. Jaeger*] un F. Deuss [*F. Dehousse*],

sekretāre D. Kristensena [*D. Christensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 5. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 EKL 87. pantā ir paredzēts:

“1. Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm [..].”

- 2 EKL 88. pantā ir paredzēts:

“1. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārskata visas atbalsta piešķiršanas sistēmas, kas pastāv šajās valstīs. Tā iesaka šīm valstīm attiecīgus pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar kopējā tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību.

2. Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma

87. pantu, nav saderīgs ar kopējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina [..].”

- ³ Atbilstoši Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 88. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 5. pantam:

“1. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgās dalībvalsts sniegtā informācija [..] ir nepilnīga, tā lūdz visu vajadzīgo papildu informāciju. Kad dalībvalsts atbild uz šādu lūgumu, Komisija informē dalībvalsti par attiecīgās atbildes saņemšanu.

2. Ja attiecīgā dalībvalsts nesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija nosūta atgādinājumu, paredzot attiecīgu papildu termiņu informācijas sniegšanai.

[..]”

- ⁴ Turklāt Regulas Nr. 659/1999 6. pantā ir paredzēts:

“1. Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek

šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos, Komisija var pagarināt noteikto termiņu.

[..]”

5 Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 10. pantu:

“1. Ja — neatkarīgi no informācijas avota — Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt izskata minēto informāciju.

2. Vajadzības gadījumā tā lūdz informāciju attiecīgajai dalībvalstij. *Mutatis mutandis* piemēro [..] 5. panta 1. un 2. punktu.

3. Ja, neskatoties uz atgādinājumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts neiesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai ja tā iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pieņem lēmumu, ar ko tai prasa sniegt minēto informāciju (turpmāk “rikojums sniegt informāciju”). Lēmumā norāda, kāda informācija tiek prasīta, un nosaka atbilstīgu termiņu, kurā tā ir jāiesniedz.”

6 Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru, iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 7. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.”

7 Šīs pašas regulas 14. pants nosaka:

“1. Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (turpmāk — “atgūšanas lēmums”). Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu.

2. Atbalsts, kas ir jāatgūst saskaņā ar atgūšanas lēmumu, ietver procentus, kas aprēķināti pēc atbilstīgas likmes, ko nosaka Komisija. Procenti maksājami no dienas, kad nelikumīgais atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tās atgūšanas dienai.

3. Neskarot nevienu Eiropas Kopienų Tiesas nolēmumu saskaņā ar EKL [242.] pantu, atgūšanu isteno tūlīt un saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumos paredzētajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu Komisijas lēmuma izpildi. Šajā nolūkā un gadījumā, ja ir sākts izskatīšanas process valsts tiesā, attiecīgās

dalībvalstis, neskarot Kopienas tiesību aktus, veic visus vajadzīgos pasākumus, kas iespējami to attiecīgajās tiesību sistēmās, tostarp pagaidu pasākumus.”

- 8 Turklāt Regulas Nr. 659/1999 16. pants ar nosaukumu “Nepareizi izmantots atbalsts” nosaka:

“Neskarot 23. pantu, gadījumos, kad atbalstu izmanto ļaunprātīgi, Komisija var sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar 4. panta 4. punktu. *Mutatis mutandis* piemēro 6., 7., 9. un 10. pantu, 11. panta 1. punktu, 12., 13., 14. un 15. pantu.”

- 9 Visbeidzot, 1994. gadā Komisija pieņēma Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai (OV C 368, 12. lpp.), kurās 1997. gadā izdarīti grozījumi (OV C 283, 2. lpp.) (turpmāk tekstā — “Pamatnostādnes par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai”).

Prāvas rašanās fakti

- 10 Ar 2000. gada 21. jūnija Lēmumu 2000/796/EK par Vācijas valsts atbalstu *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tīringene) (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) Komisija lēma par finansiālās palīdzības tiesiskumu, ko laika posmā no 1991. līdz 1995. gadam dažādas Vācijas valsts iestādes piešķīra kompaktdisku rūpnīcai Albrehtā, Tīringenes pavalstī (turpmāk tekstā — “kompaktdisku rūpnīca Albrehtā”).

A — *Vispārējais konteksts*

- 11 Apstrīdētajā lēmumā Komisija nošķir trīs posmus, proti: pirmkārt, uzņēmuma dibināšanas posmu, otrkārt, uzņēmuma pārstrukturēšanas posmu un, visbeidzot, sabiedrības *MediaTec Datenträger GmbH* (turpmāk tekstā — “MTDA”) veikto šī uzņēmuma noteiktu aktīvu pārpirkšanu.

1. *Uzņēmuma dibināšanas posms (no 1990. līdz 1992. gadam)*

- 12 No Apstrīdētā lēmuma izriet, ka kompaktdisku rūpnīca Albrehtā ir izveidota sakaņā ar kopuzņēmuma līgumu, kas 1990. gada 20. februārī noslēgts starp kompleksu “VEB” (kas atrodas valsts īpašumā) *Robotron* (Drēzdene, Saksijas pavalsts) (turpmāk tekstā — “*Robotron*”) un sabiedrību *R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG* (turpmāk tekstā — “*PBK*”), kas ietilpst *Pilz* grupā (Krančberga [*Kranzberg*], Bavārijas pavalsts) (turpmāk tekstā — “*Pilz* grupa”). Kopuzņēmuma, kas tobrīd tika saukts *Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG*, divas trešdaļas kapitāla piederēja *Robotron* un viena trešdaļa kapitāla — *PBK*. Kopuzņēmuma mērķis bija kompaktdisku, to vāciņu un piederumu ražošana. Rainers Pilcs [*Reiner Pilz*], vadot *Pilz* grupu, nodrošināja arī šī uzņēmuma vadību (Apstrīdētā lēmuma 11. apsvērumš)
- 13 Lai īstenotu savu mērķi, kopuzņēmums 1990. gada 29. augustā noslēdza ģenerālo uzņēmuma līgumu ar *Pilz* grupai piederošu sabiedrību *Pilz GmbH & Co. Construction KG* (turpmāk tekstā — “*Pilz Construction*”), lai uzbūvētu un nodotu ekspluatācijā kompaktdisku ražošanas rūpnīcu par līguma cenu 235,525 miljoni Vācijas marku (DEM) apmērā. Šīm izdevumiem vēl jāpieskaita izmaksas par teritorijas labiekārtošanu 7,5 miljonu Vācijas marku apmērā (Apstrīdētā lēmuma 12. un 20. apsvērumš).

- 14 Turklāt ar 1992. gada 26. maija papildu protokolu divi kopuzņēmuma partneri noslēdza vienošanos, paredzot kompaktdisku un to vāciņu ražošanas jaudu palielināšanu. Nepieciešamo pakalpojumu un piegāžu kopējā summa tādējādi pieauga līdz 39 miljoniem Vācijas marku (Apstrīdētā lēmuma 22. apsvērum).
- 15 Lai finansētu šos ieguldījumus, kopuzņēmums, *Robotron* un *PBK* vajadzīgās summas aizņēmas no banku konsorcijs. Šos banku kredītu galvojumus vai nu daļēji, vai pilnībā sniedza *Treuhandanstalt* — valsts aģentūra, kas atbild par uzņēmumu finansējumu un privatizāciju bijušajā Vācijas Demokrātiskajā Republikā un Bavārijas pavalstī (turpmāk tekstā — “*THA*”). Turklāt Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts caur *Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung* — Bavārijas pavalsts aģentūru infrastruktūras finansēšanai (turpmāk tekstā — “*LfA*”) — kopuzņēmumam piešķīra subsīdijas un nodokļu atmaksas par ieguldījumiem.
- 16 Turklāt kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā dibināšanas posmā vairākkārt mainījās kopuzņēmuma kapitāla daļu īpašnieki. Vispirms, *THA* veicot *Robotron* likvidāciju, šīs sabiedrības īpašumā esošās kopuzņēmuma kapitāla daļas tika pārdotas *PBK*. Savukārt *PBK* vēlāk gandrīz visas tās īpašumā esošās kapitāla daļas nodeva sabiedrībai *Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG* — citai *Pilz* grupā ietilpstošai sabiedrībai (turpmāk tekstā — “*Pilz Compact Disc*”), tādējādi kopuzņēmumam kļūstot par šīs sabiedrības meitas uzņēmumu. Visbeidzot, 1992. gada 24. novembrī pēc kapitāla daļu nodošanas un sabiedrības juridiskās adreses pārcelšanas uz Albrehtu kopuzņēmums mainīja savu nosaukumu uz *Pilz Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “*PA*”). Tūlīt pēc šīm izmaiņām kopuzņēmums iekļāvās *Pilz* grupas vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmā (Apstrīdētā lēmuma 13. un 14. apsvērum).

2. Pārstrukturēšanas posms (no 1993. līdz 1998. gadam)

- 17 Kompaktdisku ražošanas rūpnīca sāka darbību 1993. gadā. Kopš rūpnīcas darbības sākuma tā saskārās ar nopietnām grūtībām un dziļi iestīga parādos (Apstrīdētā lēmuma 15. apsvērumš).
- 18 Lai atvieglotu šo situāciju, 1994. gada 7. martā *Pilz* grupa (t. sk. *PA*), bankas un valsts tiesību subjekti [*THA*, *LfA*, *Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft* (turpmāk tekstā — “*TIB*”) un *Thüringer Aufbaubank* (turpmāk tekstā — “*TAB*”)], kas piedalījās kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā būvniecības finansēšanā, noslēdza vienošanos par sanāciju. Šīs vienošanās ietvaros liela daļa banku kredītu, kas tika piešķirti kompaktdisku ražošanas rūpnīcas būvniecībai, tika pilnībā vai daļēji atmaksāti. Turklāt, balstoties uz vienošanos par sanāciju, no 1994. gada 1. janvāra ar atpakaļejošu spēku *PA* kapitāla daļas 98 procentu apmērā ieguva *TIB* un 2 procentu apmērā — *TAB*, un šī iemesla dēļ *PA* vairs neietilpa *Pilz* grupā. Kopš 1994. gada oktobra šī sabiedrība mainīja arī nosaukumu uz *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “*CD Albrechts*”) (Apstrīdētā lēmuma 15. un 17. apsvērumš). Turklāt 1994. un 1995. gadā *TAB* un *LfA* piešķīra *CD Albrechts* vairākus kredītus.
- 19 Tajā pašā 1994. gadā Vācijas iestādēm kļuva zināms, ka liela daļa finansiālās palīdzības, kas piešķirta kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā būvniecības finansēšanai, ir izmantota nepareizi, jo īpaši *Pilz* grupas vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros, citu šīs grupas sabiedrību interesēs. 1995. gada 25. jūlijā pret *Pilz* grupas visu sabiedrību ipašumu turklāt tika uzsākts maksātnespējas process. Visbeidzot, par ļaunprātīgu uzņēmuma novešanu līdz bankrotam un citiem likuma pārkāpumiem Raineram Pilcam piesprieda cietumsodu (Apstrīdētā lēmuma 16. apsvērumš).

3. MTDA veiktā noteiktu aktīvu pārpirkšana

- 20 Kopš 1998. gada 1. janvāra MTDA, pilnībā TIB īpašumā esošs meitas uzņēmums, kas pamatā darbojas augstas veiktspējas datu nesēju, jo īpaši ierakstāmo kompaktdisku (CD-ROM) un DVD ražošanas jomā, pārpirka daļu CD *Albrechts* aktīvu, proti, pamatlīdzekļus, preču, izejvielu un daļēji pārstrādāto izejvielu atlikumus, istermiņā realizējamus atlikumus [apgrozāmos līdzekļus], kā arī uzņēmuma tehnisko un preču izplatīšanas tehnoloģisko kompetenci [*know-how*] (Apstrīdētā lēmuma 18. apsvērumus).
- 21 Vienlaicīgi ar šo pārpirkšanu sabiedrības CD *Albrechts* nosaukumu mainīja uz LCA *Logistik Center Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “LCA”) un sabiedrības MTDA nosaukumu — uz CDA *Datenträger Albrechts GmbH* (turpmāk tekstā — “CDA”). LCA īpašumā tomēr palika darbībai vajadzīgais zemes gabals, uz tā atrodošās ēkas, tehniskā, kā arī loģistikas infrastruktūra. LCA un CDA turklāt noslēdza līgumu par savstarpēju pakalpojumu sniegšanu, kas ietvēra, pirmkārt, nomas-pārvaldības līgumu ar ikgadēju nomas maksu DEM 800 000 apmērā un, otrkārt, līgumu par pakalpojumu sniegšanu aptuveni 3 miljonu Vācijas marku apmērā gadā, kas ir saistīts ar tirdzniecības apjomu (Apstrīdētā lēmuma 19. apsvērumus).
- 22 Visbeidzot, 2000. gada 22. septembrī LCA lūdza to nodot likvidācijai, uzsākot maksātspējas procesu.

B — Administratīvā procesa norise

- 23 Komisija, uzzinot no preses, ka Vācijas iestādes piešķirušas atbalstu kompaktdisku rūpnīcas būvniecībai Albrehtā, no 1994. gada oktobra lūdza, lai Vācijas Federatīvā

Republika darītu tai zināmu informāciju par šo atbalstu. Vēlāk norisinājās intensīva vēstuļu apmaiņa un dažādas tikšanās starp Vācijas iestādēm un Komisiju (Apstrīdētā lēmuma 1.–3. apsvērumš).

²⁴ Ar 1998. gada 17. jūlija vēstuli (turpmāk tekstā — “lēmums par procedūras uzsākšanu”) Komisija informēja Vācijas Federatīvo Republiku par savu lēmumu saistībā ar šo atbalstu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru. Šai vēstulei pievienots Vācijas iestādēm paredzēto jautājumu saraksts. Lēmums par procedūras uzsākšanu publicēts 1998. gada 15. decembra “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī” (Komisijas paziņojums, kas, pamatojoties uz EKL 88. panta 2. punktu, adresēts citām dalībvalstīm un citām ieinteresētajām pusēm, par Vācijas valdības piešķirto atbalstu *CD Albrechts GmbH* (iepriekš *Pilz* grupa, Bavārijas pavalsts) izveidošanai Tiringenes pavalstī, OV C 390, 7. lpp.).

²⁵ Vācijas iestādes uz Lēmumu par procedūras uzsākšanu atbildēja, nosūtot dažādas vēstules ar papildu informāciju. Turklāt tika rīkotas vairākas tikšanās starp šīm iestādēm un Komisijas pārstāvjiem.

²⁶ Komisija, uzskatot, ka Vācijas iestāžu sniegtā informācija tomēr nedod apmierinošu atbildi uz uzdotajiem jautājumiem, ar 1999. gada 22. jūlija vēstuli pieprasīja sniegt uz tiem atbildi līdz 1999. gada 31. augustam. Pēc 1999. gada 28. jūlija vēstulē izteiktā lūguma pagarināt šo termiņu un pēc jaunas tikšanās ar Komisijas pārstāvjiem 1999. gada 23. septembrī Briselē Vācijas iestādes iesniedza papildu informāciju.

- 27 Turklāt, beidzoties lēmumā par procedūras uzsākšanu noteiktajam termiņam, sabiedrība *CDA*, kā arī tās konkurente — sabiedrība *Point Group Ltd* — darīja zināmu, ka ir ieinteresētās puses, un iesniedza apsvērumus Komisijai.
- 28 Visbeidzot, 2000. gada 21. jūnijā Komisija noslēdza procedūru, pieņemot Apstrīdēto lēmumu.

C — Faktu konstatācija un juridiskais vērtējums

- 29 Komisija atsevišķi vērtēja finansiālo palīdzību, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi, attiecīgi, dibināšanas posmā, pārstrukturēšanas posmā un, visbeidzot, *MTDA* veiktās *CD Albrechts* noteiktu aktīvu pārpirkšanas laikā.

1. Vācijas Federatīvās Republikas piešķirtā finansiālā palīdzība dibināšanas posmā

- 30 Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka dibināšanas posmā finansiālā palīdzība piešķirta piecas reizes. Apstrīdētā lēmuma 32. apsvērumā norādītajā kopsavilkuma tabulā šī palīdzība atspoguļota šādi:

	Palīdzības veids	Summa milj. DEM	Saņēmējs	Palīdzību piešķir	Datums	Juridiskais pamats
1	Saistību izpildes garantija 100 % (sākotnēji 80 %) apmērā, galvojot par 52,7 milj. DEM	54,7	<i>PBK</i>	<i>LfA</i>	1991	Bavārijas brīvvalsts likums "Par valsts garantiju un galvojumu piešķiršanu"
2	Subsidijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem	19,42	Kopuzņēmums	<i>LfA</i>	1991–1992	Kopējo interešu uzdevums "Reģiona ekonomiskās struktūras uzlabošana", likums "Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem"
3	Atteikšanās no parāda	3,0	<i>PBK</i>	<i>LfA</i>	1994	Nav
4	Galvojums 100 % apmērā	190,0	<i>Robotron</i> , Kopuzņēmums	<i>THA</i>	199[2]	<i>THA</i> shēma
5	Subsidijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem	63,45	Kopuzņēmums; bet kopš 24.11.1992 — <i>PA</i>	Tīringenes pavalsts	1991–1993	Kopējo interešu uzdevums "Reģiona ekonomiskās struktūras uzlabošana", likums "Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem"
Kopā		330,57				

- 31 Pirmkārt, no šīs tabulas izriet, ka 1992. gadā *THA* par summu 190 miljonu Vācijas marku apmērā piešķīra 100 % galvojumu, kas sedza lielāko daļu no *Robotron* un kopuzņēmumam piešķirtajiem banku kredītiem. Pēc Komisijas domām, šis galvojums ir jāuzskata par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, ciktāl tas nav piešķirts saskaņā ar atbalsta shēmās minētajiem nosacījumiem, kuras apstiprinātas, attiecīgi, ar Komisijas 1991. gada 26. septembra vēstuli [Nr.] SG (91) D/17825 (turpmāk tekstā — “pirmā *THA* shēma”) un 1992. gada 8. decembra vēstuli SG(92) D/17613 (turpmāk tekstā — “otrā *THA* shēma”). Komisija tomēr uzskata, ka no sākotnēji nodrošinātajiem 190 miljoniem ir jāatmaksā tikai saskaņā ar galvojumu *THA* faktiski izmaksātā summa 120 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 32 Otrkārt, Komisija konstatēja, ka līdz 1993. gada 31. decembrim Tīringenes pavalsts kopuzņēmumam, vēlāk *PA*, atbilstoši *Investitionszulagengesetz* (likumam “Par finanšu piemaksām par ieguldījumiem”) un *Rahmenpläne der Gemeinschaftsaufgabe ‘Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur’* (1992. un 1993. gadam pieņemtajai pamatprogrammai, piemērojot 1969. gada 6. oktobra likumu “Par kopējo interešu uzdevumu “Reģiona ekonomiskās struktūras uzlabošana””, turpmāk tekstā — “*TIC* shēma”) divdesmito un divdesmit pirmo apsvērumu ir piešķirusi subsīdijas un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā. Tomēr, pēc Komisijas domām, šis reģionālais atbalsts piešķirts pretēji kopējo interešu uzdevumam un likumam “Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem” un kā nesaderīgs ar kopējo tirgu ir jāatmaksā. Ņemot vērā Tīringenes pavalsts izdoto rīkojumu par 32,5 miljonu Vācijas marku atmaksu, Komisija uzskata, ka vēl ir jāatmaksā 30,95 miljoni Vācijas marku.
- 33 Treškārt, Komisija konstatēja, ka 1991. un 1992. gadā Bavārijas pavalsts ar *LfA* starpniecību piešķīra kopuzņēmumam subsīdijas un nodokļu atmaksu par kopējo summu 19,42 miljonu Vācijas marku apmērā. Tomēr, ciktāl šīs subsīdijas un finanšu nodokļu atmaksa tika novirzītas *Pilz* grupas sabiedrību labā, Komisija uzskata, ka tās piešķirtas pretēji *TIC* shēmai un likumam “Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem”. Pēc Komisijas domām, runa tādējādi ir par atbalstu, kas nav saderīgs ar EK līgumu.

- 34 Ceturtkārt, Komisija konstatēja, ka Bavārijas pavalsts, piemērojot *Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft* (direktīvas par valsts galvojumu sniegšanu rūpniecības nozarē, izziņotas ar Bavārijas finanšu ministra 1973. gada 7. augusta paziņojumu [Nr.] L 6811-1/7-43358; turpmāk tekstā — “Bavārijas pavalsts galvojumu piešķiršanas tiesiskais regulējums”), palielināja galvojumu banku kredītiem no 80 līdz 100 procentiem par kopējo summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā, ko rezultātā saņēma *PBK*. Saskaņā ar Komisijas viedokli, neskatoties uz lēmumā par procedūras uzsākšanu izteikto lūgumu sniegt informāciju, Vācijas iestādes nav iesniegušas pietiekami izsmeltošas ziņas, kas ļautu kļedēt šaubas par galvojuma piešķiršanas laikā Bavārijas pavalsts (*LfA*) veikto darbību tiesiskumu. Turklāt, ņemot vērā apstākli, ka ar apstrīdēto atbalstu nav finansēti ieguldījumi, bet tas novirzīts citiem nolūkiem, Komisija uzskata, ka šis galvojums jāuzskata par nesaderīgu ar atbalstu.
- 35 Piektkārt, Komisija uzskata, ka valsts atbalstu veido *LfA* atteikšanās no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā, kas radušās pret *PBK*, jo šī summa saskaņā ar 34. punktā minēto galvojumu bija jāatmaksā bankām. Pēc Komisijas domām, šis atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, ciktāl tas piešķirts bez tiesiska pamata.
- 36 Ņemot vērā šos apsvērumus, Komisija secināja, ka kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā dibināšanas posmā Vācijas Federatīvā Republika, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu, piešķirusi valsts atbalstu par kopējo summu 260,57 miljonu Vācijas marku apmērā. Šo atbalstu veido Tīringenes pavalsts palīdzība 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā, *LfA* palīdzība 77,12 miljonu Vācijas marku apmērā (54,7 miljoni Vācijas marku galvojuma veidā, 19,42 miljoni Vācijas marku nodokļu atmaksas par ieguldījumiem veidā un 3 miljoni Vācijas marku, atsakoties no prasījuma tiesībām) un *THA* palīdzība 120 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 37 No Komisijas viedokļa, šis atbalsts principā nav saderīgs tā iemesla dēļ, ka tas rada priekšrocības *Pilz* grupai piederošām sabiedrībām, jo EKL 88. panta 2. punkta izpratnē tas tika izmantots ļaunprātīgi.

2. Pārstrukturēšanas posmā piešķirtā finansiālā palīdzība

38 Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja un kvalificēja ka atbalstu uzņēmuma pārstrukturēšanas posmā divpadsmit reizes piešķirto finansiālo palīdzību. Apstrīdētā lēmuma 39. apsvērumā norādītajā kopsavilkuma tabulā šī palīdzība atspoguļota šādi:

	Palīdzības veids	Summa milj. DEM	Saņēmējs	Palīdzību piešķir	Datums	Juridiskais pamats
1	Kredits	25,0	PA	TAB	1993. gada oktobris	Nav
2	Kredits	20,0	PA	TAB	1994. gada marts	Nav
3	Iegādes cena	3,0	PBK	TIB	1994. gada marts	Nav
4	Subsīdija	12,0	PA	TIB	1994. gada marts	Nav
5	Pamatkapitāls	33,0	PA	TIB (98 %) TAB (2 %)	1994. gada marts	Nav
6	Kredits	2,0	PA	LfA	1994. gada marts	Nav
7	Partnera aizdevums	3,5	PA	TIB	1994. gada aprīlis	Nav
8	Kredits	15,0	grupa Pilz	LfA	1994. gada jūnijs	Nav
9	Kredits	15,0	CD Albrechts	TAB	1994. gada oktobris	Nav
10	Kredits	7,0	CD Albrechts	LfA	1994. gada decembris	Nav
11	Kredits	9,5	CD Albrechts	TAB	1995. gada janvāris	Nav
12	Procenti	21,3			Kopš 1993. gada beigām	
Kopā		166,3				

- 39 Pirmkārt, Komisija konstatēja, ka 1993. gada oktobrī *TAB* piešķīra *PA* kredītu 25 miljonu Vācijas marķu apmērā, lai likvidētu apgrozāmo līdzekļu trūkumu, bet šos līdzekļus, izmantojot *Pilz* grupas vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmu, citas šīs grupas sabiedrības saņēma tiešā veidā.
- 40 Otrkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TAB* piešķīra *PA* kredītu 20 miljonu Vācijas marķu apmērā, lai atmaksātu *THA* garantētos banku kredītus, bet arī šos līdzekļus tiešā veidā saņēma *Pilz* grupai piederošās sabiedrības, izmantojot vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmu.
- 41 Treškārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TIB* pārskaitīja *PBK* summu 3 miljonu Vācijas marķu apmērā, lai iegādātos šīs sabiedrības īpašumā esošās *PA* kapitāla daļas.
- 42 Ceturtkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TIB* piešķīra subsīdiju *PA* kapitāla dotācijas veidā par kopējo summu 12 miljonu Vācijas marķu apmērā.
- 43 Piektkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā *TIB* un *TAB* ieguva, attiecīgi, 98 % un 2 % *PA* kapitāla daļu, kas atbilst summai 33 miljonu Vācijas marķu apmērā.
- 44 Sestkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada martā Bavārijas pavalsts ar *LfA* starpniecību piešķīra *PA* aizdevumu 2 miljonu Vācijas marķu apmērā.

- 45 Septītkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada aprīlī *TIB* piešķīra *PA* partnera aizdevumu 3,5 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 46 Astotkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada jūnijā *LfA* piešķīra apgrozāmo līdzekļu aizdevumu 15 miljonu Vācijas marku apmērā *Pilz* grupai kā starpniekam, mēģinot atrast kompaktdisku rūpnīcas *Albrecht* pārņēmēju.
- 47 Devītkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada oktobrī *TAB* piešķīra *CD Albrechts* aizdevumu 15 miljonu Vācijas marku apmērā. Tā atzīmē — kaut gan šie līdzekļi ir pārskaitīti *CD Albrechts*, tie izmantoti, lai *Pilz* grupas uzņēmumiem sniegtu pakalpojumus, ko tie vēlāk nav apmaksājuši, tādējādi tikai šie *Pilz* grupas uzņēmumi ir guvuši priekšrocības.
- 48 Desmitkārt, Komisija konstatēja, ka 1994. gada decembrī Bavārijas pavalsts ar *LfA* starpniecību piešķīra *CD Albrechts* jaunu kredītu 7 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 49 Vienpadsmitkārt, Komisija konstatēja, ka 1995. gada janvārī *TAB* piešķīra *CD Albrechts* aizdevumu 9,5 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 50 Divpadsmitkārt, Komisija konstatēja, ka, saskaņā ar Vācijas iestāžu sniegtajām ziņām, *PA* un *CD Albrechts* laika periodā no 1993. gada beigām līdz 1998. gadam guva priekšrocības procentu veidā 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā.

- 51 Saskaņā ar Komisijas viedokli iepriekš minētā finansiālā palīdzība, kas piešķirta divpadsmit reizes par kopējo summu 166,3 miljonu Vācijas marku apmērā, ir jāuzskata par prettiesisku un ar kopējo tirgu nesaderīgu valsts atbalstu. Faktiski, ciktāl šo palīdzību saņēmušas *TIB* un *TAB* pēc tam, kad šīs sabiedrības uzņēmušas ekonomisko atbildību par kompaktdisku rūpnīcu Albrehtā, to varēja apstiprināt tikai Komisija, balstoties uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu un saskaņā ar Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai. Tomēr, pēc Komisijas domām, ir skaidrs, ka minētā palīdzība neatbilst Pamatnostādnēm, jo tās rīcībā esošā informācija neļauj noteikt, vai atbalsts piešķirts perspektīvas pārstrukturēšanas plāna ietvaros, papildinot konkrētus iekšējos pasākumus, kas ļautu Komisijai konstatēt uzņēmuma rentabilitātes un ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanu samērīgā termiņā. Turklāt, tā kā nav atrasts kāds privāts pārņēmējs, kas vēlētos iegādāties tobrīd pastāvošās sabiedrības *LCA* un *CDA*, tad, trūkstot privātam ieguldījumam, nav iespējams noteikt, vai atbalsts ir samērīgs ar pārstrukturēšanas izmaksām.

3. Par atbalsta atgūšanu

- 52 Piemērojot Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu, Komisija nolēma, ka Vācijas Federatīvajai Republikai ir jāpieprasa atmaksāt prettiesiskais un ar kopējo tirgu nesaderīgais atbalsts, kas izmaksāts gan kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā dibināšanas, gan pārstrukturēšanas posmā.

- 53 Turklāt Komisija uzsver — lai nodrošinātu lēmuma izpildi un novērstu ikvienu konkurences izkropļojumu, Vācijas Federatīvajai Republikai vajadzības gadījumā bija jāpieprasa, lai atbalsta atgūšanas procedūru attiecinātu ne tikai uz atbalsta sākotnējo saņēmēju, bet arī uz uzņēmumu, kas turpina tā darbību, izmantojot no tā iegūtos ražošanas līdzekļus. Komisija norādīja — lai novērtētu, vai uzņēmums faktiski turpina atbalsta sākotnējā saņēmēja darbību, ir jāņem vērā vairāki apstākļi, t. sk., īpašnieku maiņas priekšmets, iegādes cena, uzņēmuma partneru un īpašnieku

identitāte pirms un pēc pārdošanas, īpašnieku maiņas datums un darījuma komerciālais raksturs. Tomēr Komisija uzskata, ka šajā gadījumā *LCA* un *CDA* neapšaubāmi guva labumu no *PBK*, kopuzņēmumam un *PA* iepriekš piešķirtā atbalsta, jo *LCA* un *CDA* izmantoja šo uzņēmumu aktīvus un infrastruktūru, lai veiktu savu darbību. Tādēļ Komisija nolēma, ka šis atbalsts ir jāatmaksā *LCA*, *CDA* un visiem citiem uzņēmumiem, kuriem kopuzņēmuma, *PA* vai *PBK* aktīvi bija vai būtu bijuši nodoti un kurus būtu jāuzskata par šī atbalsta "saņēmējiem".

4. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa

54 Ņemot vērā šos secinājumus, Komisija pieņēma šādu rezolutīvo daļu:

"1. pants

1. Vācijas [Federatīvās Republikas] piešķirtais atbalsts [*PBK*, kopuzņēmumam un *PA*] kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā (Tīringenē) izveidošanai, darbībai un konsolidācijai 260,57 miljonu Vācijas marku apmērā *Pilz* grupas ietvaros izlietots citiem nolūkiem.

Atbalstu veido Tīringenes [pavalsts] palīdzība 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā, [*LfA*] palīdzība 77,12 miljonu Vācijas marku apmērā un [*THA*] palīdzība 120 miljonu Vācijas marku apmērā.

Ļaunprātīga izmantošana ir nepareiza atbalsta izlietošana EKL 88. panta 2. punkta izpratnē. Līdz ar to atbalsts nav saderīgs ar EK līgumu.

2. Saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu *CD Albrechts* pārstrukturēšanai paredzētais atbalsts 166,3 miljonu Vācijas marku apmērā nav saderīgs ar EK līguma noteikumiem.

2. pants

1. Vācija[s Federatīvā Republika] veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no saņēmēja tam nelikumīgi piešķirto 1. pantā minēto atbalstu.

2. Atgūšanu veic saskaņā ar valsts noteikto procedūru. Summai, kas jāatgūst, pieskaita procentus par laika posmu no dienas, kad atbalsts pārskaitīts saņēmējam, līdz tā faktiskai atgūšanai. Šos procentus aprēķina, ņemot vērā salīdzināmo likmi, ko piemēro, aprēķinot reģionālā atbalsta subsīdijas ekvivalentu.

3. Termins "saņēmējs" šī panta izpratnē nozīmē [*CDA*] un [*LCA*], kā arī jebkuru citu uzņēmumu, kam [*PBK*, kopuzņēmuma vai *PA*] aktīvi vai infrastruktūra tika nodoti vai tiktu nodoti tā, lai izvairītos no šī lēmuma sekām [..]" [Neoficiāls tulkojums]

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 55 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2000. gada 10. oktobrī, Tīringenes pavalsts cēla prasību par Apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Šī prasība reģistrēta ar numuru T-318/00.
- 56 Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētāja 2001. gada 28. maija rīkojumu Vācijas Federatīvajai Republikai atļauts iestāties lietā Tīringenes pavalsts prasījumu atbalstam un *ODS Optical Disc Service GmbH* (turpmāk tekstā — “*ODS*”) — ar *CDA* konkurējošam uzņēmumam — atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 57 *ODS* un Vācijas Federatīvā Republika savus iestāšanās rakstus iesniedza, attiecīgi, 2001. gada 29. augustā un 3. septembrī. 2001. gada 24. oktobrī Tīringenes pavalsts un Komisija iesniedza savus apsvērumus par *ODS* un Vācijas Federatīvās Republikas iestāšanās rakstiem.
- 58 Ar 2002. gada 30. septembra rīkojumu Pirmās instances tiesa (trešā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma apturēt tiesvedību, līdz Eiropas Kopienu Tiesa pasludina spriedumu lietās C-328/99 Itālija/Komisija un C-399/00 *SIM 2 Multimedia/* Komisija. Ņemot vērā šajās apvienotajās lietās 2003. gada 8. maijā pieņemto spriedumu, Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekus izteikt savu viedokli par šīs prasības turpmāku izskatīšanu. Šie apsvērumi tika iesniegti 2003. gada 23. un 24. jūnijā.
- 59 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekus izteikt savu viedokli par iespējamo šīs prasības apvienošānu ar *CDA* celto prasību par šo

pašu priekšmetu, kas Tiesas kancelejā reģistrēta ar numuru T-324/00. Pēc lietas dalībnieku apsvērumu saņemšanas ar 2004. gada 8. marta rīkojumu lietas tika apvienotas izskatīšanai tiesas sēdē un galīgā sprieduma taisīšanai.

60 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzaicināja lietas dalībniekus iesniegt konkrētus dokumentus un rakstveidā tiem uzdeva jautājumus.

61 Tika uzklautīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa tiem uzdeva 2004. gada 5. maija tiesas sēdē.

62 Ar 2004. gada 23. jūlija rīkojumu lietas T-318/00 un T-324/00 nošķīra galīgā sprieduma taisīšanai.

63 Tīringenes pavalsts prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— pakārtoti — atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu daļā, kurā kopuzņēmumam un PA pārskaitītais atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, un atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu un 2. panta 3. punktu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

64 Vācijas Federatīvās Republikas — lietas dalībnieka, kas iestājies lietā — prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu.

65 Komisijas, ko atbalsta ODS, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest Tīringenes pavalstij atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

I — Ievada apsvērumi

66 Lai pamatotu savu prasību, Tīringenes pavalsts izvirza vairākus pamatus, kas izriet, attiecīgi, no tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa pārkāpuma, noteiktu faktu kļūdaina konstatējuma, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildes, EKL 87. panta un EKL 88. panta, kā arī to piemērošanas noteikumu pārkāpuma, samērīguma

principa pārkāpuma un, visbeidzot, no tiesiskās drošības principa un “noteiktības principa” pārkāpuma.

- 67 Pirmās instances tiesa vispirms nolēma pārbaudīt pamatus, kas izvirzīti, lai pamatotu prasījumus par Apstrīdētā lēmuma 1. panta atcelšanu. Pēc tam Pirmās instances tiesa pārbaudīs pamatus, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietverto rīkojumu par atbalsta atgūšanu.

II — *Par Apstrīdētā lēmuma 1. panta tiesiskumu*

- 68 Tīringenes pavalsts pēc būtības norāda, ka Apstrīdētā lēmuma 1. pants ir prettiesisks, jo Komisijas vērtējums kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā projekta ietvaros piešķirtajai dažāda veida finansiālajai palīdzībai balstās uz kļūdām faktos, tas ir pretrunā EKL 87. panta 1. punktam un EKL 88. panta 2. punktam un tajā nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu.

- 69 Tādēļ turpmāk ir secīgi jāpārbauda Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati, kas attiecas uz katru šī sprieduma 30. un 38. punktā attēlotajās tabulās norādīto finansiālās palīdzības veidu.

- 70 Pirmās instances tiesa tomēr uzskata par vajadzīgu pakārtoti pārbaudīt Tīringenes pavalsts argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisijai nebija tiesību balstīties uz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošajām ziņām.

A — Par iespēju pamatot Apstrīdēto lēmumu ar Komisijas rīcībā esošo informāciju

1. Lietas dalībnieku argumenti

71 Tīringenes pavalsts uzskata, ka šajā gadījumā Komisijai nebija tiesību pamatot Apstrīdēto lēmumu ar lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošajām ziņām. Tā vispirms norāda — kā tas izriet no Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkta otrā teikuma un pastāvīgās judikatūras, Komisija var pamatot lēmumu ar tās rīcībā esošajām ziņām tikai tad, ja dalībvalsts nepilda vai tikai daļēji izpilda šajā sakarā tai adresēto Komisijas rīkojumu sniegt informāciju (Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedums lietā C-301/87 Francija/Komisija, saukts "*Boussac*" (*Recueil*, I-307. lpp., 19. un 22. punkts) un 1994. gada 13. aprīļa spriedums lietās C-324/90 un C-342/90 Vācija un *Pleuger Worthington*/Komisija (*Recueil*, I-1173. lpp., 26. punkts)]. Tāpat ir jāatzīmē — pat ja valsts iestādēm ir pienākums sniegt Komisijai visu vajadzīgo informāciju, lai izpildītu attiecīgās valsts atbalsta kontroles uzdevumu, Komisijas pienākums ir jebkurā iespējamā veidā noskaidrot faktus. Pēc Tīringenes pavalsts domām, Komisijas pienākumos ietilpst skaidri un precīzi informēt valsts iestādes par visiem datiem, kas ir vajadzīgi tās uzdevuma izpildei, un Komisija pieņem lēmumu, balstoties uz tās rīcībā esošajām ziņām tikai izņēmuma gadījumos, kad, neskatoties uz šiem pieprasījumiem, tā nesaņem prasītos paskaidrojumus. Tomēr, saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, šajā gadījumā Vācijas iestādes ir atbildējušas uz dažādajiem Komisijas informācijas pieprasījumiem un it īpaši uz lēmuma par procedūras uzsākšanu pielikumā dotajiem jautājumiem. Tā faktiski norāda, ka 1999. gada 22. jūlija vēstulē uzdotie jautājumi, izņemot vienu, atšķiras no lēmumā par procedūras uzsākšanu pielikumā minētajiem jautājumiem, kas, pēc tas domām, norāda, ka šajā laika posmā procedūra ir pavisam izstrādāta. Tīringenes pavalsts pauž viedokli, ka gadījumā, ja Komisija uzskata, ka atbildes uz lēmuma par procedūras uzsākšanu pielikumā minētajiem jautājumiem nav izsmeļošas, tai būtu tas jāprecizē savā 1999. gada 22. jūlija vēstulē. Tādēļ Tīringenes pavalsts uzskata, ka, ciktāl Komisija Vācijas iestādēm nav lūgusi šādus precizējumus, tai nav tiesību pamatot Apstrīdēto lēmumu ar lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošajām ziņām.

72 Komisija, ko atbalsta ODS, apstrīd Tīringenes pavalsts apgalvojumus.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

74 No judikatūras izriet, ka Komisijai ir tiesības pieņemt lēmumu, balstoties uz tās rīcībā esošajām ziņām, ja tā ir konfrontēta ar dalībvalsti, kas nepilda savu pienākumu sadarboties un atturas sniegt Komisijai pieprasītās ziņas, lai pārbaudītu atbalsta saderību ar kopējo tirgu (šī sprieduma 71. punktā minētie spriedumi lietā *Boussac*, 22. punkts, un lietā Vācija un *Pleuger Worthington*/Komisija, 26. punkts). Tomēr pirms šāda lēmuma pieņemšanas Komisijai ir jāievēro noteiktas procesuālās prasības. Tai it īpaši ir jāpieprasa, lai dalībvalsts Komisijas noteiktajā termiņā iesniedz visus dokumentus, ziņas un datus, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu atbalsta saderību ar kopējo tirgu. Tikai tad, ja dalībvalsts, neskatoties uz Komisijas rīkojumu, nesniedz prasīto informāciju, tai ir tiesības izbeigt procedūru un pieņemt lēmumu, atzīstot atbalsta saderību vai nesaderību ar kopējo tirgu, balstoties uz tās rīcībā esošajām ziņām (šī sprieduma 71. punktā minētais spriedums lietā *Boussac*, 19. un 22. punkts). Šīs prasības ir atkārtotas un precizētas Regulas Nr. 659/1999 5. panta 2. punktā, 10. panta 3. punktā un 13. panta 1. punktā.

74 Ievērojot šos principus, ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā Komisijai bija tiesības pieņemt Apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā tikai 2000. gada jūnijā tās rīcībā esošās ziņas.

75 Vispirms ir jāatgādina administratīvā procesa norise šajā lietā.

76 Šīs procedūras pamatā ir 1994. gada oktobrī Vācijas iestādēm nosūtītā vēstule. Šajā vēstulē Komisija lūdza Vācijas iestādes sniegt informāciju par kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā būvniecībai piešķirto valsts atbalstu. Atbildot ar 1994. gada 9. novembra vēstuli, Vācijas iestādes paziņoja par Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts atbalstu kopuzņēmumam un *Pilz* grupai. Ar 1994. gada 15. novembra vēstuli Komisija lūdza precizēt informāciju par šo atbalstu. Vācijas iestādes uz to atbildēja ar 1995. gada 3. marta vēstuli, papildinot paziņojumu ar ziņām par jaunu *THA*, kā arī Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts sniegto atbalstu. Tā kā šie atbalsti jau bija piešķirti, Komisija tos reģistrēja ar numuru NN 54/95 (Apstrīdētā lēmuma 2. apsvērumš). Ar 1995. gada 1. augusta, 1995. gada 16. oktobra un 1996. gada 25. novembra vēstulēm Komisija uzdeva papildu jautājumus, uz kuriem Vācijas iestādes atbildēja ar 1995. gada 22. augusta, 1995. gada 25. augusta, 1996. gada 18. janvāra un 1997. gada 17. aprīļa vēstulēm. 1997. gada 3. februāri un 22. līdz 23. septembrī, attiecīgi, Briselē un Erfurtē notika Komisijas un Vācijas iestāžu pārstāvju tikšanās. Ar 1998. gada 20. janvāra vēstuli Vācijas iestādes informēja par saviem kopsavilkuma apsvērumiem pēc tikšanās ar Komisijas pārstāvjiem (Apstrīdētā lēmuma 3. apsvērumš).

77 Tā kā pēc Vācijas iestāžu sniegtās informācijas iepriekšējas pārbaudes Komisija uzskatīja, ka apstrīdētie pasākumi rada nopietnas šaubas par to saderību ar kopējo tirgu, 1998. gada 17. jūlijā tā pieņēma lēmumu par procedūras uzsākšanu.

78 Ar šo lēmumu tā turklāt pieprasīja, lai Vācijas Federatīvā Republika “viena mēneša laikā no [minētā lēmuma] saņemšanas dienas dara tai zināmus visus vajadzīgos dokumentus, informāciju un datus, lai novērtētu atbalsta saderību ar EKL 87. pantu”. Lēmumam par procedūras uzsākšanu bija pievienots pielikums ar septiņiem jautājumiem.

- 79 Ar 1998. gada 26. augusta vēstuli Vācijas Federatīvā Republika reaģēja uz lēmumu par procedūras uzsākšanu. 1998. gada 15. oktobrī Briselē notika jauna Komisijas un Vācijas iestāžu pārstāvju tikšanās. Ar 1998. gada 11. novembra vēstuli Vācijas iestādes iesniedza papildu informāciju.
- 80 Uzskatot, ka sniegtās ziņas joprojām ir nepietiekamas, Komisija ar 1999. gada 4. marta vēstuli vēlreiz pieprasīja sniegt vajadzīgo informāciju un it īpaši atbildēt uz lēmumu par procedūras uzsākšanu pievienotajiem jautājumiem.
- 81 Atbildot uz šo jauno pieprasījumu, Vācijas iestādes ar 1999. gada 30. marta, 1. aprīļa un 16. aprīļa vēstulēm darīja zināmu papildu informāciju.
- 82 Komisija tomēr uzskatīja, ka šīs ziņas joprojām nesniedz izsmelošu atbildi uz lēmuma par procedūras uzsākšanu pielikumā dotajiem jautājumiem (it īpaši pielikuma 3.–7. jautājumu). Tādēļ Komisija ar 1999. gada 22. jūlija vēstuli pieprasīja sniegt uz tiem atbildi līdz 1999. gada 31. augustam. Tā turklāt lūdza Vācijas Federatīvo Republiku sniegt papildu informāciju un dokumentus.
- 83 Pēc 1999. gada 28. jūlija vēstulē izteiktā lūguma pagarināt Komisijas noteikto termiņu un jaunas tikšanās ar Komisijas pārstāvjiem 1999. gada 23. septembrī Briselē Vācijas iestādes 1999. gada 28. septembrī un 19. oktobrī atkārtoti sniedza papildu informāciju.

- 84 Visbeidzot, 2000. gada 21. jūnijā Komisija pieņēma Apstrīdēto lēmumu.
- 85 Attiecībā uz Tīringenes pavalsts argumentu, saskaņā ar kuru Vācijas iestādes būtu darijušas zināmu visu pieprasīto informāciju, tādēļ Komisijai nebija tiesību balstīties uz tās rīcībā esošajām ziņām, pakārtoti ir jāatzīst — no administratīvā procesa norises skaidri izriet, ka Komisija ir ievērojusi judikatūrā noteiktās un Regulā Nr. 659/1999 paredzētās procesuālās prasības. Komisija faktiski trīs reizes formāli pieprasīja Vācijas Federatīvajai Republikai sniegt tai vajadzīgo informāciju, lai varētu novērtēt apstrīdētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu.
- 86 Turklāt, pretēji Tīringenes pavalsts apgalvojumam, no Komisijas 1999. gada 22. jūlija vēstules neizriet, ka Vācijas iestādes ir atbildējušas uz visiem jautājumiem, izņemot vienu. Šajā vēstulē Komisija, tieši pretēji, neatlaidīgi lūdza Vācijas iestādes atbildēt uz lēmuma par procedūras uzsākšanu pielikumā dotajiem 3.–7. jautājumu.
- 87 Turklāt Tīringenes pavalsts nav pierādījusi, ka Vācijas iestādes ir izsmeltoši atbildējušas uz visiem lēmuma par procesa uzsākšanu pielikumā Komisijas formulētajiem jautājumiem. Jo īpaši nav konstatēts, ka šīs iestādes ir iesniegušas precīzu kopš 1991. gada piešķirtā atbalsta sarakstu, ko Komisija ir atkārtoti lūgusi. Tāpat tā nav iesniegusi pierādījumus, ka šīs iestādes ir atbildējušas uz jautājumu par iespējamo pārstrukturēšanas plānu pastāvēšanu. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka šīs iestādes tikai vispārīgi ir atbildējušas uz jautājumu par *TAB* un *TIB* īstenotās kopuzņēmuma pārņemšanas laikā veikto darījumu aprakstu, kā arī uz jautājumu par to, kādos apstākļos un ar kādiem nosacījumiem privātās bankas 1994. gadā atteicās no izsniegtajiem aizdevumiem.

88 Šajā sakarā tāpat ir jāatgādina, ka, saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktu, “lēmumā sākt formālo izmeklēšanas procesu rezumē attiecīgos faktiskos un tiesību jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu”. Ar šo lēmumu un tā publikāciju “Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī” dalībvalstis un citi ieinteresētie lietas dalībnieki tika informēti par faktiem, ar kuriem Komisija paredz pamatot savu lēmumu. No minētā izriet — ja lietas dalībnieki uzskata, ka Komisijas lēmumā par formālā pārbaudes procesa uzsākšanu minētie konkrētie fakti ir kļūdaini, tām ir jādara tas zināms Komisijai administratīvā procesa laikā, lai šos faktus vairs nevarētu apstrīdēt tiesvedības laikā (šajā sakarā, attiecībā uz dalībvalsti, skat. Tiesas 1994. gada 14. septembra spriedumu lietās C-278/92 līdz C-280/92 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-4103. lpp., 31. punkts). Turpretī, saskaņā ar šī sprieduma 73. punktā minētajiem judikatūras un normatīvajiem principiem, ja attiecīgie lietas dalībnieki nav snieguši pretēju informāciju, Komisijai ir tiesības balstīties uz faktiem, pat kļūdainiem, kas ir tās rīcībā galīgā lēmuma pieņemšanas brīdī, ciktāl attiecīgie faktiskie apstākļi ir saistīti ar dalībvalstij izteikto Komisijas pieprasījumu sniegt vajadzīgo informāciju. Ja turpretī Komisija atturas pieprasīt no dalībvalsts ziņas par faktiem, uz kuriem tā paredz atsaukties, tā turpmāk nevar pamatot iespējamās kļūdas faktos, norādot, ka lēmuma par formālās pārbaudes procedūras izbeigšanu pieņemšanas brīdī tā varēja pamatoti atsaukties tikai uz tobrīd tās rīcībā esošo informāciju.

89 Pretēji Tīringenes pavalsts apgalvojumam, Komisija, neskatoties uz to, nav atbrīvota no konstatēto faktu tiesas kontroles. Faktiski, ja dalībvalsts pilnībā izpilda savu pienākumu sniegt visu Komisijas pieprasīto informāciju, dalībvalstij, izmantojot procesa laikā sniegto informāciju, ir viegli norādīt, ka tā nav vainojama iespējamās kļūdās attiecībā uz Apstrīdētajā lēmumā minētajiem faktiem. Turklāt, ja Komisija pamato lēmumu ar tās rīcībā esošo informāciju par noteiktiem faktiskajiem apstākļiem, šajā gadījumā precīzi neievērojot judikatūrā atzītās un Regulā Nr. 659/1999 pārņemtās procesuālās prasības, Pirmās instances tiesa var veikt savu savu kontroli par to, vai, ņemot vērā šos faktiskos apstākļus, var rasties kļūda vērtējumā, kas var apdraudēt Apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

- 90 Tomēr, šī sprieduma 85.–88. punktā minētajos apstākļos un ņemot vērā it īpaši Tīringenes pavalstij administratīvā procesa laikā adresētos trīs Komisijas pieprasījumus, nav konstatēts, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā būtu ņēmusi vērā faktiskos apstākļus, neievērojot šajā sakarā izvirzītās procesuālās prasības. Līdz ar to Komisijai bija tiesības Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā balstīties uz tās rīcībā esošajām ziņām.
- 91 Ņemot vērā iepriekš minēto, šis iebildums ir jānoraida.

B — *Par Bavārijas pavalsts (LfA) piešķirto galvojumu PBK*

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 92 Tīringenes pavalsts, pirmkārt, norāda, ka Komisija saistībā ar šo palīdzību ir pieļāvusi kļūdu faktos. Tā apgalvo, ka, pretēji Komisijas secinājumam Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumā, Bavārijas pavalsts galvojums, kas sākotnēji sedza 80 % no *PBK* piešķirto banku aizdevumu, nav pārvērst galvojumā, kurš 100 % sedz aizdevumus par kopējo summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā. Tā it īpaši norāda, ka summa 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā, uz kuru atsaucas Komisija, ir aizdevumu summas atlikums (neskaitot procentus), par kuru Bavārijas pavalsts 80 procentu apmērā galvoja, 1994. gada martā slēdzot vienošanos par sanāciju. Tīringenes pavalsts, pretēji Komisijas secinājumam Apstrīdētajā lēmumā, uzskata, ka Bavārijas pavalsts nav piekritusi galvot par šo summu 100 procentu apmērā. Tieši pretēji, vienošanās par sanāciju ietvaros Bavārijas pavalsts galvojuma kopējā summa tika samazināta, pirmkārt, pēc banku atteikuma izmaksāt nodrošinātos aizdevumus līdz 12 miljonu Vācijas marku apmērā un, otrkārt, pēc Bavārijas pavalsts vairākkārtējas iejaukšanās. Tā apgalvo, ka vienošanās par sanāciju ietvaros Bavārijas pavalsts (*LfA*) piekrita galvot tikai par atlikušo summu, proti, 41,4 miljoniem Vācijas

marku, un ka 1995. gadā *LfA* pilnībā izpildīja galvojuma saistības, samaksājot bankām atbilstošo summu. Tā turklāt precizē, ka kopuzņēmuma parādu Bavārijas pavalstij 41,4 miljonu Vācijas marku apmērā, kas izveidojās pēc šī maksājuma, kā arī citus šīs sabiedrības parādus Bavārijas pavalstij 9 miljonu Vācijas marku apmērā 1995. gada 7. novembrī nobeigumā pārpirka *TAB* par 15 miljoniem Vācijas marku. Šo kopuzņēmuma parādu pilnībā samaksāja *CDA* pēc *LCA* aktīvu iegūšanas.

- 93 Tīringenes pavalsts apgalvo, ka administratīvā procesa laikā Vācijas iestādes šo informāciju darīja zināmu Komisijai. Tā norāda — no 1996. gada 18. janvāra un 1999. gada 30. marta vēstulēm skaidri izriet, ka Bavārijas pavalsts galvojums, kas sākotnēji sedza 80 procentus no *PBK* piešķirtajiem banku aizdevumiem, nav pārvērst par galvojumu, kas 100 % sedz aizdevumus par kopējo summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā. Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, šī iespējamā galvojuma piešķiršana 100 procentu apmērā faktiski bija intervence atbilstoši sākotnējā galvojuma nosacījumiem un turklāt sedza tikai atlikušo summu 41,4 miljonu Vācijas marku apmērā. Komisija ir kļūdaini atturējusies šajā sakarā izdarīt secinājumus, kaut gan šis bija noteicošais apstāklis, kas ļāva konstatēt, ka Bavārijas pavalsts galvojuma piešķiršana 100 procentu apmērā vienošanās par sanāciju ietvaros nav jauns atbalsts, bet intervence atbilstoši sākotnējā galvojuma nosacījumiem, kas piešķirts atļautas atbalsta shēmas ietvaros.

- 94 Tīringenes pavalsts turklāt uzsver — no šīs informācijas izriet, ka, pretēji Komisijas secinājumam Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumā, *LfA*, veicot intervenci saskaņā ar galvojuma nosacījumiem, nav pārskaitījusi summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā, kas vēl jāpalielina par 7 miljoniem Vācijas marku. Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, *LfA* ir izmaksājusi summu, kas nepārsniedz 48,4 miljonus Vācijas marku, jo 1994. gada martā tā izmaksāja bankām 3 miljonus Vācijas marku un piešķīra *PA* divus aizdevumus, katru 2 miljonu Vācijas marku apmērā (vienu — ar galvojumu nodrošināto aizdevumu atmaksai, un otru — lai nodrošinātu nākotnes

procentu maksājumu par šiem aizdevumiem), un ka 1995. gadā tā samaksāja bankām 41,4 miljonus Vācijas marku. Tā uzskata, ka starpību starp šo summu — 48,4 miljoniem Vācijas marku — un Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumā minēto summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā var izskaidrot ar apstākli, ka Komisija noteiktas summas ir ņēmusi vērā divas reizes, proti, pirmo reizi — kā Bavārijas pavalsts galvoto summu, un otro reizi — kā atbilstoši galvojuma nosacījumiem *LfA* pārskaitīto summu.

- 95 Otrkārt, Tīringenes pavalsts norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu, ciktāl tā Apstrīdētā lēmuma 89.-93. apsvērumā kļūdaini uzskatīja, ka, pārveidojot to par galvojumu 100 procentu apmērā, apstrīdētais galvojums vairs neatbilst Bavārijas pavalsts tiesiskajā regulējumā par galvojumu piešķiršanu paredzētajiem nosacījumiem.
- 96 Visbeidzot, Tīringenes pavalsts uzskata, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl tā nav pamatojusi savu secinājumu par to, ka Bavārijas pavalsts galvojums neatbilst piemērotajam tiesiskajam regulējumam.
- 97 Komisija, ko atbalsta *ODS*, uzskata, ka Tīringenes pavalsts argumentācija attiecībā uz Bavārijas pavalsts galvojumu kopumā ir jānoraida kā nepamatota.
- 98 Pirmkārt, tā apstrīd apgalvojumu, ka būtu pieļāvusi kļūdu, konstatējot faktus saistībā ar šo galvojumu. Tā vispirms norāda, ka, neskatoties uz Vācijas iestādēm adresēto pieprasījumu, tās nav noskaidrojušas ar šo palīdzību saistītos faktus. Komisija norāda, ka 1999. gada 30. marta vēstulē Vācijas iestādes galvojuma palielināšanu no 80 procentiem līdz 100 procentiem uzskata par “loģisku”, bet nesniedz šajā sakarā nekādus paskaidrojumus. Tādēļ tā uzskata, ka saskaņā ar Tiesas 1992. gada 30. jūnija spriedumu lietā Itālija/Komisija, sauktu *Italgrani* (C-47/91, *Recueil*, I-4145. lpp.), tai

ir tiesības pieņemt lēmumu, balstoties uz tās rīcībā esošajām ziņām. Saskaņā ar Komisijas viedokli, no šīs informācijas izriet, ka galvojuma pārveidošanas dēļ tā faktiskā piešķiršana neatbilst Bavārijas pavalsts tiesiskajā regulējumā par galvojumu piešķiršanu paredzētajiem sākotnējiem nosacījumiem. Tā piebilst — tā kā šī Komisijas iepriekš apstiprinātā atbalsta shēma paredzēja, ka galvojums sedz ne vairāk kā 80 procentus no aizdevuma, tad līdz ar to Bavārijas pavalsts galvojums būtu jāsamazina, jo bankas ir atteikušās izmaksāt aizdevumu 12 miljonu Vācijas marku apmērā. Tā turklāt norāda, ka ne Vācijas iestādes, ne Tīringenes pavalsts nespēj paskaidrot garantētās summas palielināšanu no 52,72 līdz 54,72 miljoniem Vācijas marku. Nobeigumā Komisija norāda — pat ja Tīringenes pavalsts pamatoti apgalvo, ka nodrošinātais risks ir radies, Bavārijas pavalstij izsniedzot galvojumu 100 procentu apmērā par atlikušo summu, Bavārijas pavalstij tik un tā vajadzēja nordošināt ne vairāk kā 80 procentus no maksājāmās summas jaunā atlikuma.

- ⁹⁹ Otrkārt, Komisija uzskata — Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu un pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz Bavārijas pavalsts galvojuma tiesisko vērtējumu.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

- ¹⁰⁰ Tīringenes pavalsts apstrīd Apstrīdētā lēmuma 1. panta tiesiskumu, jo tas *LfA* finansiālo palīdzību, kas piešķirta aizņēmuma galvojuma veidā par kopējo summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā, kvalificē kā ar kopējo tirgu nesaderīgu valsts atbalstu, pamatojot ar kļūdu faktos, EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

- 101 Šajā sakarā vispirms ir jāpārbauda, vai Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos, Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumā secinot, ka, “ņemot vērā ievērojama atbalsta piešķiršanu reģionālam mērķim, no banku konsorcijs aizdevuma kopējā apmēra, proti, 65,85 miljoniem Vācijas marku, tika izmantoti tikai 54,7 miljoni Vācijas marku” un ka “LFA ir izsniegusi saistību izpildes galvojumu, tādējādi nodrošinot šo summu 100 procentu apmērā sākotnēji paredzēto 80 procentu vietā”.
- 102 Kā uzsvērts šī sprieduma 88. punktā, tā tas būtu vienīgi gadījumā, ja Tiringenes pavalsts varētu pierādīt, ka administratīvā procesa laikā Komisija saņēma informāciju, kas nepieciešama, lai novērstu iespējamās neprecizitātes faktos, kuras ieviesušās lēmumā par procesa uzsākšanu.
- 103 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka lēmuma par procesa uzsākšanu 2.2.1. punkta trešajā daļā Komisija norādīja: “Bavārijas pavalsts šim aizdevumam ir piešķīrusi saistību izpildes galvojumu, balstoties uz atļautu atbalsta shēmu” un “šis galvojums sedz 80 procentus no aizdevuma summas, proti, 52,72 miljonus [Vācijas marku]”. Lēmuma par procesa uzsākšanu šī paša punkta piektajā daļā ir izklāstīts:
- “Tā kā [PBK] faktiski ir saņēmusi lielākas subsīdijas un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem nekā paredzēts, banku konsorcijs piešķirtais aizdevums 65,85 miljonu [Vācijas marku] apmērā ir izmaksāts tikai 54,7 miljonu [Vācijas marku] apmērā. Tādēļ Bavārijas pavalsts 1994. gada galvojumā, kas sākotnēji sedza 80 procentus aizdevuma summas (52,72 miljonu [Vācijas marku] apmērā), izdarīja grozījumus, sedzot aizdevumu 100 procentu (54,7 miljonu [Vācijas marku]) apmērā [..].”
- 104 Visbeidzot, atbalsta pagaidu vērtējuma ietvaros lēmumā par procesa uzsākšanu bija norādīts, ka “Komisijai tāpat ir nopietnas šaubas par to, vai šī galvojuma ietvaros veiktie pasākumi, proti, pārveidojot to par saistību izpildes galvojumu 100 procentu

apmērā un palielinot galvojuma summu no 52,72 miljoniem [Vācijas marku] līdz 54,7 miljoniem [Vācijas marku], atbilst [apstiprinātai atbalsta shēmai]” (lēmuma par procesa uzsākšanu 3.1.1. punkta pirmā daļa).

105 No šiem secinājumiem skaidri izriet, ka procedūras uzsākšanas posmā Komisija no tās rīcībā esošās informācijas ir secinājusi, pirmkārt, ka 1994. gadā Bavārijas pavalsts galvojums, kas sākotnēji sedza 80 procentus no aizdevuma, tika pārveidots par galvojumu 100 procentu apmērā un, otrkārt, ka galvojuma summa tika palielināta no 52,72 līdz 54,7 miljoniem Vācijas marku.

106 Šeit ir jāuzsver, ka 1999. gada 30. marta vēstulē Vācijas iestādes ieņēma konkrētu nostāju attiecībā uz šādu faktu izklāstu saistībā ar Bavārijas pavalsts galvojumu. Tās faktiski uzsver, ka sanācijas līguma ietvaros bankas piekrita atteikties no aizdevuma summas 12 miljonu Vācijas marku apmērā, ko sedza šis galvojums, un ka šis atteikšanās dēļ pašu iestāžu aizdevuma risks tika pilnībā segts tādējādi, ka “līdz ar to atlikušo aizdevuma summu sedza Bavārijas pavalsts galvojums 100 procentu apmērā”. Tās turklāt atgādināja ar šo galvojumu segto aizdevumu attīstību. No šī apraksta izriet, ka pirms banku atteikuma sanācijas līguma ietvaros Bavārijas pavalsts galvojuma segtā aizdevuma kopējā summa bija 58,4 miljoni Vācijas marku. Pēc banku atteikšanās no prasījuma tiesībām 12 miljonu Vācijas marku apmērā un Bavārijas pavalsts iestāšanās, piešķirot galvojumu par kopējo summu 3 miljonu Vācijas marku apmērā un aizdevumu 2 miljonu Vācijas marku apmērā, ko *LfA* piešķīra *PA* aizņēmumu atmaksai, galvojuma summa samazinājās līdz 41,4 miljoniem Vācijas marku.

107 Ņemot vērā šo informāciju, pret kuru detalizētā veidā neiebilst Komisija un ko neatspēko lietas materiāli, ir jāsecina, ka Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumā Komisija pēc būtības ir kļūdaini atzinusi, ka galvojuma apmērs ir nepareizi palielināts no 52,72 līdz 54,7 miljoniem Vācijas marku.

108 Attiecībā uz šīs kļūdas faktos sekām ir jāuzsver — balstoties uz Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumā izklāstītajiem secinājumiem, Komisija uzskatīja, ka atbilstoši Bavārijas pavalsts galvojumam atgūstamā atbalsta summa sasniedz 54,7 miljonus Vācijas marku (Apstrīdētā lēmuma 89.–93. un 123. apsvērumi). Līdz ar to iepriekš minētās kļūdas faktos dēļ Komisija nepareizi noteica atgūstamā atbalsta summu.

109 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa turklāt uzskata, ka tās rīcībā nebija visu apstākļu, kas ļautu veikt kontroli, balstoties uz Apstrīdēto lēmumu, un tādēļ tai pēc savas ierosmes ir jāizvirza pamats, kas šajā sakarā izriet no Apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkuma (skat. šajā sakarā Tiesas 1997. gada 20. februāra spriedumu lietā C-166/95 P Komisija/Daffix, *Recueil*, I-983. lpp., 24. punkts, Pirmās instances tiesas 1992. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-61/89 *Dansk Pelsdyravlereforening/Komisija, Recueil*, II-1931. lpp., 129. punkts, un 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-44/00 *Mannesmannröhren-Werke/Komisija, Krājums*, II-2223. lpp., 210. punkts). Apstrīdētā lēmuma 30., 32. un 89. apsvērumā norādītais pamatojums faktiski traucē Pirmās instances tiesai veikt kontroli, ciktāl tajā precīzi un secīgi nav izskaidrots veids, kādā Komisija ir konstatējusi sakarību, pirmkārt, starp banku aizdevuma summu, kas samazināta no 65,58 līdz 54,7 miljoniem Vācijas marku (Apstrīdētā lēmuma 30. apsvērumi), otrkārt, *LfA* piešķirtā galvojuma summu, kas palielināta no 80 līdz 100 procentiem aizdevuma (Apstrīdētā lēmuma 30. un 32. apsvērumi) un, treškārt, galvotā aizdevuma summu, kas palielināta no 52,72 līdz 54,7 miljoniem Vācijas marku, lai pamatotu apstrīdētā atbalsta attiecīgās summas aprēķinu un nonāktu pie šī sprieduma 108. punktā minētā kļūdainā secinājuma. Turklāt Apstrīdētajā lēmumā Komisija nav ne sniegusi atbildi uz Vācijas Federatīvās Republikas 1996. gada 18. janvāra un 1999. gada 30. marta vēstulēs izvirzītajiem argumentiem, saskaņā ar kuriem Bavārijas pavalsts prasījuma tiesības kā pēdējā ir pārpirkusi *TAB* par kopējo summu 15 miljonu Vācijas marku apmērā, ne pamatojusi savu vērtējumu saistībā ar iespējamo šī darījuma ietekmi uz apstrīdētā atbalsta vērtību un atmaksu. Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka tādā veidā Komisija tāpat nav izpildījusi EKL 253. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu.

- 110 Turpmāk ir jāpārbauda, vai Komisija, veicot finansiālās palīdzības tiesisko vērtējumu, turklāt ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. un 2. punktu. Šajā sakarā ir jāatgādina, kā uz to norāda Tīringenes pavalsts, ka Komisija ir kļūdaini konstatējusi — Bavārijas pavalsts tiesiskajā regulējumā par galvojumu piešķiršanu norādītie nosacījumi nav ievēroti, jo, pirmkārt, sākotnējais galvojums ir pārveidots par galvojumu 100 procentu apmērā un, otrkārt, ar šo galvojumu segtais aizdevums ir ļaunprātīgi izmantots *Pilz* grupas labā. Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, Komisija tādēļ nepamatoti ir secinājusi, ka Bavārijas pavalsts galvojums jau ar tā izsniegšanas brīdi nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- 111 Vispirms ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 89.–93. apsvērumā Komisija izskaidroja iemeslus, kas lika tai pieprasīt atgūt atbalsta summu, par kuru izsniegts Bavārijas pavalsts galvojums. Tādēļ pēc tam, kad 89. apsvērumā tā bija uzsvērusi, ka Vācijas iestāžu sniegtā nepilnīgā informācija neļāva kļiedēt šaubas par sākotnējā galvojuma grozījumiem, Komisija konstatēja, ka, pretēji Bavārijas pavalsts tiesiskā regulējuma prasībām galvojuma piešķiršanai, “apstrīdētais atbalsts nav nepārprotami izmantots pieteikumā sniegt finansiālo palīdzību minēto ieguldījumu finansēšanai un ieguldītājs ar paša līdzekļiem nav piedalījies noteiktas daļas ieguldījumu izmaksu segšanā” (90. un 91. apsvērums). Turklāt tā norāda, ka Vācijas iestāžu paziņojumi, saskaņā ar kuriem ar galvojumu nodrošinātie aizdevumi sniedza priekšrocības galvenokārt *Pilz* grupas sabiedrībām, ļauj izdarīt secinājumus par atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu (92. apsvērums). Tādēļ Komisija secināja, ka “atbalsts nav izmantots ieguldījumu projektā kompaktdisku rūpnīcas būvniecībai, bet lai atbalstītu *Pilz* grupu kopumā, un tādēļ EK līguma 88. panta 2. punkta izpratnē izmantots ļaunprātīgi”, un ka “[līdz ar to] atbalsts neatbilst EK līguma noteikumiem un Vācija[s Federatīvajai Republikai] tas ir jāatceļ un jāatgūst” (93. apsvērums).
- 112 Pirmkārt, no šiem pamatiem skaidri izriet — Bavārijas pavalsts galvojuma ietvaros piešķirtā atbalsta ļaunprātīgas izmantošanas dēļ Komisija uzskatīja, ka šis atbalsts ir jāatgūst. Kā to pamatoti uzsvēra Komisija, atsauce uz jautājumu saistībā ar sākotnējā

galvojuma pārveidošanu par galvojumu 100 procentu apmērā izdarīta tikai pakārtoti un nekādā gadījumā nav pamats Komisijas vērtējumam šajā kontekstā.

- 113 Otrkārt, ir jāuzsver, ka ļaunprātīgas izmantošanas jēdziens tieši izriet no EKL 88. panta 2. punkta pirmās daļas, kurā teikts: “ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalstu, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, [...] izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina”. Turklāt Regulas Nr. 659/1999 1. panta g) apakšpunkts definē “ļaunprātīgi izmantota atbalsta” jēdzienu kā “atbalstu, ko saņēmējs izmanto, pārkāpjot lēmumu, kas pieņemts, ievērojot šīs regulas 4. panta 3. punktu vai 7. panta 3. vai 4. punktu”.
- 114 No šiem noteikumiem izriet — lai pierādītu, ka saskaņā ar atļautu atbalsta shēmu piešķirtais atbalsts izmantots ļaunprātīgi, Komisijai ir jākonstatē, ka šis atbalsts ir izmantots, pārkāpjot šo Komisijas apstiprināto shēmu, proti, pārkāpjot valsts tiesību normas, kas regulē šo shēmu, vai papildu nosacījumus, ko dalībvalsts ir apņēmusies ievērot, lai Komisija apstiprinātu šo shēmu.
- 115 Tomēr ir jāatzīst — šajā gadījumā Komisija ir skaidri konstatējusi, ka Bavārijas pavalsts galvojums bija izmantots, pārkāpjot Bavārijas pavalsts tiesisko regulējumu par galvojumu piešķiršanu. Vispirms Apstrīdētā lēmuma 90. apsvērumā tā atgādina, ka atbilstoši šai shēmai Bavārijas pavalsts izsniedza galvojumus aizdevumu segšanai, lai finansētu ieguldījumus (būvniecību, paplašināšanos utt.), un ka šī galvojuma saņemšanai pieteikuma iesniedzējam uzņēmumam no paša līdzekļiem ir jāfinansē noteikta projekta daļa, nodrošinot projekta finansējumu pilnībā, jā rūpējas par procentu samaksu un aizdevumu atmaksu samērīgos termiņos. Turklāt tā atzīst, ka,

pirmkārt, “apstrīdētais atbalsts galvenokārt nav izmantots pieteikumā sniegt finansiālo palīdzību minēto ieguldījumu finansēšanai un ieguldītājs ar paša līdzekļiem nav piedalījies noteiktas daļas ieguldījumu izmaksu segšanā” (90. apsvērum) un, otrkārt, ka “šie ar valsts galvojumu nodrošinātie aizdevumi [...] galvenokārt sniedza priekšrocības tikai *Pilz* grupas sabiedrībām” (92. apsvērum).

116 Ņemot vērā iepriekš minēto, nav nozīmes faktam, ka galvojums sākotnēji piešķirts saskaņā ar atbalsta shēmu. Faktiski, kā to pamatoti uzsver Komisija, nevis atbalsta sākotnējā piešķiršana, bet gan tā turpmāka izmantošana, pārkāpjot atļautās atbalsta shēmas noteikumus, veido atbalsta ļaunprātīgu izmantošanu. Turklāt no EKL 88. panta 2. punkta pirmās daļas skaidri izriet, ka atzinums par ļaunprātīgu izmantošanu ir kritērijs, kas atšķiras un nav saistīts ar kritēriju saderībai ar kopējo tirgu, kas šī iemesla dēļ pats par sevi pamato Komisijas lēmumu atbalstu izbeigt vai mainīt. Pretēji Tīringenes pavalsts izteikumiem, Komisija tādēļ pamatoti nav iekļāvusi Apstrīdētajā lēmumā pamatus, lai pierādītu Bavārijas pavalsts galvojuma nesaderību ar kopējo tirgu. No iepriekš minētā turklāt izriet, ka Komisija šajā sakarā ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši EKL 253. pantam.

117 Līdz ar to Tīringenes pavalsts argumenti attiecībā uz iespējamo EKL 88. panta pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatoti.

118 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Apstrīdētā lēmuma 1. pants ir jāatceļ daļā, kurā Komisija uzskatīja, ka kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā būvniecībai piešķirtais valsts atbalsts atbilstoši Bavārijas pavalsts galvojumam ietver summu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā.

C — Par atteikšanos no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā, ko Bavārijas pavalsts (LfA) piešķirusi PBK

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 119 Tīringenes pavalsts norāda — Komisija Apstrīdētā lēmuma 96. apsvērumā ir kļūdaini konstatējusi, ka *PBK* ir saņēmusi atbalstu, jo *LfA* ir atteikusies no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā par labu šai sabiedrībai. Tā norāda, ka ar šo secinājumu Komisija faktiski abstrahējās no fakta, ka tā, novērtējot Bavārijas pavalsts piešķirto galvojumu, jau ir ņēmusi vērā šo summu kā atbalstu, proti, summu 54,72 miljonu Vācijas marku apmērā. Kā Vācijas iestādes procesa laikā to ir darijušas zināmu Komisijai ar 1995. gada 3. marta un 1999. gada 30. marta vēstulēm, šīs prasījuma tiesības pret *PBK* radušās, veicot atbilstošas summas maksājumu bankām, lai samazinātu sākotnējā galvojuma segto aizdevumu summu.
- 120 Turklāt tā norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, Apstrīdētajā lēmumā uzskatot, ka *LfA* atteikšanās no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā ir jauns atbalsts. Tā norāda — kā tas uzsvērts šī sprieduma iepriekšējā punktā, — ka šī finansiālā palīdzība izmantota nolūkā atmaksāt banku aizdevumus, kas piešķirti kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā būvniecībai un ko sedza Bavārijas pavalsts galvojums. Jebkurā gadījumā tā norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav norādījusi iemeslus, kuri ļauj tai uzskatīt *LfA* atteikšanos no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā *PBK* labā par atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- 121 Komisija, ko atbalsta *ODS*, kopumā apstrīd Tīringenes pavalsts argumentāciju, kas attiecas uz atteikšanos no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā. Vispirms tā norāda, ka saistībā ar šo finansiālo palīdzību nav pieļāvusi kļūdu faktos vai tiesībās, jo tā nav intervence saskaņā ar galvojumu, kas kvalificēta kā papildu

atbalsts, bet drīzāk atteikšanās no prasījuma tiesībām kā šīs intervences sekas. Komisija turklāt uzsver — kaut gan šī atteikšanās no tiesībām jau ir kvalificēta kā atbalsts, pieņemot lēmumu par formālas pārbaudes procedūras uzsākšanu, it īpaši lēmuma par procedūras uzsākšanu 9. lappusē atspoguļotajā tabulā, Vācijas iestādes pret to vēlāk nav iebildušas. Turklāt Komisija uzskata, ka ir izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar šo atbalstu. Tā norāda, ka Apstrīdētā lēmuma 96. apsvērumā, balstoties uz Vācijas iestāžu sniegto nepilnīgo informāciju, tā konstatēja, ka atbalsts piešķirts bez juridiska pamatojuma un tādēļ ir nesaderīgs ar kopējo tirgu.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

- 122 Tīringenes pavalsts saistībā ar *LfA* atteikšanos no prasījuma tiesībām pret *PBK* 3 miljonu Vācijas marku apmērā atsauca uz kļūdu faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.
- 123 Pakārtoti ir jāatgādina — Apstrīdētā lēmuma 96. apsvērumā Komisija atzina, ka “atteikšanās no prasības atmaksāt aizdevumu 3 miljonu Vācijas marku apmērā [..] tāpat ir jāuzskata par nesaderīgu atbalstu, kas jāatmaksā, jo tas ir piešķirts juridiski nepamatoti”.
- 124 Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, šie secinājumi balstās uz kļūdu faktos un kļūdainu juridisko vērtējumu, ciktāl, ņemot vērā gan Bavārijas pavalsts galvojuma kopējo summu (54,7 miljoni Vācijas marku), gan parāda summu, kuras atmaksu Bavārijas pavalsts nolēma nepieprasīt no *PBK* (3 miljoni Vācijas marku), Komisija divreiz ņēmusi vērā vienu un to pašu atbalstu. Jebkurā gadījumā Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, nenorādot iemeslus, kuri ļāva tai uzskatīt atteikšanos no prasījuma tiesībām par atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

- 125 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka jānovērtē gan atbalsta esamība, gan nozīme, ņemot vērā situāciju atbalsta piešķiršanas brīdī. Tādēļ fakts, ka valsts galvojums ir izsniegts saņēmēja uzņēmuma maksātspējas gadījumā, negroza šī galvojuma raksturu atbilstoši EKL 87. pantam un nerada jaunu atbalstu.
- 126 Nenoliedzami, noteiktos gadījumos, kad publiskais galvotājs pēc tam izteiktā pieprasījuma veikt atmaksu atbilstoši galvojumam vienpusēji atsakās no prasījuma tiesībām pret atbalsta saņēmēju, var veidoties atbalsts. Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad publiskais galvotājs nerīkojas kā saprātīgs saimnieciskās darbības subjekts, lai veiktu visus iespējamus pasākumus nolūkā saņemt tās summas atmaksu, kuru tam ir nācies samaksāt atbilstoši galvojumam. Turklāt, ja izrādās, ka pēc parāda atmaksas saskaņā ar galvojumu atteikšanās no prasījuma tiesībām piedzīt ar galvojumu sākotnēji segto parādu ir galīga, tādējādi tiešā veidā samazinot saņēmēja parādu, šī atteikšanās principā var veidot atsevišķu atbalstu, jo ar to tiek radītas saimnieciska rakstura priekšrocības papildus aizņēmuma garantijai, kā arī parāda atmaksai saskaņā ar šo galvojumu.
- 127 Tomēr ir jānorāda — tikai tiesas procesa laikā Komisija atzīmēja, ka tā nav intervence saskaņā ar galvojumu, kas kvalificēta kā papildu atbalsts, bet drīzāk atteikšanās no prasījuma tiesībām kā šīs intervences sekas. Tomēr ir jākonstatē, ka Apstrīdētā lēmuma 31. un 96. apsvēruma neļauj ne lietas dalībniekiem, ne Pirmās instances tiesai juridiski pietiekami izprast šajā sakarā izvirzīto pamatojumu, tādējādi neļaujot Pirmās instances tiesai novērtēt iemeslus, kuru dēļ Komisija lēmuma pieņemšanas laikā prezumēja, ka atteikšanās no prasījuma tiesībām veido jaunu atbalstu, kas atšķiras no tā, kurš ņemts vērā saistībā ar Bavārijas pavalsts galvojumu vai parāda atmaksu saskaņā ar šo galvojumu. Turklāt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, Komisijas sniegtie paskaidrojumi tiesas procesā Pirmās instances tiesā principā nevar novērst Apstrīdētā lēmuma pamatojuma nepietiekamību (skat. šajā sakarā Tiesas 1996. gada 24. oktobra spriedumu lietās C-329/93, C-62/95 un C-63/95 Vācija u.c./Komisija, *Recueil*, I-5151. lpp., 47. un 48. punkts, Pirmās instances tiesas 1998. gada 25. jūnija spriedumu lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways* u. c. un *British Midland Airways*/Komisija, *Recueil*, II-2405. lpp., 116.–119. punkts, un 2005. gada 18. janvāra spriedumu lietā T-93/02 *Confédération nationale du Crédit mutuel*/Komisija, Krājums, II-143. lpp., 123.–126. punkts).

- 128 Līdz ar to, tā kā nav vajadzības izskatīt jautājumu, vai Komisija ir faktiski divreiz ņēmusi vērā vienu un to pašu atbalstu, Pirmās instances tiesa uzskata, ka jebkurā gadījumā Komisija Apstrīdētā lēmuma 96. apsvērumā nevarēja konstatēt, ka atteikšanas no tiesībām prasīt aizdevuma atmaksu ir ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts, jo tas “piešķirts bez juridiska pamatojuma”.
- 129 Tādēļ, nepastāvot vajadzībai pārbaudīt citus Tīringenes pavalsts šajā sakarā izvirzītos iebildumus, tā pamatoti norāda, ka, kvalificējot kā atbalstu atteikšanos no tiesībām piedzīt 3 miljonus Vācijas marku, ko *LfA* piešķirusi *PBK*, Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši EKL 253. pantam.
- 130 Ņemot vērā iepriekš minēto, Apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punkts ir jāatceļ daļā, kurā Komisija uzskatīja, ka kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai, darbībai un konsolidācijai piešķirtais valsts atbalsts ietver summu 3 miljonu Vācijas marku apmērā, atsakoties no tiesībām prasīt aizdevuma atmaksu, ko saņēmusi *PBK*.

D — Par subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā un par 19,42 miljoniem Vācijas marku, ko kopuzņēmumam un PA piešķirusi, attiecīgi, Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts (LfA)

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 131 Tīringenes pavalsts norāda, ka Komisija pieļāvusi dažādas kļūdas faktos, kļūdas vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem, ko piešķirušas Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts (*LfA*).

132 Tā vispirms norāda — tā kā Komisija Apstrīdētā lēmuma 88. apsvērumā ir konstatējusi, ka ir pieņemts lēmums pieprasīt *CD Albrechts* atmaksāt tai piešķirtās subsīdijas par ieguldījumiem 32,45 miljonu Vācijas marku apmērā, tā Apstrīdētā lēmuma 2. pantā kļūdaini pieprasa atmaksāt šo subsīdiju kopējo summu, proti, 63,45 miljonus Vācijas marku.

133 Turpmāk, pretēji Komisijas secinājumiem Apstrīdētā lēmuma 87. un 88. apsvērumā, tā norāda, ka subsīdijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem, kas saskaņā ar Komisijas iepriekš apstiprinātām shēmām piešķirti nolūkā dibināt kompaktdisku rūpnīcu Albrehtā, ir pastāvošs atbalsts, nevis jauns atbalsts, kas būtu nesaderīgs ar kopējo tirgu, jo tiktu piešķirts, pārkāpjot iespējamo aizliegumu finansēt saistīto uzņēmumu ražošanas pamatlīdzekļus. Tā norāda, ka ne likums “Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem”, ne *TIC* shēma, ne Kapienu tiesības neparedz šāda veida aizliegumu. Tā turklāt atzīmē — pat pieņemot, ka *TIC* shēma paredz aizliegumu finansēt saistīto uzņēmumu ražošanas pamatlīdzekļus, tas šajā gadījumā ir ievērots, jo ikreiz pirms subsīdiju izmaksas tā pieprasīja no kopuzņēmuma apstiprinājumu, ka subsīdijas netiek izlietas saistīto uzņēmumu pamatlīdzekļu nostiprināšanai. Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, šie apstākļi skaidri izriet no prokurora *Landgericht Mühlhausen* [Mūlhauzenes reģionālajā tiesā] iesniegtā 1998. gada 9. aprīļa apsūdzības raksta, kas Komisijai paziņots, pievienojot to 1999. gada 28. septembra vēstulei. Pēc tās domām, turklāt nevarētu uzskatīt, ka līguma par kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanu noslēgšanas brīdī attiecības starp kopuzņēmumu un *Pilz Construction* būtu raksturojamas kā “saistīto uzņēmumu” attiecības, jo šajā laikā *Pilz* grupa bija kopuzņēmuma mazākumakcionārs. Tādēļ tā uzskata, ka subsīdiju piešķiršana atbilst *TIC* shēmā paredzētajiem nosacījumiem, ko tādējādi reglamentē atļauta atbalsta shēma, un tādēļ tās ir saderīgas ar kopējo tirgu. Pēc tās domām, tikai subsīdiju daļas nepareiza piešķiršana *Pilz* grupas interesēs ir padarījusi daļu subsīdiju ieguldījumiem par neatbilstošu *TIC* shēmā paredzētajiem nosacījumiem un līdz ar to par nesaderīgu ar kopējo tirgu. Šajā sakarā tā turklāt apstrīd Komisijas apgalvojumu, ka formālās pārbaudes procedūras laikā Vācijas iestādes nav sniegušas pierādījumus tam, ka daļa subsīdiju tik tiešām nav izmantota

noteiktajā kārtībā. Tā norāda, ka šī informācija ir atspoguļota prokurora *Landgericht Mühlhausen* 1998. gada 9. aprīlī iesniegtajā apsūdzības rakstā (10.–12. lpp.).

- 134 Turklāt attiecībā uz nodokļu atmaksas piešķiršanu par ieguldījumiem Tīringenes pavalsts norāda, ka Komisija nav noskaidrojusi tās piešķiršanas nosacījumus un tādēļ ir kļūdaini secinājusi, ka iespējamais saistīto uzņēmumu savstarpēja atbalsta aizliegums liedz piešķirt šādu nodokļu atmaksu. Tā norāda, ka likums “Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem” neparedz šādu aizliegumu un ka, tieši otrādi, tas dod ieguldītājam tiesības uz šādu nodokļu atmaksu, neskatoties uz ražošanas pamatlīdzekļu piegādātāju. Turklāt, saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, Komisija nav ņēmusi vērā to, ka attiecībā uz daļu no atmaksājamiem nodokļiem par ieguldījumiem, proti, summu 6,137 miljonu Vācijas marku apmērā, ir iesniegta prasība tos atgriezt un ka attiecībā uz atlikušo summu likumā paredzētie nosacījumi nenoliedzami ir izpildīti.
- 135 Nobeigumā Tīringenes pavalsts apstrīd *ODS* apgalvojumu, saskaņā ar kuru subsīdijas un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem nedrīkstēja piešķirt, jo ieguldījumu projekts tika uzsākts 1989. gada 29. augustā, proti, pirms Vācijas apvienošanas. Saskaņā ar tās viedokli, papildus tam, ka šis secinājums ir kļūdainis, ir jānorāda, ka 1991. gada 25. janvāra plānošanas rīkojums, kas detalizēti nosaka atbalsta piešķiršanas veidus saskaņā ar *TIC* shēmu, ļāva turpināt īstenot arī projektus, kas uzsākti līdz 1990. gada 1. jūlijam, tai skaitā pirms 1990. gada 3. oktobra (Bundestāga publikācija Nr. 12/895, 4. pielikums). Tā turklāt uzsver, ka saistībā ar nodokļu atmaksu par ieguldījumiem piemērojams tiesiskais regulējums jau bija spēkā Vācijas Demokrātiskajā Republikā pirms apvienošanās un sākotnēji tika saglabāts pēc apvienošanās atbilstoši 1990. gada 31. augustā noslēgtajam līgumam starp Vācijas Federatīvo Republiku un Vācijas Demokrātisko Republiku par vienotas Vācijas izveidošanu (*BGBI. 1990 II*, 889. lpp.).
- 136 Komisija noliedz, ka ir pieļāvusi kļūdu faktu vērtējumā un kļūdu, novērtējot subsīdijas un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem.

137 Tā vispirms uzsver — Tīringenes pavalsts atsauce uz to, ka Komisija nav ņēmusi vērā pašas skaidri paredzēto nosacījumu subsīdiju par ieguldījumiem piešķiršanai atbilstoši TIC shēmai, nav saprotama, jo, tieši ņemot vērā šo nosacījumu, tā pamatoja šī atbalsta juridisko vērtējumu (Apstrīdētā lēmuma 87. un 88. apsvērumš). Komisija turklāt uzskata, ka šāda nosacījuma pievienošana ir loģiska, jo, pat ja nepastāv vispārējs aizliegums subsidēt saistītus uzņēmumus, valsts līdzekļu piešķiršana tomēr ir jāaizliedz, ja vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros šie līdzekļi automātiski ļaunprātīgi netiek izmantoti to mērķim un šī iemesla dēļ nonāk citu grupas uzņēmumu (šajā gadījumā — *Pilz* grupas uzņēmumu) rīcībā, kas neatbilst minēto subsīdiju piešķiršanas nosacījumiem. Tā faktiski apgalvo, ka gadījumā, ja atbilstoši EKL 87. panta 3. punktam atļautās subsīdijas ir izmaksātas uzņēmumam, kas ir iesaistīts vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmā, šīs subsīdijas izņēmuma kārtā nekavējoties ir jāuzskata par nelikumīgam un tādēļ jāatgūst. No Komisijas viedokļa, šāda sistēma kopš tās izveidošanas traucē subsīdijas izmantot atbilstoši to mērķim. Tā piebilst — Tīringenes pavalstij izsniegtā prasība atmaksāt subsīdijas par ieguldījumiem apliecina, ka kopuzņēmums šo atbalstu ir nepareizi izmantojis. Tā turklāt uzskata, ka gadījumā, ja Tīringenes pavalsts vēlas norādīt uz atlikušo subsīdiju pareizu izmantošanu, tai ir jāsniedz pierādījumi. Komisija tomēr apgalvo, ka administratīvajā procesā ne Vācijas federatīvās iestādes, ne Tīringenes pavalsts, ne kāds cits lietas dalībnieks nevarēja pierādīt, ka vismaz daļa no subsīdijām ir izmantota uzņēmuma izveidošanai, paplašināšanai, pārveidošanai vai racionalizācijai.

138 Turklāt Komisija norāda — tā kā Vācijas iestādes to nav informējušas par Tīringenes pavalsts lēmumu pieprasīt atbalsta atmaksu, tai nebija citas izvēles, kā vien pamatot savu lēmumu tikai ar Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošo informāciju, proti, ar prokurora *Landgericht Mühlhausen* 1998. gada 9. aprīlī iesniegto apsūdzības rakstu. Tā tomēr uzskata — no šī dokumenta izriet, ka, aprēķinot atbalsta summu, kuras atmaksa tām būtu jāpieprasa, Tīringenes pavalsts iestādes kļūdaini pieņēma, ka nepareizi izmantotā summa ir mazāka, jo atmaksājamās summas noteikšanas brīdī tās vēl nezināja, ka ar projektu kopumā pārkāpts saistīto uzņēmumu subsidēšanas aizliegums un ka tādēļ subsīdijas vispār nedrīkstētu piešķirt. Līdz ar to Komisija ir pārliecināta — Apstrīdētajā lēmumā tā pamatoti uzskatīja, ka piešķirtās subsīdijas kopumā ir jāuzskata par nelikumīgām un tādēļ ir jāatmaksā. Pēc tās domām, šis secinājums vēl jo vairāk kļūst saprotams, jo

Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā nebija ziņu, kas liecinātu, ka Tīringenes pavalsts pieprasītā summa 32,45 miljonu Vācijas marku apmērā faktiski ir atmaksāta.

- 139 Turklāt, atbildot uz Tīringenes pavalsts argumentāciju, ka tā nav izskatījusi kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā subsidēšanas iespēju reģionālās atbalsta shēmas ietvaros, tā atgādina, ka subsidiju un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem vērtēšanas laikā tā balstījās uz pamatnostādņēm, kas saistītas ar valsts reģionālo atbalstu (Komisijas paziņojums “Par pamatnostādņēm attiecībā uz valsts reģionālo atbalstu” (OV 1998, C 74, 9. lpp.), kas pēdējo reizi grozītas ar paziņojumu “Par pamatnostādņu, kas saistītas ar valsts reģionālo atbalstu, grozījumiem” (OV 2000, C 258, 5. lpp.), turpmāk tekstā — “pamatnostādnes attiecībā uz reģionālo atbalstu”), un tādēļ nav pamata diskutēt par šo jautājumu.

- 140 Nobeigumā Komisija uzskata: pirmkārt, tā kā nav apstrīdams, ka nodokļu atmaksa par ieguldījumiem ir izmantota ļaunprātīgi vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros, un, otrkārt, tā kā nav iesniegti pierādījumi par nodokļu atmaksas daļas pareizu izmantošanu, ir jāpieprasa visu šo atmaksāto nodokļu atkārtota samaksa, jo tā jāuzskata par nesaderīgu no tās piešķiršanas brīža. Tā atzīmē, ka, kaut gan summas 6,4 miljonu Vācijas marku apmērā, kam jāpieskaita 2,2 miljoni Vācijas marku, atmaksa jau ir pieprasīta (Apstrīdētā lēmuma 79. apsvērums), tās rīcībā nav ziņu par šīs summas faktisku samaksu, tādēļ tā pieprasīja samaksāt visu summu, proti, 19,42 miljonus Vācijas marku. Tā arī uzskata, ka Tīringenes pavalsts arguments, saskaņā ar kuru Komisija nav lēmusi par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem, neatbilst patiesībai. Tā piebilst, ka faktiski ir lēmusi par šo jautājumu, jo, atsaucoties uz iepriekš minētajiem jautājumiem, Apstrīdētā lēmuma 94. apsvērumā konstatējusi šo nodokļu atmaksas nesaderību, balstoties uz Vācijas iestāžu paziņojumiem, kas tai ļāva domāt, ka šie līdzekļi nav izmantoti ieguldījumu projekta ietvaros, bet izmantoti, lai uzturētu visas *Pilz* grupas darbību, un tādēļ izlietoti ļaunprātīgi.

141 *ODS* pievienojas Komisijas izklāstam saistībā ar subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem. Tā turklāt uzsver, ka pastāv vēl otrs iemesls Komisijas viedokļa atbalstam, saskaņā ar kuru kopuzņēmumam, bet vēlāk *PA*, piešķirot subsīdijas un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem, netika ievērota likumā “Par nodokļu atmaksu par ieguldījumiem” paredzētā shēma un *TIC* shēma, ko apstiprinājusi Komisija. *ODS* norāda, ka, saskaņā ar pašas Tīringenes pavalsts apgalvojumiem, šis atbalsts ir piešķirts pirms apvienošanas, proti, brīdī, kad šis atbalsta shēmas nav stājušās spēkā Tīringenes pavalstī (*TIC* shēmas 1.2., 3.2. un 2.9.2. punkts un pamatnostādņu saistībā ar reģionālo atbalstu 4.2. punkts).

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

142 Izskatot šo iebildumu, ir atsevišķi jāpārbauda Tīringenes pavalsts argumenti par subsīdijām un nodokļu atmaksām par ieguldījumiem, ko piešķīrusi Tīringenes pavalsts, un argumenti par subsīdijām un nodokļu atmaksām par ieguldījumiem, ko piešķīrusi Bavārijas pavalsts (*LfA*). Komisija Apstrīdētajā lēmumā katrai no šīm divām finansiālajām palīdzībām faktiski ir sniegusi atšķirīgu pamatojumu.

a) Par Tīringenes pavalsts piešķirtajām subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem

143 Saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu, Tīringenes pavalsts piešķirtās subsīdijas un nodokļu atmaksas par ieguldījumiem ir nesaderīgas ar EK līgumu, jo EKL 88. panta 2. punkta izpratnē tās ir izlietotas nepareizi.

144 Nepareizas izmantošanas jēdziens izriet tieši no EKL 88. panta 2. punkta, kurā paredzēts: “ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalstu, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, [...] izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina”. Saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 1. panta g) apakšpunktu, atbalstu izmanto nepareizi, ja to “saņēmējs izmanto, pārkāpjot lēmumu, kas pieņemts, ievērojot šīs regulas 4. panta 3. punktu vai 7. panta 3. vai 4. punktu”.

145 No šiem noteikumiem izriet — lai pierādītu, ka atļautas atbalsta shēmas ietvaros piešķirtais atbalsts izmantots nepareizi, Komisijai ir jākonstatē, ka šis atbalsts ir izmantots, pārkāpjot valsts tiesību normas, kuras regulē šo shēmu, vai papildu nosacījumus, ko dalībvalsts ir apņēmusies ievērot, lai Komisija apstiprinātu šo shēmu.

146 Šajā gadījumā Apstrīdētā lēmuma 87. apsvērumā Tiringenes pavalsts piešķirto subsīdiju un nodokļu atmaksas nepareizas izmantošanas vērtējumu Komisija ir pamatojusi šādi:

“Saskaņā ar Vācijas tiesībsargājošo iestāžu veikto izmeklēšanu, starp attiecīgajiem *Pilz* grupas uzņēmumiem ir notikusi preču un pakalpojumu apmaiņa grupas ietvaros par kopējo summu 109 miljonu Vācijas marku apmērā. Tādējādi ieguldījumu projekts kopumā nedrīkstēja saņemt atbalstu, jo tiek pārkāpts aizliegums saistītiem uzņēmumiem savstarpēji finansēt pamatlīdzekļus. Līdz ar to šī subsīdija par ieguldījumiem 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā, kas piešķirta, pārkāpjot likumu, kurš attiecas uz nodokļu atmaksu par ieguldījumiem 1991. un 1992. gadā [*TIC*

shēmu], neatbilst programmai, un tādējādi to nevar uzskatīt par piešķirtu atbilstoši [atļautai shēmai].”

Tādēļ Komisija secināja, ka šis atbalsts, kas saņemts *Pilz* grupas vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros, ir jāuzskata par nesaderīgu ar kopējo tirgu un ir jāatmaksā. Turklāt tā norāda, ka ar 1995. gada 27. jūlija lēmumu Tīringenes pavalsts pieprasīja atmaksāt summu tikai 32,5 miljonu Vācijas marku apmērā, tādēļ vēl papildus ir jāatgūst summa 30,95 miljonu Vācijas marku apmērā (Apstrīdētā lēmuma 88. apsvēruma).

147 No šī pamatojuma izriet, ka, pastāvot preču un pakalpojumu apmaiņai *Pilz* grupas iekšienē un nepareizi izmantojot līdzekļus vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros, Komisija Apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka ir pārkāpts aizliegums saistītajiem uzņēmumiem savstarpēji finansēt ražošanas pamatlīdzekļus un tādēļ ir notikusi atbalsta nepareiza izmantošana EKL 88. panta 2. punkta izpratnē.

148 Tomēr ir jānorāda, ka savos dokumentos Tīringenes pavalsts apgalvoja — ko šajā sakarā Komisija tieši nav apstrīdējusi, — ka šāds aizliegums nav atrodams ne *TIC* shēmā, ne likumā, kas attiecas uz nodokļu atmaksu par ieguldījumiem, kurus Komisija ir apstiprinājusi kā atbalsta shēmas, bet, gluži pretēji, ka tas bija Tīringenes pavalsts izvirzītais papildu nosacījums ikreizējai konkrētās subsīdiju un nodokļu atmaksas daļas izmaksai, lai izvairītos no to izmantošanas citu *Pilz* grupas uzņēmumu atbalstam. Prokurora apsūdzības raksts *Landgericht Mühlhausen*, kas nosūtīts Komisijai administratīvā procesa laikā, arī ietver norādi uz minēto.

149 Tā kā atbalsta aizliegums nav atrodams ne attiecīgajās atbalsta shēmās, ne lēmumos par šo shēmu apstiprināšanu, Komisija šajā gadījumā nevarēja balstīties vienīgi uz šī aizlieguma pārkāpumu, lai izdarītu secinājumu, ka pastāv atbalsta ļaunprātīga izmantošana. Kā tas norādīts šī sprieduma 145. punktā, lai pierādītu, ka saskaņā ar atļautu atbalsta shēmu piešķirtais atbalsts izmantots ļaunprātīgi, Komisijai ir jāpierāda, ka šis atbalsts ir izmantots, pārkāpjot valsts tiesību normas, kas reglamentē šo shēmu vai papildu nosacījumus, ko dalībvalsts apņēmusies ievērot, lai Komisija apstiprinātu šo shēmu. Tomēr atbalsta maksātāja vienpusēji noteikta

papildu nosacījuma pārkāpumu, ja šo nosacījumu skaidri neparedz Komisijas apstiprinātās valsts tiesību normas, nevar uzskatīt par pietiekamu apstākli, lai atbalstu uzskatītu par ļaunprātīgi izmantotu EKL 88. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē.

150 Nav noliedzams, ka vispār būtu lietderīgi tādos gadījumos kā šis, kur atbalsta saņēmējs ir viena no sabiedrībām grupā, kurā pielieto vienotu grāmatvedības uzskaites sistēmu, subsīdiju un cita atbalsta piešķiršanai izvirzīt stingru aizliegumu izmantot atbalstu citu uzņēmumu finansēšanai grupas ietvaros, kurai pieder saņēmējs. Turklāt no prokurora *Landgericht Mühlhausen* celtā apsūdzības raksta izriet, ka tieši šī iemesla dēļ šajā gadījumā Tīringenes pavalsts kā nosacījumu subsīdiju piešķiršanai izvirzīja šādu aizliegumu. Tomēr tikai pats fakts, ka noteiktu atrunu būtu vēlams iekļaut kādā atbalsta shēmā, nevarētu aizēnot faktu, ka šajā gadījumā šādu noteikumu neparedz ne attiecīgās shēmas, ne Komisijas lēmums, lai šī noteikuma neievērošana veidotu nepareizu atbalsta izmantošanu EKL 88. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē, kur citādi, balstoties uz šo noteikumu, Komisijas veiktās kontroles iepriekšparedzamība būtu apdraudēta.

151 Tādēļ Tīringenes pavalsts pamatoti norāda — Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka, pamatojoties vienīgi uz atbalsta piešķiršanas laikā noteikto aizliegumu, Tīringenes pavalsts piešķirtās subsīdijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem EKL 88. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē ir izmantotas ļaunprātīgi.

152 Ņemot vērā iepriekš minēto, un nepastāvot vajadzībai pārbaudīt citus Tīringenes pavalsts šajā sakarā izvirzītos iebildumus, Apstrīdētā lēmuma 1. pants ir jāatceļ daļā, kurā Komisija uzskatīja, ka par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzītais atbalsts ietver summu 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā Tīringenes pavalsts piešķirto subsīdiju un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem veidā.

b) Par Bavārijas pavalsts (*LfA*) piešķirtajām subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem

153 No Apstrīdētā lēmuma 93.–95. apsvēruma izriet, ka saistībā ar Bavārijas pavalsts (*LfA*) piešķirtajām subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem Komisija ir izdarījusi šādus secinājumus:

“Atbalsts nav izlietots ieguldījumu projekta interesēs kompaktdisku rūpnīcas izveidošanai, bet, lai finansētu *Pilz* grupu kopumā, un tādējādi EKL 88. panta 2. punkta [...] izpratnē [...] ir izmantots nepareizi.

Tas tāpat attiecas uz kopējo summu 19,42 miljonu Vācijas marku apmērā, kas piešķirta saskaņā ar likumu “Par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem” vai noteikumiem par *TIC* finansiālo palīdzību.

Vācijas iestādes darīja Komisijai zināmu, ka ir veikušas Vācijas tiesībās paredzētos pasākumus, lai *Pilz* grupas maksātspējas procesa ietvaros atgūtu atbalstu.”

154 Šajā sakarā ir jānorāda — Tīringenes pavalsts pamatoti norāda, ka, sniedzot šo vispārīgo un nepietiekami detalizēto pamatojumu, nav ievērots EKL 253. pants, jo Komisija nenorāda iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka Bavārijas pavalsts piešķirtās subsīdijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem ir izmantotas, pārkāpjot *TIC* shēmu un likumu “Par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem”.

155 Kā izriet no Apstrīdētā lēmuma 95. apsvēruma, nepietiek konstatēt, ka Vācijas iestādes ir darījušas Komisijai zināmu, ka ir veikušas Vācijas tiesībās paredzētos pasākumus, lai pieprasītu atmaksāt šo atbalstu. Neatkarīgi no tā, vai šādu pieprasījumu Komisija likumīgi varēja interpretēt kā tādu, ar ko šīs iestādes atzinušas attiecīgā atbalsta izmantošanas prettiesisko raksturu, tas nevarētu atbrīvot Komisiju no pienākuma norādīt pamatojumu atbilstoši EKL 253. pantam attiecībā uz apstrīdētā atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu.

156 No pastāvīgas judikatūras izriet, ka EKL 253. pantā pieprasītajā pamatojumā ir skaidri un nepārprotami jānorāda Kopienų iestādes argumentācija, ļaujot ieinteresētajiem lietas dalībniekiem iepazīties ar veiktā pasākuma pamatotību, lai aizstāvētu savas tiesības, un Kopienų tiesai — veikt savu kontroli (skat. Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedumu lietā C-350/88 *Delacre* u.c./Komisija, *Recueil*, I-395. lpp., 15. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt attiecībā uz jēdzienu “ieinteresētie lietas dalībnieki” iepriekš minētās judikatūras izpratnē Tiesa ir nospriedusi, ka prasība norādīt pamatojumu ir jāvērtē it īpaši saistībā ar apstrīdētā tiesību akta adresātu vai citu personu, kuras apstrīdētais tiesību akts skar tieši un individuāli EKL 230. panta izpratnē, iespējamo vajadzību saņemt paskaidrojumus (Tiesas 1985. gada 13. marta spriedums lietās 296/82 un 318/82 *Niederlande* un *Leeuwarder Papierwarenfabriek*/Komisija, *Recueil*, 809. lpp., 19. punkts, šī sprieduma 127. punktā minētais spriedums lietā *Confédération nationale du Crédit mutuel*/Komisija, 68. punkts). Tādēļ prasību norādīt pamatojumu lēmumā, kas pieņemts valsts atbalsta jomā, nevar konstatēt saistībā tikai ar tās dalībvalsts interesēm, kurai lēmums ir adresēts, jo šīs intereses varētu būt reducētas īpašu iemeslu dēļ, kuri attiecas uz noteiktiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem, ko tā var apstrīdēt administratīvajā procesā (skat. šajā sakarā šī sprieduma 127. punktā minēto spriedumu lietā *British Airways* u.c. un *British Midland Airways*/Komisija, 92. punkts). Līdz ar to, tā kā Apstrīdētais lēmums prasītāju skar tieši un individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē, tāpat kā Tīringenes pavalsts gadījumā, tai ir tiesības pieprasīt, lai ar mērķi ievērot EKL 253. panta prasības minētā lēmuma pamatojumā tiktu skaidri norādīti visi tā pamatā esošie faktiskie un tiesību apsvērumi.

- 157 No minētā izriet, ka Komisija nav ievērojusi tai ar EKL 253. pantu uzlikto pienākumu, jo nav norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka Bavārijas pavalsts piešķirtās subsīdijas un nodokļu atmaksa par ieguldījumiem ir izmantotas, pārkāpjot *TIC* shēmu un likumu “Par nodokļu atmaksām par ieguldījumiem”.
- 158 Ņemot vērā iepriekš minēto, un nepastāvot vajadzībai pārbaudīt citus Tīringenes pavalsts šajā sakarā izvirzītos iebildumus, Apstrīdētā lēmuma 1. pants ir jāatceļ, ciktāl tas attiecas uz Bavārijas pavalsts piešķirtajām subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem.

E — *Par THA piešķirto galvojumu Robotron un kopuzņēmumam*

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 159 Tīringenes pavalsts norāda — Komisija Apstrīdētā lēmuma 97.–99. apsvērumā kļūdaini uzskatīja, ka *THA* galvojuma piešķiršana un tai sekojošā intervence atbilstoši šim galvojumam ir nevis pastāvošs atbalsts saskaņā ar Komisijas iepriekš apstiprinātu atbalsta shēmu, bet jauns atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Tā, pirmkārt, norāda, ka, ciktāl *THA* sniegusi galvojumu kopuzņēmuma interesēs, lai atvieglotu šī uzņēmuma privatizāciju, šis galvojums tik tiešām ir sniegts saskaņā ar pirmo un otro *THA* shēmu (kas apstiprinātas ar Komisijas 1991. gada 26. septembra un 1992. gada 8. decembra vēstulēm) un tādēļ ir pastāvošs, nevis jauns atbalsts. Tā apgalvo, ka *THA* pirmās shēmas teksts skaidri paredzēja — *THA* bija tiesības izsniegt galvojumus, kas sedz to uzņēmumu saistības, kuros tai pieder daļas; ar to jāsaprot, ka jēdziens “uzņēmumi” ietver ieguldījumus filiālēs vai kopuzņēmumos. Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, tieši tāds ir konkrētais gadījums, jo galvojuma esamība *Robotron* un kopuzņēmuma interesēs ļāva kopuzņēmuma daļas, kuru vairākums piederēja valsts uzņēmumam *Robotron*, nodot privātai sabiedrībai

PBK, izvairoties no iespējamām prasībām pret *Robotron* par kompensāciju izmaksu. Tā turklāt norāda, ka *Robotron* administrācijas padomes priekšsēdētāja paziņojumiem, uz kuriem Komisija atsauca Apstrīdētā lēmuma 98. apsvērumā, lai konstatētu, ka *THA* mērķis jau sākotnēji bija *Robotron* likvidācija, nevis privatizācija, nav nozīmes, jo tie nav izdarīti galvojuma piešķiršanas brīdī, bet vēlāk, kad bija paredzēta *Robotron* likvidācija. No Tīringenes pavalsts viedokļa, visi līgumi par kopuzņēmuma izveidošanu ir noslēgti un galvojums piešķirts krietni pirms Vācijas apvienošanas, proti — brīdī, kad, pirmkārt, izmantojot kopuzņēmumu, *Robotron* cerēja faktiski iekļauties tirgus ekonomikā un kļūt par lideri kompaktdisku ražošanā bijušajā Vācijas Demokrātiskajā Republikā un kad, otrkārt, iespējamā likvidācija nebija aktuāla.

160 Otrkārt, Tīringenes pavalsts apstrīd Komisijas atsauci uz to, ka *THA* shēmas, ieskaitot šajās shēmās paredzētos nosacījumus dažāda atbalsta piešķiršanai, ir jāinterpretē šaurā nozīmē. Tā uzskata — papildus tās konstatētajam faktam, ka *Robotron* un kopuzņēmums bez šaubām atbilst *THA* shēmu izvirzītajiem galvojuma piešķiršanas nosacījumiem, pat ja tos interpretē šaurā nozīmē, pieņemot Komisijas viedokli, nav ņemts vērā apstāklis, ka laikā, kad Komisija apstiprināja minētās shēmas, visas puses, ieskaitot Komisiju, bija vienojušās, ka *THA* bezprecedenta uzdevums prasa atbalsta kontroles Kopienų shēmas plašu piemērošanu (skat. Van Miert, K., Markt, Macht. *Wettbewerb. Meine Erfahrungen als Kommissar in Brüssel, Deutsche Verlagsanstalt, Štutgarte/Minhene, 2000, 243. un turpmākās lpp.*). Pēc tās domām, Komisija nevarēja vienpusēji atkāpties no šīs vienošanās.

161 Treškārt, Tīringenes pavalsts norāda, ka galvojums tika izsniegts pirms Vācijas apvienošanas un tādēļ tas jāuzskata par tādu, kas neveido valsts atbalstu, vai arī par tādu, kas veido valsts atbalstu, kurš pastāvēja pirms apvienošanas, pēc kuras Līguma noteikumus piemēro arī bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijai.

- 162 Ceturtkārt, attiecībā uz intervenci saskaņā ar galvojumu Tīringenes pavalsts uzskata, ka *THA* maksājums 120 miljonu Vācijas marku apmērā sanācijas ietvaros nav valsts atbalsts, jo *THA*, šādi rīkojoties, darbojās tāpat, kā līdzīgā situācijā būtu rīkojies privāts ieguldītājs tirgus ekonomikas apstākļos. Tīringenes pavalsts apgalvo, ka šis maksājums tai ļāva pilnībā atbrīvoties no saistībām, ko tā uzņēmas, galvojot par summu vairāk nekā 160 miljonu Vācijas marku apmērā, un tādēļ ietaupīt 40 miljonus Vācijas marku.
- 163 Piektkārt, Tīringenes pavalsts uzskata, ka aizdevumu, kuru atdošanu nodrošināja *THA* galvojums, novirzīšana *Pilz* gupas interesēs neļauj apšaubīt sākotnējā galvojuma saderību ar kopējo tirgu. Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, tā kā *Pilz* grupa nav izmantojusi šos līdzekļus kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai, tie ir izmantoti nepareizi un šī iemesla dēļ ir kļuvuši nesaderīgi ar iekšējo tirgu. Turklāt tā piebilst, ka šī līdzekļu daļa nav izmantota kopuzņēmuma, bet *Pilz* grupas labā, un tādēļ tā ir jāatgūst tikai no *Pilz* grupas.
- 164 Sestkārt, Tīringenes pavalsts atzīmē — pretēji *ODS* apstiprinātajam, Komisija savā 1991. gada 18. septembra paziņojumā presei nav atzinusi, ka kopuzņēmumus izslēdz no *THA* shēmas piemērošanas jomas un ka tā paredzējusi interpretēt *THA* shēmai piemērojamās normas šaurā nozīmē. Turklāt Tīringenes pavalsts uzskata, ka Šites kunga minētais pants, uz kuru atsaucas *ODS*, nenorāda, ka būtu jāatsaucas uz šīs shēmas interpretāciju šaurā nozīmē, jo autors tikai atzinis, ka *THA* varēja būt galvotājs vienīgi tā īpašumā esošiem uzņēmumiem, kā tas bija kopuzņēmuma gadījumā. Pēc Tīringenes pavalsts domām, tas nozīmē, ka *THA* tāpat varēja galvot par pienākumu izpildi, kas izriet no darbības veidiem, kuri raksturīgi *THA* īpašumā esošiem uzņēmumiem.

- 165 Visbeidzot, Tīringenes pavalsts norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav norādījusi iemeslus, kādēļ *THA* intervence saskaņā ar galvojumu ir valsts atbalsts. Pēc tās domām, šāds pamatojums ir vajadzīgs vēl jo vairāk tādēļ, ka *THA* darbojās tirgus apstākļos. Tā arī uzskata, ka, pieņemot lēmumu, nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu, jo tajā nav norādīts, kāpēc Komisija uzskata, ka galvojums neatbilst *THA* shēmai, un kāpēc tam ir jāpiemēro valsts atbalsta kontroles Kopienų shēma, ja šīs saistības *THA* uzņēmās pirms šīs shēmas piemērošanas bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritorijai.
- 166 Komisija, ko atbalsta *ODS*, iebilst pret to, ka būtu pieļāvusi kļūdu vērtējumā vai nebūtu izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, Apstrīdētā lēmuma 97.–99. apsvērumā uzskatot, ka *THA* galvojums nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- 167 Pirmkārt, tā uzskata — Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka galvojums kopuzņēmuma interesēs atbilda *THA* shēmām. Tā faktiski apgalvo, ka *THA* shēmas atkāpjas no vispārīgā principa, saskaņā ar kuru valsts subsīdijas ar mērķi atļaut privatizēt uzņēmumu ir valsts atbalsts, kas principā nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- 168 Pēc Komisijas domām, Tīringenes pavalsts nav ņēmusi vērā šo jēdziena “privatizācija” ierobežojošo interpretāciju, apgalvojot, ka *THA* shēma attiecas pat uz pasākumiem kopuzņēmuma interesēs nolūkā privatizēt uzņēmumu ar valsts kapitālu. Tā faktiski norāda, ka *THA* shēmas neparedz izņēmumu kopuzņēmuma privatizācijas gadījumā (lēmuma par procedūras uzsākšanu 3.1.1. punkts). No Komisijas viedokļa, to pamato fakts, ka kopuzņēmuma stāvoklis ievērojami atšķiras no tā, kādā atrodas valsts uzņēmums, kas nevar piekļūt privātā kapitāla tirgiem bez valsts galvojuma, jo kopuzņēmuma maksātspēja nav atkarīga tikai no valsts uzņēmuma, kura īpašumā ir kopuzņēmuma daļas, ka, veicot privatizāciju caur

kopuzņēmumu, noteicošais apstāklis *THA* atbalsta shēmu piemērošanai nav ievērots, jo subsīdijas piešķiršana šādam uzņēmumam rada priekšrocības arī šī uzņēmuma privātajiem akcionāriem, kaut arī tie neatrodas tādā īpašā stāvoklī, kādā atrodas *THA* īpašumā esošie uzņēmumi. Komisija uzskata, ka šāds secinājums vēl jo vairāk ir jāizdara tādos gadījumos kā šis, kur kopuzņēmuma iekļaušana vienotas grāmatvedības uzskaites sistēmā norāda uz risku, ka valsts subsīdijas varētu būt izmantotas privāto akcionāru interesēs.

169 Otrkārt, Komisija uzskata, ka Tīringenes pavalsts apsvērumiem par ekonomisko vajadzību radīt kopuzņēmumu nav nozīmes. Tā faktiski norāda — pat pieņemot, ka divu uzņēmumu apvienošanu varētu uzskatīt par balstītu uz ekonomisko loģiku, šim secinājumam nav nozīmes jautājumā par to, vai pasākumus kopuzņēmuma interesēs reglamentēja *THA* shēma. Tā uzskata, ka tas pats attiecas uz Tīringenes pavalsts apgalvojumu, ka *Robotron* jau bija uzņēmusies saistības izveidot kopuzņēmumu pirms Vācijas apvienošanas. Tā uzskata, ka vienīgais noteicošais apstāklis ir atbalstāmā uzņēmuma stāvoklis apstrīdētā atbalsta piešķiršanas brīdī.

170 Treškārt, Komisija apstrīd Tīringenes pavalsts atsauci uz to, ka *THA* galvojums ir piešķirts pirms Vācijas apvienošanas un ka tādēļ tas vai nu nav atbalsts vispār, vai arī būtu klasificējams kā pastāvošs atbalsts. Tā norāda, ka minētais galvojums ir piešķirts 1992. gadā, proti, pēc Vācijas apvienošanas.

171 Ceturtkārt, Komisija uzskata — Tīringenes pavalsts kļūdaini norādījusi, ka 120 miljonu Vācijas marku izmaksa bankām nav atbalsts, jo tā rīkojusies tāpat, kā būtu rīkojies privāts ieguldītājs tirgus apstākļos. Tā faktiski norāda, ka, tā kā galvojuma piešķiršana ir valsts atbalsts, nav svarīgi, ka atbalsta sniedzējs turpmāk

rīkojas atbilstoši tirgus apstākļiem (Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. jūnija spriedums lietā T-234/95 *DSG/Komisija, Recueil*, II-2603. lpp., 162. punkts). Tā turklāt atzīmē — Apstrīdētā lēmuma 99. apsvērumā tā nepārprotami ir ņēmusi vērā faktu, ka *THA* ir izmaksājusi tikai 120 miljonus Vācijas marku, jo ir pieprasījusi atgūt tikai šo summu.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

172 Tīringenes pavalsts saistībā ar *THA* galvojumu atsaucas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

173 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 97.–99. apsvērumā Komisija izklāstīja iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka *THA* galvojums 190 miljonu Vācijas marku apmērā ir uzskatāms par atbalstu, kas nav saderīgs ar EK līgumu.

174 Komisija vispirms atgādina, ka lēmumā par procesa uzsākšanu tā izteica šaubas par to, vai *THA* galvojumu sniegšanu par summu 190 miljonu Vācijas marku apmērā, no kuras 120 miljoni Vācijas marku bija jāizmaksā, iespējams, varēja nereglamentēt pirmā un otrā *THA* shēma (Apstrīdētā lēmuma 97. apsvērumā). Apstrīdētā lēmuma 98. apsvērumā tā norāda:

“Šīs šaubas pieauga procedūras laikā, jo īpaši ņemot vērā *THA* tobrīd ieceltā *Robotron* administrācijas padomes priekšsēdētāja H. Henclera kunga [*H. Henzler*] Vācijas tiesībsargājošajām iestādēm izklāstīto nostāju. Henclera kungs par savu

sākotnējo mērķi atzina *Robotron* likvidāciju, sadalot to mazos uzņēmumos, kurus vēlāk varētu privatizēt. Šāda apjoma ieguldījumi neietilpa šajos plānos. Lai izdarītu iemaksu pašu kapitālā, [*Robotron*] bija jāņem aizdevums 20 miljonu Vācijas marku apmērā, kas bija pretrunā labas pārvaldības principam. Kā lielākais kapitāla daļu turētājs viņš neuzskatīja *Robotron* par pietiekami kompetentu ar kompaktdiskiem saistītā jomā, ar to pamatojot apstākli, ka *Robotron* parakstīja līgumus tikai ar nosacījumu, ka *Pilz* pēc rūpnīcas izveidošanas atpirks *Robotron* daļas par to nominālvērtību, ieskaitot tajā maksājamos bankas procentus.”

175 Vispirms kā nepamatota ir jānoraida Tīringenes pavalsts argumentācija, saskaņā ar kuru Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka apstrīdētais galvojums nav sniegts saskaņā ar pirmo un otro *THA* shēmu.

176 Kā tas izriet no Tiesas 2004. gada 29. aprīļa sprieduma lietā Vācija/Komisija (C-277/00, *Recueil*, I-3925. lpp., 22.–24. punkts), *THA* darbības regulējums, kādu to ir pieņēmusi Komisija, ietver vairākas atkāpes no EKL 87. panta 1. punktā minētā valsts atbalsta saderības ar kopējo tirgu vispārējā principa. Pieņemot šos izņēmumus, Komisijas mērķis bija atvieglot *THA*, kas savā jomā ir vienīgā iestāde, uzdevumu — pārstrukturēt bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas uzņēmumus un nodrošināt to pāreju no plānotās ekonomikas uz tirgus ekonomiku. No minētā izriet — tā kā shēmas piemērošanas nosacījums atkāpjas no EKL 87. panta 1. punktā minētā valsts atbalsta saderības ar kopējo tirgu vispārējā principa, jēdziens “privatizācija” *THA* atbalsta shēmu ietvaros ir interpretējams šaurā nozīmē. Pieņemot šādu interpretāciju, privatizāciju saskaņā ar šīm shēmām principā varētu atzīt tikai tad, ja privātais ieguldītājs iegūst jau pastāvoša valsts uzņēmuma kapitāla daļu, kas tam ļauj kontrolēt šo uzņēmumu. Šajā sakarā tāpat ir jāatgādina, ka Komisijas 1991. gada 26. septembra vēstulē, ar ko apstiprināta pirmā *THA* shēma kā iepriekšējs nosacījums privatizācijas atbalsta apstiprināšanai, ir skaidri norādīts, ka šis atbalsts ir paredzēts, lai ļautu attiecīgajam uzņēmumam saglabāt savu iepriekš veikto darbību.

- 177 Tomēr ir jāuzsver, ka šajā gadījumā *THA* galvojums ir sniegts, lai Vācijas Demokrātiskās Republikas uzņēmums un Vācijas Federatīvās Republikas uzņēmums kopuzņēmuma veidā Tīringenes pavalstī izveidotu jaunu uzņēmumu nolūkā uzsākt jaunu komercdarbību, proti, kompaktdisku ražošanu. Neapšaubāmi, šādu darbību nevarētu kvalificēt kā privatizāciju iepriekš minēto *THA* shēmu izpratnē. Faktiski, pretēji šajās shēmās noteiktajai privatizācijas kārtībai, kuras mērķis ir pārkārtot uzņēmuma darbību no plānotās ekonomikas uz tirgus ekonomiku, jauna uzņēmuma izveidošana ļāva attīstīt pilnīgi jaunu biznesa plānu ar jauniem līdzekļiem un ar jaunu komercdarbību.
- 178 Turklāt ir jānoraida Tīringenes pavalsts apgalvojums, saskaņā ar kuru galvojums ir sniegts, pirms jaunajās pavalstīs stājās spēkā Līguma noteikumi, proti, pirms 1990. gada 3. oktobra. Papildus tam, ka šī atsauce nav dokumentāli apstiprināta, no Vācijas iestāžu 1995. gada 3. marta vēstules faktiski izriet, ka šis galvojums ir sniegts 1992. gadā.
- 179 No iepriekš minētā izriet — Komisija pamatoti uzskata, ka *THA* galvojums nav piešķirts saskaņā ar pirmo un otro *THA* shēmu un tādēļ to nevarēja uzskatīt par pastāvošu atbalstu. Tādējādi pamats, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir jānoraida kā nepamatots.
- 180 No iepriekš minētā turklāt izriet, ka, pretēji Tīringenes pavalsts argumentam, Komisija šajā sakarā ir pietiekami pamatojusi Apstrīdēto lēmumu. Kā tas izriet no lietas materiāliem, ir jāatzīst, ka administratīvā procesa laikā un it īpaši pēc Komisijas pagaidu vērtējuma, kas norādīts lēmuma par procedūras uzsākšanu 3.1.1. punktā, ne Vācijas Federatīvā Republika, ne Tīringenes pavalsts papildus argumentam, saskaņā ar kuru izsniegto galvojumu reglamentēja Komisijas apstiprinātās pirmā un otrā *THA* shēma, nav norādījusi uz apstākļiem, lai konstatētu, pirmkārt, ka tas nebija atbalsts un, otrkārt, ka jebkurā gadījumā šis atbalsts bija saderīgs ar kopējo tirgu un nebija izmantots nepareizi. Turklāt tikai

lietas izskatīšanas laikā tiesā Tīringenes pavalsts atsaucās uz citiem apstākļiem, lai pierādītu, ka apstrīdētā finansiālā palīdzība tika piešķirta, rīkojoties tāpat, kā to būtu darījis privāts ieguldītājs tirgus apstākļos. Tā kā administratīvā procesa laikā šādi paskaidrojumi, kurus jāpierāda Vācijas Federatīvajai Republikai, netika sniegti, Pirmās instances tiesa uzskata, ka Apstrīdētā lēmuma pamatojumā Komisija varēja leģitīmi aprobežoties ar apstākli, ka atbalsts neatbilda tās vēstulēs, ar kurām apstiprinātas *THA* shēmas, izvirzītajiem nosacījumiem (skat. šajā sakarā Tiesas 1991. gada 3. oktobra spriedumu lietā C-261/89 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-4437. lpp., 20. un turpmākie punkti).

- 181 Līdz ar to pamats, kas izriet no pienākuma norādīt pamatojumu neizpildes, nevar būt pieņemams.
- 182 Ņemot vērā iepriekš minēto, Tīringenes pavalsts norādītie pamati, kas attiecas uz šo finansiālo palīdzību, ir jānoraida kā nepamatoti.

F — *Par TAB piešķirto aizdevumu PA 25 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 183 Tīringenes pavalsts uzskata — Apstrīdētā lēmuma 33. apsvērumā Komisija ir kļūdaini konstatējusi, ka *TAB* ir piešķirusi *PA* aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā, lai segtu *PA* naudas līdzekļu trūkumu. Tā norāda — kā tas arī izriet no Vācijas iestāžu 1995. gada 3. marta un 1996. gada 18. janvāra vēstulēm, — ka šis aizdevums ir izmantots vienīgi tam, lai vienošanās par sanāciju ietvaros atmaksātu daļu banku aizdevumu, kurus sedza *THA* galvojums. Turklāt tā apstrīd, ka šis aizdevums veido valsts atbalstu, un vēl jo vairāk to, ka tas ir jauns atbalsts, kas

nebūtu saderīgs ar kopējo tirgu. Tā norāda — tā kā šis aizdevums ir izmaksāts, lai atmaksātu daļu aizdevumu, kurus sedza *THA* galvojums, un tā kā, pēc Komisijas domām, šī galvojuma sniegšana veido valsts atbalstu, Komisija kļūdaini uzskata, ka saskaņā ar šo galvojumu veiktās intervences ietvaros izmaksātās summas arī veido valsts atbalstu, jo tādējādi Komisija kā valsts atbalstu divreiz ņem vērā vienas un tās pašas summas. Tīringenes pavalsts turklāt uzskata, kā jau iepriekš to norādījusi, ka, ciktāl galvojuma sniegšana ir jāuzskata par pastāvošu, ar Līgumu saderīgu atbalstu, tas pats attiecas uz konkrēto finansiālo palīdzību, kas izmaksāta, izpildot no galvojuma izrietošu pienākumu. Tomēr tā atzīst, ka šo secinājumu acīmredzami var attiecināt tikai uz *THA* galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem, kas faktiski izmantoti kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai. Tīringenes pavalsts turklāt atzīmē, ka aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā nevarētu kvalificēt kā pārstrukturēšanas atbalstu, jo apstrīdētā atbalsta piešķiršanas brīdī *PA* nebija nonākusi grūtībās. Visbeidzot tā norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl tā nav norādījusi iemeslus, kas tai liek uzskatīt, ka aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā ir valsts atbalsts *PA* un *CD Albrechts* interesēs, ja šis aizdevums ir izmantots vienīgi tam, lai atmaksātu kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai paredzētos banku aizdevumus, un ja tas izmaksāts tikai *Pilz Construction*.

- 184 Komisija, ko atbalsta *ODS*, uzskata, ka Tīringenes pavalsts argumentācija attiecībā uz finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatota. Tā vispirms atzīmē — pat ja tas atbilst patiesībai, ka Vācijas iestāžu 1995. gada 3. marta vēstulē apstrīdētais aizdevums kvalificēts kā aizņēmums nolūkā atmaksāt parādus, 1997. gada 17. aprīļa vēstulē norādītajā tabulā atbilstošā summa tomēr ir iekļauta kā “apgrozāmie līdzekļi” (*Betriebsmittel*). Turklāt Komisija atgādina, ka, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja valsts kvalificē finansiālo palīdzību kā atbalstu, tās mērķim nav nozīmes, jo ir jāņem vērā tikai veiktā pasākuma pozitīvā ietekme. Tā arī norāda — apstākļi, ka citi valsts atbalsta sniedzēji (*TIB* un *LfA*) atbalstījuši *THA*, lai izpildītu no galvojuma izrietošās saistības, nevarētu ietekmēt jautājumu, kas attiecas uz *THA* galvojuma atzīšanu par valsts atbalstu un uz tā saderību ar kopējo tirgu. No Komisijas viedokļa, vienīgās šīs intervences sekas ir tādas, ka 156 miljonu Vācijas marku vietā *THA* bija jāizmaksā 120 miljoni Vācijas marku.

185 Visbeidzot, tā apstrīd apgalvojumu, ka saistībā ar šo finansiālo palīdzību tā nebūtu izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Komisija norāda — tā kā lēmumā par procesa uzsākšanu šī finansiālā palīdzība jau ir kvalificēta kā nelikumīgs atbalsts pārstrukturēšanai un ciktāl Komisija nav saņēmusi ziņas par pretējo, tai nebija iemesla Apstrīdētajā lēmumā nonākt pie cita vērtējuma. Tā it īpaši atzīmē — tā kā, saskaņā ar Vācijas iestāžu sniegto informāciju, *PA* bija nonācis grūtībās (skat. 1996. gada 18. janvāra un 1997. gada 17. aprīļa vēstules), tā vērtēja šo finansiālo palīdzību, balstoties uz Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, un konstatēja, ka pārstrukturēšanas atbalsts bija nelikumīgs, jo nebija izveidots plāns uzņēmuma dzīvotspējas un rentabilitātes atjaunošanai samērīgā termiņā (Apstrīdētā lēmuma 104.–111. apsvērums).

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

186 Tīringenes pavalsts saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību atsauca uz kļūdu faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

187 Jāatgādina, ka Apstrīdētā lēmuma 33. apsvērumā Komisija konstatēja: “kopš 1993. gada oktobra, lai segtu naudas līdzekļu trūkumu, *TAB* piešķīra *PA* procentu aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā, kam 1994. gada martā sekoja aizdevums 20 miljonu Vācijas marku apmērā, lai atmaksātu aizdevumu, par kura atdošanu galvoja *THA*”. Turpmāk 104.–111. apsvērumā tā izklāstīja iemeslus, kādēļ, pēc tās domām, šī finansiālā palīdzība ir jāuzskata par atbalstu pārstrukturēšanai, kas piešķirts, pārkāpjot Pamatnostādni par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, un tādējādi par atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

188 Saskaņā ar Tīringenes pavalsts viedokli, šis vērtējums balstās uz kļūdu faktos, ciktāl *TAB* piešķirtais aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā nav izmantots, lai segtu naudas līdzekļu trūkumu, bet, lai sanācijas vienošanās ietvaros tikai atmaksātu daļu no banku aizdevumiem, ko sedza *THA* galvojums.

189 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka lēmuma par procesa uzsākšanu 2.2.2. punkta 1. apakšpunktā Komisija norādīja: “kopš 1993. gada 29. decembra *TAB* piešķīra kopuzņēmumam aizdevumu 20 miljonu Vācijas marku apmērā ar procentu likmi 7 procenti, kas jāatmaksā vēlākais 1996. gada 21. martā, lai segtu naudas līdzekļu trūkumu, ka arī aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā ar procentu likmi 7 procenti, kas jāatmaksā vēlākais 1996. gada 31. martā, lai atmaksātu *THA* nodrošināto aizdevumu”. Šo faktu konstatējumu, kas atšķiras no Apstrīdētā lēmuma 33. apsvērumā minētā, nostiprina lietas materiāli. No Vācijas iestāžu 1995. gada 3. marta un 1996. gada 18. janvāra vēstulēm faktiski izriet, ka aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā ir piešķirts 1994. gada martā, lai atmaksātu daļu no *THA* nodrošinātajiem aizdevumiem. Turklāt no attiecīgo lietas dalībnieku apsvērumiem, kas izvirzīti pēc formālās procedūras uzsākšanas, neizriet, ka tie šajā sakarā būtu lūguši grozīt faktu izklāstu, kas ir atspoguļots lēmumā par procesa uzsākšanu.

190 Šajos apstākļos ir jāatzīst, ka, ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi tās rīcībā esošo informāciju, Komisijai bija jāzina, ka aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā nav izmantots, lai 1993. gada oktobrī segtu naudas līdzekļu trūkumu, bet tika piešķirts 1994. gada martā, lai atmaksātu daļu no *THA* nodrošinātajiem aizdevumiem. Līdz ar to attiecībā uz šo finansiālo palīdzību Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos.

191 Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, pat ja apstrīdētā akta apsvērumi ietver kļūdainu atsauci uz faktiem, šī nepilnība tomēr ne vienmēr ir pamats akta atcelšanai, ja citi apstrīdētā lēmuma apsvērumi atspoguļo tādas iemeslus, kas ļauj konstatēt lēmuma pamatotību (skat. šajā sakarā Pirmās instances tiesas 1999. gada 21. janvāra spriedumu lietās T-129/95, T-2/96 un T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke* un *Lech-*

Stahlwerke/Komisija, *Recueil*, II-17. lpp., 160. punkts, un 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 167. un turpmākie punkti). Tomēr šajā gadījumā 1993. gada septembrī un 1994. gada martā TAB piešķirtās aizdevumu summas pārskaitīšanas fakts nav ietekmējis Komisijas vērtējumu šai finansiālajai palīdzībai. Komisijas izvirzītais pamatojums, lai novērtētu palīdzības saderību ar kopējo tirgu, faktiski ir tāds pats, proti, ka, saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju, šis atbalsts ir piešķirts, pārkāpjot Pamatnostādnes par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai. Tādējādi iepriekš norādītā kļūda faktos saistībā ar aizdevumu 20 miljonu Vācijas marku apmērā un aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā šajā sakarā nav pamats Apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

192 Otrkārt, Tīringenes pavalsts iebilst pret to, ka aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā veido valsts atbalstu, un vēl jo vairāk to, ka tas ir jauns atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Tā norāda — tā kā šis aizdevums ir izmaksāts, lai atmaksātu daļu aizdevumu, kurus sedza *THA* galvojums, un tā kā, pēc Komisijas domām, šī galvojuma izsniegšana veido valsts atbalstu, Komisija kļūdaini uzskata, ka saskaņā ar šo galvojumu veiktās intervences ietvaros izmaksātās summas arī veido valsts atbalstu, jo tādējādi Komisija kā valsts atbalstu divreiz ņem vērā vienas un tās pašas summas.

193 Šādu argumentāciju nevarētu atbalstīt.

194 Pirmkārt, ir jānorāda, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 99. apsvēruma, ka no *THA* sniegtā galvojuma kopējās summas, proti, 190 miljoniem Vācijas marku, tikai “summa, kas pieprasīta saskaņā ar izsniegto galvojumu, 120 miljonu Vācijas marku apmērā ir jāatmaksā, jo tā ir vienīgā izmaksātā summa”. Šādos apstākļos kvalificējot kā valsts atbalstu aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā, netiek divreiz ņemts vērā viens un tas pats atbilstoši minētajam galvojumam piešķirtais atbalsts.

- 195 Otrkārt, ir jāuzsver, kā arī tas izriet no šī sprieduma 175.–179. punkta, ka *THA* galvojums nav piešķirts saskaņā ar pirmo un otro *THA* shēmu un ka tādēļ to nevarēja uzskatīt par pastāvošu atbalstu. Turklāt, pat pieņemot, ka *THA* galvojumu varētu uzskatīt par tādu, šāda kvalifikācija pati par sevi neļauj secināt, ka cita valsts uzņēmuma piešķirtais aizdevums *PA*, lai atmaksātu daļu no minētā galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem, ir jāuzskata par pastāvošu valsts atbalstu.
- 196 Turklāt ir jānoraida Tīringenes pavalsts argumentācija, saskaņā ar kuru aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā nevarētu kvalificēt kā pārstrukturēšanas atbalstu, jo apstrīdētā atbalsta piešķiršanas brīdī *PA* nebija nonākusi grūtībās.
- 197 Vispirms, neviens lietas dalībnieks neapstrīd, ka, pirms tika noslēgta vienošanās par sanācību, 1994. gada martā *PA* ekonomiskais un finansiālais stāvoklis bija smags. Kā tas arī izriet no Vācijas iestāžu 1995. gada 3. marta vēstules, uzņēmuma pārdošanas apjoma krišanās un ražošanas jaudu nepietiekama izmantošana radīja ievērojamus zaudējumus un noveda pie dramatiska naudas līdzekļu trūkuma. Šo stāvokli apstiprina arī *TAB* 1993. gada oktobrī piešķirtā finansiālā palīdzība nolūkā segt naudas līdzekļu trūkumu.
- 198 Turklāt ir jāatzīmē — kā tas izriet no Tīringenes pavalsts rakstiem, — ka tieši nolūkā uzlabot šo stāvokli gan uzņēmuma privātie, gan valsts dalībnieki 1994. gada 7. martā parakstīja vienošanos par sanācību. Šīs vienošanās mērķis faktiski bija ievērojami samazināt *PA* parādus, lai nodrošinātu tās turpmāku darbību. Līdz tam brīdim būtiskākais pasākums šajā kontekstā bija *THA* intervence saskaņā ar tās galvojumu 120 miljonu Vācijas marku apmērā. Šī summa, kā arī citi *PA* piešķirtie *TIB* un *TAB* aizdevumi ļāva atmaksāt lielu daļu kopuzņēmumam piešķirto banku aizdevumu. *TAB*, *TIB* un *LfA* veica arī dažādus pasākumus, pirmkārt, lai atmaksātu atlikušos sabiedrībai *PBK* piešķirtos aizdevumus un, otrkārt, lai nostiprinātu *PA* finanšu līdzekļus.

199 Tādējādi, balstoties uz šo apstākļu kopumu, Apstrīdētajā lēmumā Komisija varēja nonākt pie secinājuma, ka aizdevuma 25 miljonu Vācijas marku apmērā piešķiršanas laikā *PA* pastāvēja naudas līdzekļu trūkums. Turklāt tas nav pretrunā Tīringenes pavalsts apgalvojumam, saskaņā ar kuru pēc šīs dažāda veida intervences vienošanās par sanāciju ietvaros šķīta, ka uzņēmuma finansiālais stāvoklis ir diezgan labs. Ņemot vērā apstākļus, kas veicināja *PA* sanāciju, Komisija varēja pamatoti uzskatīt, ka ar šo apstākļi vien nepietiek, lai secinātu, ka *PA* bija izkļuvusi no grūtībām. Šis secinājums izdarāms vēl jo vairāk tādēļ, ka turpmāk ir acīmredzams — sabiedrības bilancē norādītā aktīvu vērtība ir bijusi ievērojami pārvērtēta. Turklāt, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 36. un 37. apsvēruma, mazāk nekā sešus mēnešus pirms tam, kad tika noslēgta vienošanās par sanāciju, *PA* atkal radās naudas plūsmas problēmas, kas lika *TAB* un *LfA* tai izsniegt jaunus aizdevumus. Pie tam, kā to uzsver pati Tīringenes pavalsts sava prasības pieteikuma 356.–360. punktā, *PA* tāpat uzņēmās risku *Pilz* grupas paredzamā bankrota kontekstā un ņemot vērā apstākļi, ka šīs grupas uzņēmumu parādi *PA* bija jāuzskata par neatgūstamiem.

200 Pirmās instances tiesa papildus atzīmē, ka, slēdzot vienošanos par sanāciju, valsts puses līgumslēdzēji vēl nebija informēti par grāmatvedības datu dažāda veida sagrozīšanu un *Pilz* grupas nepareizi izmantoto atbalstu. Tomēr šāda nezināšana neļauj secināt, ka dažāda veida finansiālās palīdzības piešķiršanas brīdī šie tiesību subjekti varēja uzskatīt, ka pēc šīs intervences *PA* vairs nejutīs grūtības. Faktiski ir jāuzsver, ka, ņemot vērā smago stāvokli, kādā *PA* atradās vienošanās par sanāciju noslēgšanas brīdī, jebkurš samērā rūpīgs ieguldītājs tirgus apstākļos pirms tik apjomīgu aizdevumu piešķiršanas, un vēl jo vairāk — tā iegādes, vispirms veic uzņēmuma ekonomiskā stāvokļa padziļinātu izpēti un pieprasa izstrādāt darbības pārstrukturēšanas plānu. Tomēr ir jāatzīst, ka, neskatoties uz vairākiem Komisijas pieprasījumiem, Vācijas iestādes nav sniegušas informāciju par jebkāda pārstrukturēšanas plāna izstrādi (Apstrīdētā lēmuma 108. apsvērums). Šādos apstākļos Tīringenes pavalsts nevarēja atsaukties uz šo publisko tiesību subjektu nezināšanu, lai pamatotu savus apgalvojumus, saskaņā ar kuriem, pēc 1994. gada martā tās rīcībā esošajām ziņām, šie tiesību subjekti varēja uzskatīt, ka *PA* nebija grūtībās nonācis uzņēmums.

201 Šādos apstākļos Komisija pamatoti uzskatīja, ka pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanas brīdī *PA* bija jāuzskata par grūtībās nonākušu uzņēmumu un ka līdz ar to aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā ir jāvērtē saskaņā ar Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai.

202 Visbeidzot, Tīringenes pavalsts kļūdaini atsauca uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Nav šaubu, ka Apstrīdētais lēmums ietver tikai dažas norādes uz iemesliem, kādēļ *PA* kvalificējams kā grūtībās nonācis uzņēmums. Tomēr lēmumā par procesa uzsākšanu Komisija skaidri norādīja: “apstrīdētā atbalsta mērķis nebija veicināt reģionālo attīstību, bet drīzāk stabilizēt un pārstrukturēt grūtībās nonākušos uzņēmumus”, un, lai to uzskatītu par saderīgu ar kopējo tirgu, tam ir jāatbilst Pamatnostādnēs par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai paredzētajiem nosacījumiem. Tomēr ir jāatzīst, ka ieinteresētie lietas dalībnieki nav reaģējuši uz šo atzinumu. No minētā izriet, ka Apstrīdētajā lēmumā Komisijai šajā sakarā nebija jāsniedz plašāki paskaidrojumi. Šāds secinājums ir jāizdara vēl jo vairāk tādēļ, ka, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pamatojumā nav jānorāda visi atbilstošie faktiskie un tiesību apstākļi, jo jautājums par akta pamatojuma atbilstību EKL 253. panta prasībām ir jāizvērtē, it īpaši ņemot vērā ne tikai tā kontekstu, bet arī konkrēto priekšmetu regulējošās tiesību normas (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā *C-367/95 P Komisija/Sytraval un Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts). Šo pašu iemeslu dēļ un pretēji Tīringenes pavalsts argumentam Komisijai nebija pienākuma Apstrīdētajā lēmumā izklāstīt konkrētus iemeslus, kas tai liek uzskatīt, ka aizdevums 25 miljonu Vācijas marku apmērā cita starpā veido atbalstu *CD Albrechts* interesēs.

203 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Tīringenes pavalsts norādītie pamati, kas saistīti ar konkrēto finansiālo palīdzību, ir jānoraida kā nepamatoti.

G — Par TAB piešķirto aizdevumu PA 20 miljonu Vācijas marku apmērā

1. Lietas dalībnieku argumenti

204 Tīringenes pavalsts vispirms norāda — pretēji Komisijas konstatējumam Apstrīdētā lēmuma 33. apsvērumā, TAB aizdevums PA 20 miljonu Vācijas marku apmērā ir piešķirts 1993. gada oktobrī, nevis 1994. gada martā. Turklāt tā uzsver, ka šis aizdevums ir izmantots, lai nodrošinātu PA finanšu līdzekļus, nevis lai atmaksātu daļu banku aizdevumu, kurus sedza THA galvojums. Pie tam tā norāda, ka ar Apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts, jo Komisija konstatējusi, ka šis aizdevums veido valsts atbalstu PA interesēs, kas tai ir jāatmaksā. Tā faktiski uzskata, ka, pretēji Komisijas konstatējumam Apstrīdētajā lēmumā, šo aizdevumu nevar analizēt atbilstoši Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, jo PA neatradās šādā stāvoklī. Tā arī norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav uzrādījusi motīvus, lai pamatotu konstatējumu, ka CD *Albrechts* ir guvis labumu no šīs finansiālās palīdzības un ka šī palīdzība rada priekšrocības, izmantojot valsts līdzekļus, kas jāpārbauda, ievērojot Pamatnostādnes par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai.

205 Komisija, ko atbalsta ODS, uzskata, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija, kas attiecas uz konkrēto finansiālo palīdzību, ir jānoraida kā nepamatota.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

206 Jānorāda, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija saistībā ar TIB piešķirto aizdevumu 20 miljonu Vācijas marku apmērā lielā mērā ir līdzīga tai, kas izvirzīta saistībā ar aizdevumu 25 miljonu Vācijas marku apmērā.

207 Līdz ar to, ņemot vērā visus šī sprieduma 186.–205. punktā izklāstītos motīvus, kas jāattiecina uz šo finansiālo palīdzību, Tīringenes pavalsts šajā sakarā norādītie pamati ir jānoraida kā nepamatoti.

H — *Par TIB samaksāto iegādes cenu PBK 3 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

208 Tīringenes pavalsts norāda — Komisija savā vērtējumā nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība ir izmaksāta pēc tam, kad liela daļa *PA* uzņēmuma parādu bija dzēsta, uz ko attiecīgi norāda aktīvi 250 miljonu Vācijas marku apmērā un parādi 100 miljonu Vācijas marku apmērā. Pēc Tīringenes pavalsts domām, Komisijai no šī apstākļa bija jāsecina — uz ko Vācijas iestādes nepārprotami vērsa tās uzmanību 1990. gada 30. marta vēstulē, — ka šī finansiālā palīdzība piešķirta saskaņā ar privāta ieguldītāja principu tirgus ekonomikas apstākļos un ka tādēļ tā neveido valsts atbalstu. Turklāt tā uzskata — tā kā šī iegādes cena ir izmaksāta *Pilz* grupas sabiedrībai un tādējādi nekādā ziņā nav devusi priekšrocības *PA*, palīdzības atmaksa ir jāprasa tikai no šīs grupas uzņēmumiem. Visbeidzot tā uzskata, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav izskaidrojusi iemeslus, kas liek tai uzskatīt, ka *TIB* un *TAB* izmaksātā iegādes cena 3 miljonu Vācijas marku apmērā ir valsts atbalsts *PA* un *CD Albrechts* interesēs.

209 Komisija, ko atbalsta *ODS*, apstrīd Tīringenes pavalsts atsauci uz to, ka tā būtu kļūdaini pieļāvusi valsts atbalsta pastāvēšanu. Komisija faktiski norāda — kaut arī ar 1996. gada 25. novembra vēstuli Vācijas iestādēm adresēto jautājumu mērķis bija tieši nodrošināt, lai pārņemšana tiktu veikta saskaņā ar tirgus nosacījumiem, šīs iestādes nav nedz sniegušas apsvērumus šajā sakarā, nedz nosūtījušas vienošanās par sanāciju kopiju, bet aprobežojušās ar apgalvojumu, ka iegādes cena precizēta

pārrunu rezultātā. Šādos apstākļos Komisija uzskata, ka tai nebija iespējams pārliecināties par uzņēmuma nākotnes rentabilitātes pozitīvo vērtējumu precizitāti. Tā turklāt apgalvo, ka, neapšaubāmi, attiecīgajā brīdī *PA* bija jāuzskata par grūtībās nonākušu uzņēmumu, ko apliecina tās vērtējums, saskaņā ar kuru privāts ieguldītājs nav pārpircis *PA*, un ka iegādes cena ir jāuzskata par valsts atbalstu. Tā norāda — no tās rīcībā esošās informācijas neizriet, ka pārstrukturēšanas plāna ietvaros piešķirtais atbalsts samērīgā termiņā ļautu nodrošināt uzņēmuma ilgtermiņa rentabilitāti un darbības saglabāšanu. Tieši pretēji, šis ziņas norādīja, ka parādi bankām ir lielā mērā atdoti, jo īpaši pēc *THA* maksājuma 120 miljonu Vācijas marku apmērā, un ka *PA* atbalsta vai darbības saglabāšanas pasākumi finansēti gandrīz tikai no valsts līdzekļiem. Komisija turklāt atzīmē, ka jau ar lēmumu par procedūras uzsākšanu tā ir kvalificējusi iegādes cenu kā nelikumīgu atbalstu pārstrukturēšanai, balstoties uz Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai. Visbeidzot tā uzsver — šo kvalifikāciju apstiprina Vācijas iestādes, kas ir apgalvojušas, ka finansiālais atbalsts ir absolūti nepieciešams (1996. gada 18. janvāra vēstule) un ka *PA* nebūtu saglabājusi spēju darboties, ja nebūtu veikti apstrīdētie sanācības pasākumi (1997. gada 14. jūlija vēstule).

210 Komisija, ko atbalsta *ODS*, turklāt apstrīd atsauci, saskaņā ar kuru tā šajā sakarā nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Komisija norāda — tā kā šī finansiālā palīdzība lēmumā par procedūras uzsākšanu jau ir kvalificēta kā nelikumīgs pārstrukturēšanas atbalsts grūtībās nonākušā uzņēmuma interesēs un tā kā Komisija nav saņēmusi no Vācijas iestādēm ziņas par pretējo (1996. gada 18. janvāra un 1997. gada 17. aprīļa vēstules), tai nebija iemesla Apstrīdētajā lēmumā nonākt pie atšķirīga vērtējuma (104.–111. apsvērums).

211 *ODS* turklāt uzsver, ka Tīringenes pavalsts, iespējams, jauc prasības, kas saistītas ar pienākumu norādīt pamatojumu, ar jautājumu par to, vai Komisija ir pareizi veikusi faktu izpēti. Tā uzsver, ka iespējamās neprecizitātes faktos, uz kuriem atsaucas Komisija, neattiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu, jo Komisijai ir tiesības pieņemt, ka šie fakti ir precīzi, jo tie izriet no Vācijas Federatīvās Republikas sniegtajām ziņām. Tā norāda — tā kā bija acīmredzams, ka, saskaņā ar šīm ziņām,

apstrīdētie pasākumi veido valsts atbalstu, Komisijai nebija detalizēti un īpaši jāpārbauda katrs EKL 87. panta 1. punkta materiālais apstāklis, bet tā varēja aprobežoties ar pamatojuma kopsavilkumu.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

- 212 Saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību Tīringenes pavalsts atsauca uz kļūdu faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.
- 213 Attiecībā uz iebildumu, kas izriet no kļūdas faktos un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, Tīringenes pavalsts pēc būtības norāda — ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošās ziņas, Komisijai bija jākonstatē, ka *TIB* samaksātā iegādes cena par sabiedrības *PA* daļu pārpirkšanu 3 miljonu Vācijas marku apmērā bija atbilstoša tirgus nosacījumiem.
- 214 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija norādīja: “1994. gada martā, veicot [*PA*] pārņemšanu, *TAB* un *TIB* ir pārskaitījuši pavisam 15 miljonus [Vācijas marku]” un “no šīs summas 3 miljoni [Vācijas] marku atbilst cenai, ko *TIB* samaksāja, lai iegādātos savas daļas no [*PBK*]” (lēmuma par procesa uzsākšanu 2.2.2. punkta otrā daļa). Tāpat finansiālās palīdzības pagaidu vērtējumā Komisija uzsvēra, ka iegādes vērtība 3 miljonu Vācijas marku apmērā, tāpat kā cita finansiālā palīdzība, nenoliedzami veido valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē (lēmuma par procesa uzsākšanu 3. punkta pirmā daļa). Turklāt tā skaidri pieprasīja Vācijas Federatīvajai Republikai detalizēti aprakstīt veidu, kā šī iegādes cena ir aprēķināta (lēmuma par procesa uzsākšanu pielikums, jautājums Nr. 4).

- 215 Ar 1999. gada 30. marta vēstuli Vācijas iestādes izklāstīja savu nostāju šajā jautājumā. Tās uzsvēra, pirmkārt, ka iegādes cena nav darīta zināma aprēķinu veidā, bet drīzāk iegūta sarunu rezultātā, un, otrkārt, ka šo finansiālo palīdzību nav saņēmusi *PA*, bet drīzāk *Pilz* grupa. Turklāt tās uzsvēra, ka, ņemot vērā pozitīvo bilanci un ar vienošanos par sanāciju panāktās parādu samazināšanas nozīmi, *TIB* un *TAB* tajā laikā varēja uzskatīt, ka šāda apjoma saistības ir pamatotas, jo uzņēmuma aktīvu vērtība ievērojami pārsniedz tā parādu vērtību. Pēc šo iestāžu domām, šāds secinājums ir izdarāms vēl jo vairāk tādēļ, ka šie tiesību subjekti tādējādi vēl nebija informēti par Pilca kunga veikto grāmatvedības datu sagrozišanu.
- 216 Komisija pamatoti uzskatīja, ka ar šo informāciju nepietiek, lai grozītu tās secinājumu, saskaņā ar kuru iegādes cena ir jākvalificē kā valsts atbalsts.
- 217 Pirmkārt, Vācijas iestādes nav sniegušas informāciju, kas ļautu pārbaudīt veidu, kā ir aprēķināta cena 3 miljonu Vācijas marku apmērā. Apstāklim, ka šī cena ir iegūta pušu pārrunu rezultātā, šajā kontekstā nav nozīmes. Otrkārt, šī sprieduma 199. punktā izklāstīto iemeslu dēļ Vācijas iestādes kļūdaini atsaucās uz kopuzņēmuma aktīvu vērtību pēc vienošanās par sanāciju noslēgšanas un *TIB* un *TAB* nezināšanu par šo aktīvu sagrozišanu, lai pamatotu iegādes cenu. Šis secinājums ir izdarāms vēl jo vairāk tādēļ, ka, ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošo informāciju, Komisija varēja secināt, ka 1994. gada martā — pārpirkšanas brīdī — samērā rūpīgam ieguldītājam, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, bija jākonstatē, ka *PA* ir nonācis grūtībās (skat. šī sprieduma 196.–202. punktu).
- 218 Turpretī Tīringenes pavalsts pamatoti norāda — Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība ir izmaksāta tieši *PBK*. Komisija faktiski nav norādījusi nevienu apstākli, no kura izriet, ka šī finansiālā palīdzība bija paredzēta *PA* vai *CD*

Albrechts pārstrukturēšanai. Līdz ar to Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktā Komisija ir kļūdaini atzinusi šo atbalstu par tādu, kas “paredzēts [*CD Albrechts*] pārstrukturēšanai”. Visbeidzot, Komisija Apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi pamatojumu, lai pierādītu, ka pastāv priekšrocības, ko *PA* ir guvusi no šīs finansiālās palīdzības, kas pamatotu šī atbalsta atgūšanu no *PA*.

- 219 Ņemot vērā šo kļūdu faktos, kas attiecas uz atbalsta saņēmēja identitāti un pamatojuma neesamību šajā sakarā, pārkāpjot EKL 253. pantu, Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkts ir jāatceļ daļā, kurā Komisija ir atzinusi, ka iegādes cena 3 miljonu Vācijas marku apmērā veido atbalstu, kas “paredzēts [*CD Albrechts*] pārstrukturēšanai”.

I — Par TIB piešķirto dotāciju *PA* kapitālā 12 miljonu Vācijas marku apmērā

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 220 Tīringenes pavalsts vispirms norāda, ka Komisija saistībā ar šo finansiālo palīdzību ir pieļāvusi dažādas kļūdas faktos. Tā faktiski norāda — kā tas izriet no Vācijas iestāžu 1996. gada 18. janvāra un 1999. gada 30. marta vēstulēm, Komisija nav konstatējusi, ka no dotācijas kapitālā 12 miljonu Vācijas marku apmērā, lai atmaksātu daļu no *THA* galvojuma nodrošinātajiem banku aizdevumiem, izmantoti 7,6 miljoni Vācijas marku, kas pārskaitīti tieši *Pilz Construction*. Attiecībā uz atlikušo dotācijas daļu, proti, 4,4 miljoniem Vācijas marku, Tīringenes pavalsts norāda, ka šī summa ir novirzīta *Pilz* grupas interesēs neatmaksājamu izdevumu un neatsaucamu maksājumu veidā saskaņā ar vadības un piegāžu līgumu, kas noslēgts starp *PA* un šo grupu.

221 Turpmāk tā norāda, ka šo kļūdu faktos dēļ Komisija attiecībā uz konkrēto finansiālo palīdzību ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Tīringenes pavalsts faktiski uzsver — tā kā šī subsīdija 7,6 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantota, lai atmaksātu daļu no *THA* galvojuma nodrošinātajiem banku aizdevumiem, tas nav valsts atbalsts, un vēl jo mazāk jauns atbalsts, kas nebūtu saderīgs ar kopējo tirgu. Tā faktiski norāda — tā kā šī subsīdija ir izmaksāta, lai atmaksātu daļu aizdevumu, kurus sedza *THA* galvojums, un tā kā, pēc Komisijas domām, šī galvojuma izsniegšana veido valsts atbalstu, Komisija kļūdaini uzskata, ka saskaņā ar šo galvojumu veiktās intervences ietvaros izmaksātās summas arī veido valsts atbalstu, jo tādējādi Komisija kā valsts atbalstu divreiz ņem vērā vienas un tās pašas summas. Tā turklāt uzskata, kā jau iepriekš to norādījusi, ka, ciktāl galvojuma sniegšana ir jāuzskata par pastāvošu, ar Līgumu saderīgu atbalstu, tas pats attiecas uz konkrēto finansiālo palīdzību, kas izmaksāta, izpildot no galvojuma izrietošo pienākumu. Tomēr Tīringenes pavalsts pauž viedokli, ka šo secinājumu var attiecināt tikai uz *THA* galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem, kas faktiski izmantoti kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai.

222 Attiecībā uz atlikušajiem 4,4 miljoniem Vācijas marku Tīringenes pavalsts turklāt uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo Apstrīdētajā lēmumā tā ir konstatējusi, ka šī summa veido valsts atbalstu *PA* interesēs. Tā faktiski norāda, ka, pretēji tam, ko Komisija ir konstatējusi Apstrīdētajā lēmumā, šo finansiālo palīdzību nevarēja analizēt atbilstoši Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, jo *PA* neatradās šādā stāvoklī. Turklāt Tīringenes pavalsts norāda, ka *PA* no šīs finansiālās palīdzības neko nav saņēmusi, jo tā izmantota, lai finansētu saskaņā ar vadības un piegāžu līgumu *Pilz* grupai piegādāto preču ražošanu, par kurām tā arī netika samaksāts. Līdz ar to tā uzskata — ja šī finansiālā palīdzība uzskatāma par valsts atbalstu, tad tā atmaksā ir jāpieprasa tikai no *Pilz* grupas uzņēmumiem.

223 Komisija, ko atbalsta *ODS*, uzskata, ka visa argumentācija, kas saistīta ar dotāciju kapitālā 12 miljonu Vācijas marku apmērā, ir jānoraida kā nepamatota.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

224 Tīringenes pavalsts saistībā ar šo iebildumu atsaucās uz dažādām kļūdām faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

225 Vispirms ir jānoraida Tīringenes pavalsts argumenti, kas izvirzīti, lai pierādītu, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos saistībā ar *TIB* piešķirto dotāciju *PA* kapitālā 12 miljonu Vācijas marku apmērā, nekonstatējot, pirmkārt, ka šī finansiālā palīdzība 7,6 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantota, lai atmaksātu *THA* nodrošinātos aizdevumus, un, otrkārt, ka 4,4 miljonu Vācijas marku apmērā šī finansiālā palīdzība ir novirzīta *Pilz* grupas interesēs.

226 Faktiski ir jāatgādina — lēmumā par procesa uzsākšanu Komisija norādīja, ka no summas 15 miljoni Vācijas marku apmērā, ko *TIB* un *TAB* samaksāja, pārņemot kopuzņēmumu, 3 miljoni Vācijas marku bija sabiedrības daļu iegādes cena, “bet atlikušie 12 miljoni [Vācijas marku] veidoja iemaksu kopuzņēmuma kapitālā”, un ka “no šiem 12 miljoniem [Vācijas marku] 7,6 miljoni [Vācijas marku] ir izmantoti, lai atmaksātu *THA* nodrošinātos galvojumus, un 4,4 miljonu atlikums ir izmantots kā apgrozāmie līdzekļi” (lēmuma par procesa uzsākšanu 2.2.2. punkta otrā daļa).

227 Šo faktu izklāstu Vācijas iestādes apstiprināja 1999. gada 30. marta vēstulē. No lietas materiāliem turklāt neizriet, ka to ir apstrīdējuši citi ieinteresētie lietas dalībnieki.

- 228 Šādos apstākļos Komisija, ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi tās rīcībā esošo informāciju, varēja Apstrīdētā lēmuma 34. apsvērumā pamatoti konstatēt, ka laikā, kad *TIB* un *TAB* pārpirkušas kopuzņēmumu, tās samaksājušas kopējo summu 15 miljonu Vācijas marku apmērā, no kuras 3 miljoni Vācijas marku *TIB* izmaksāja *PBK* par sabiedrības daļām un 12 miljonus Vācijas marku *TIB* iemaksāja kā dotāciju *PA* kapitālā.
- 229 Turklāt Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība 7,6 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantota, lai atmaksātu *THA* nodrošinātos aizdevumus. Nepastāvot vajadzībai lemt par to, vai Komisija faktiski ir aizmirsusi to ņemt vērā, pietiek konstatēt — pat ja izrādītos, ka tas tā arī ir bijis, šis trūkums neietekmētu Komisijas vērtējuma šajā sakarā spēkā esamību. Kā tas jau ir uzsvērts šī sprieduma 194. punktā, nav apstrīdams, ka šī finansiālā palīdzība, kas piešķirta *THA* nodrošināto aizdevumu atmaksai, būtu ņemta vērā divas reizes, jo Apstrīdētajā lēmumā kā valsts atbalsts ir kvalificētas tikai tās summas, ko atbilstoši savam galvojumam *THA* faktiski ir izmaksājuši.
- 230 Visbeidzot, attiecībā uz Tīringenes pavalsts norādi, saskaņā ar kuru Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība 4,4 miljonu Vācijas marku apmērā ir novirzīta *Pilz* grupas interesēs, ir jāatsaucas uz šī iebilduma vērtējumu Tīringenes pavalsts argumentācijas kontekstā, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma 2. punktā minētā rikojuma par atgūšanu likumību (skat. šī sprieduma 307.–348. punktu).
- 231 Otrkārt, tā kā ir konstatēts, ka saistībā ar šo finansiālo palīdzību Komisija nav pieļāvusi kļūdu faktos, ir jāpārbauda Tīringenes pavalsts izvirzītie dažādie argumenti, lai pierādītu, ka attiecībā uz konkrēto finansiālo palīdzību pastāv acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.

232 Šajā sakarā Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija, attiecībā uz *THA* nodrošināto aizdevumu atmaksai izmantoto ieguldījumu 7,6 miljonu Vācijas marku apmērā kvalificējot šo finansiālo palīdzību kā jaunu atbalstu, ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Pats apstāklis, ka šo finansiālo palīdzību, kas izmantota *THA* nodrošināto aizdevumu atmaksai, ir izmaksājis *TIB*, ļauj secināt, ka tā nebija intervence atbilstoši šim galvojumam. Līdz ar to tas tik tiešām ir jauns atbalsts.

233 Jebkurā gadījumā Komisija konkrēto finansiālo palīdzību pamatoti kvalificēja kā grūtībās nonākuša uzņēmuma pārstrukturēšanas atbalstu. Kā tas tika uzsvērts iepriekš šī sprieduma 196.–202. punktā, šīs finansiālās palīdzības piešķiršanas brīdī *PA* varēja kvalificēt kā grūtībās nonākušu uzņēmumu. Tāpat patiešām varētu pieņemt, ka privāts uzņēmums, atrodoties *TIB* situācijā, nebūtu piešķīris dotāciju kapitālā tādām grūtībās nonākušam uzņēmumam kā *PA*, neveicot vismaz uzņēmuma ekonomiskā stāvokļa sīku analīzi un neizstrādājot pārstrukturēšanas plānu. Turklāt, kaut gan lēmumā par procedūras uzsākšanu šī finansiālā palīdzība bija kvalificēta kā valsts atbalsts, Vācijas iestādes nav iebildušas pret šo kvalifikāciju administratīvā procesa laikā. Visbeidzot, kā tas ir uzsvērts šī sprieduma 202. punktā, Komisija saskaņā ar EKL 253. panta prasībām ir sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai pierādītu šī atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu.

234 Ņemot vērā iepriekš minēto, Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatoti.

J — Par *TIB* un *TAB* iegādāto *PA* pamatkapitālu

1. Lietas dalībnieku argumenti

235 Tīringenes pavalsts norāda — Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir kļūdaini konstatējusi, ka Apstrīdētā lēmuma 35. apsvērumā minētā summa 33 miljonu Vācijas marku

apmērā ir finansiālā palīdzība. Tā norāda, ka šī summa faktiski atbilst *PA* daļu nominālvērtībai. Tā turklāt uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

²³⁶ 2004. gada 5. maija tiesas sēdes laikā Komisija atzina — Apstrīdētajā lēmumā tā ir kļūdaini konstatējusi, ka *TIB* un *TAB* īstenotā *PA* pamatkapitāla iegāde par summu 33 miljonu Vācijas marku apmērā ir valsts atbalsts. Līdz ar to tā atzīst, ka Apstrīdētais lēmums šajā daļā būtu jāatceļ.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

²³⁷ Ņemot vērā Komisijas izdarīto paziņojumu 2004. gada 5. maija tiesas sēdē, kas nostiprināts tiesas sēdes protokolā, nepastāvot vajadzībai pārbaudīt citus šajā sakarā izvirzītos iebildumus, ir jākonstatē — Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos, kā valsts atbalstu kvalificējot *TIB* un *TAB* īstenoto *PA* pamatkapitāla iegādi par summu 33 miljonu Vācijas marku apmērā.

²³⁸ Ņemot vērā iepriekš minēto, Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkts ir jāatceļ daļā, kurā Komisija uzskatīja, ka sabiedrības *CD Albrechts* pārstrukturēšanai paredzētais nesaderīgais valsts atbalsts ietver par *PA* pamatkapitāla iegādi samaksāto summu 33 miljonu Vācijas marku apmērā.

K — Par LfA piešķirto aizdevumu PA 2 miljonu Vācijas marku apmērā

1. Lietas dalībnieku argumenti

239 Tīringenes pavalsts norāda, ka Apstrīdētajā lēmumā Komisija, pieļaujot kļūdu, nav nedz ņēmusi vērā, nedz pietiekami pamatojusi faktu, ka LfA piešķirtais aizdevums PA 2 miljonu Vācijas marku apmērā nav izmaksāts šai sabiedrībai, bet izmantots vienīgi tam, lai atmaksātu PBK piešķirtos banku aizdevumus, kas nodrošināti ar Bavārijas pavalsts galvojumu. Tā uzskata — tā kā kopējo galvojuma summu (54,7 miljonu Vācijas marku apmērā) Komisija jau ir iegrāmatojusi kā valsts atbalstu, uzskatot arī šo aizdevumu par valsts atbalstu, viena un tā pati summa kā atbalsts tiek ņemta vērā divreiz. Turklāt tā uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, bez jebkāda pamatojuma Apstrīdētajā lēmumā uzskatot, ka LfA piešķirtais aizdevums 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir jauns atbalsts. Visbeidzot tā norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav norādījusi, kas liek tai uzskatīt LfA piešķirto aizdevumu PA 2 miljonu Vācijas marku apmērā par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

240 Komisija, ko atbalsta ODS, uzskata, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija, kas attiecas uz šo finansiālo palīdzību, ir jānoraida kā nepamatota.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

241 Saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību Tīringenes pavalsts atsaucās uz kļūdu faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

242 Šajā sakarā pirmkārt ir jāpārbauda, vai Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos, kā uz to norāda Tīringenes pavalsts, neņemot vērā to, ka *LfA* piešķirtais aizdevums *PA* 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, lai atmaksātu daļu no Bavārijas pavalsts galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem.

243 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka lēmuma par procedūras uzsākšanu 2.2.2. punkta trešajā daļā Komisija ir izdarījusi šādus secinājumus:

“1994. gada 8. martā Bavārija[s pavalsts], izmantojot starpnieku *LfA*, ir noslēgusi [..] divus aizdevuma līgumus kopuzņēmuma interesēs — vienu 2 miljonu [Vācijas marku] un otru 7 miljonu [Vācijas marku] apmērā. Abos gadījumos noteiktā procentu likme ir 7 procenti, un tie ir jāatmaksā, attiecīgi, vēlākais līdz 1996. gada 31. martam un 1996. gada 30. martam. Pirmais aizdevums ir izmantots, lai atmaksātu [..] Bavārijas [pavalsts] nodrošināto aizdevumu.”

244 No šiem secinājumiem skaidri izriet — Komisijai bija zināms, ka *LfA* piešķirtais aizdevums 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, lai atmaksātu nodrošinātos aizdevumus.

245 Turpmāk ir jāatzīmē, ka administratīvā procesa laikā ne Vācijas iestādes, ne citi ieinteresētie lietas dalībnieki nav formulējuši apsvērumus, lai grozītu šīs ziņas. Tieši pretēji — 1999. gada 30. marta vēstulē Vācijas iestādes ir apstiprinājušas lēmumā par procedūras uzsākšanu šajā sakarā konstatēto faktu precizitāti.

246 Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka, balstoties uz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošo informāciju, Komisijai bija jāzina, ka aizdevums 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, lai atmaksātu daļu no Bavārijas pavalsts nodrošinātajiem aizdevumiem.

247 Tomēr atšķirībā no tā, kas tika konstatēts saistībā ar atteikšanos no tiesībām prasīt parāda atmaksu 3 miljonu Vācijas marku apmērā (skat. šī sprieduma 123.–130. punktu), šī kļūda neietekmē lēmuma tiesiskumu, jo šajā gadījumā katrā ziņā nav apstrīdams, ka divreiz būtu ņemtas vērā vienas un tās pašas priekšrocības. Pats apstāklis, ka šī finansiālā palīdzība ir izmantota Bavārijas pavalsts nodrošināto aizdevumu atmaksai, neļauj secināt, ka tā bija intervence atbilstoši šim galvojumam. Šis aizdevums tika izmaksāts *PA*, jo īpaši, lai ļautu tam atmaksāt daļu no šī galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem. Tādēļ, kaut gan aizdevums piešķirts ar mērķi ļaut atmaksāt nodrošinātos aizdevumus, tā tomēr nav intervence atbilstoši pastāvošam galvojumam, bet drīzāk ir jauns atbalsts.

248 Otrkārt, Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, uzskatot, ka šis aizdevums piešķirts grūtībās nonākušam uzņēmumam, un kvalificējot to kā valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Faktiski ir jāatgādina, ka šī aizdevuma piešķiršanas brīdī *PA* varēja kvalificēt kā grūtībās nonākušu uzņēmumu (skat. šajā sakarā šī sprieduma 196.–202. punktu). Tāpat patiešām varētu pieņemt, ka privātais uzņēmums, atrodoties *LfA* situācijā, nebūtu piešķīris citu aizdevumu tādām grūtībās nonākušam uzņēmumam kā *PA*, nepārbaudot vismaz uzņēmuma ekonomisko stāvokli un bez pārstrukturēšanas plāna. Turklāt, kaut gan lēmumā par procesa uzsākšanu šis aizdevums bija kvalificēts kā valsts atbalsts, Vācijas iestādes turpmāk nav iebildušas pret šo kvalifikāciju. Visbeidzot, kā tas ir iepriekš uzsvērts šī sprieduma 202. punktā, Komisija ir sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai *PA* kvalificētu kā grūtībās nonākušu uzņēmumu, un līdz ar to — par šī atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu.

249 Ņemot vērā iepriekš minēto, Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatoti.

L — Par TIB piešķirto partnera aizdevumu PA 3,5 miljonu Vācijas marku apmērā

1. Lietas dalībnieku argumenti

250 Tīringenes pavalsts norāda, ka ar Apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts un nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo Komisija kvalificē partnera aizdevumu 3,5 miljonu Vācijas marku apmērā kā valsts atbalstu PA interesēs, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Tā faktiski uzskata, ka, pretēji Komisijas konstatējumam Apstrīdētajā lēmumā, šo aizdevumu nevar analizēt atbilstoši Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, jo PA neatradās šādā stāvoklī. Tā arī atzīmē — kā tas izriet no Vācijas iestāžu 1999. gada 30. marta vēstules, — ka TIB piešķirtais partnera aizdevums PA 3,5 miljonu Vācijas marku apmērā ir novirzīts *Pilz* grupas interesēs, izmantojot vienoto grāmatvedības uzskaites sistēmu.

251 Komisija, ko atbalsta ODS, uzskata, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatota.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

252 Tīringenes pavalsts saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību atsauca uz kļūdu faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

253 Vispirms ir jāatzīmē — Tīringenes pavalsts neapstrīd Apstrīdētā lēmuma 35. apsvērumā izteikto konstatējumu, ka TIB 1994. gada aprīlī ir piešķīris PA partnera aizdevumu 3,5 miljonu Vācijas marku apmērā.

254 Turpmāk ir jāuzsver — Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, piemērojot Pamatnostādnes par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai un kvalificējot šo aizdevumu kā valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Kā tas uzsvērts šī sprieduma 196.–202. punktā, ir jāatgādina, ka šī aizdevuma piešķiršanas brīdī *PA* varēja kvalificēt kā grūtībās nonākušu uzņēmumu. Tāpat patiešām varētu pieņemt, ka privāts uzņēmums, atrodoties *TIB* situācijā, nebūtu piešķīris aizdevumu tādām grūtībās nonākušam uzņēmumam kā *PA*, neveicot vismaz uzņēmuma ekonomiskā stāvokļa sīku analīzi un neizstrādājot pārstrukturēšanas plānu. Turklāt, kaut gan lēmumā par procedūras uzsākšanu šī finansiālā palīdzība bija kvalificēta kā valsts atbalsts, Vācijas iestādes turpmāk nav iebildušas pret šo kvalifikāciju. Visbeidzot, kā tas ir iepriekš norādīts šī sprieduma 202. punktā, Komisija ir sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai *PA* kvalificētu kā grūtībās nonākušu uzņēmumu, un līdz ar to — par šī atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu.

255 Visbeidzot, attiecībā uz Tīringenes pavalsts norādi, saskaņā ar kuru Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība ir novirzīta *Pilz* grupas interesēs, ir jāatsaucas uz šī iebilduma vērtējumu Tīringenes pavalsts argumentācijas kontekstā, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu likumību (šī sprieduma 307.–347. punkts).

256 Ņemot vērā iepriekš minēto, Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatoti.

M — *Par LfA piešķirto aizdevumu Pilz grupai 15 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

257 Tīringenes pavalsts uzskata, ka Komisija saistībā ar šo *LfA* piešķirto aizdevumu 15 miljonu Vācijas marku apmērā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tas

ir piešķirts tieši *Pilz* grupai un tādēļ nevar pieprasīt tā atmaksu no kopuzņēmuma un tā saistību pārņēmējiem. Turklāt tā norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav norādījusi iemeslus, kādēļ šis aizdevums veido atbalstu *PA* vai *CD Albrechts*.

258 Komisija, kuru atbalsta *ODS*, uzskata, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatota. Tā uzsver — nav nozīmes tam, ka aizdevums 15 miljonu Vācijas marku apmērā bija paredzēts *Pilz* grupai, jo šis apgrozāmo līdzekļu aizdevums, kas bija jāizmanto kā pārejas aizdevums, līdz tiks atrasts kopuzņēmuma pārpircējs, radīja priekšrocības arī kopuzņēmumam un *PA*.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

259 Tīringenes pavalsts saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību atsauca uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

260 Tīringenes pavalsts pamatoti norāda — Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība ir izmaksāta tieši *Pilz* grupai. Komisija faktiski nav norādījusi nevienu apstākli, no kura izriet, ka šī finansiālā palīdzība bija paredzēta *PA* vai *CD Albrechts* pārstrukturēšanai.

261 Šo secinājumu neietekmē apstākļi — kā to Komisija ir konstatējusi Apstrīdētā lēmuma 37. apsvērumā, — ka aizdevums 15 miljonu Vācijas marku apmērā bija

jāizmanto *Pilz* grupas atbalstam, līdz tiks atrasts *PA* pārpircējs. Papildus tam, ka Komisija nav norādījusi nevienu pierādījumu, lai pamatotu šo apgalvojumu, nav konstatēts, ka šis atbalsts *PA* faktiski radījis priekšrocības. Tādēļ Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka šis aizdevums radījis *PA* priekšrocības.

- 262 Nemot vērā iepriekš minēto un nepastāvot vajadzībai pārbaudīt iebildumu par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkts ir jāatceļ, jo Komisija ir atzinusi, ka aizdevums 15 miljonu Vācijas marku apmērā ir atbalsts, “kas paredzēts [*CD Albrechts*] pārstrukturēšanai”.

N — *Par TAB piešķirto aizdevumu CD Albrechts 15 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 263 Tīringenes pavalsts norāda — kā tas arī izriet no Vācijas iestāžu 1999. gada 30. marta vēstules, — ka *TAB* piešķirtais aizdevums *CD Albrechts* 15 miljonu Vācijas marku apmērā ir novirzīts *Pilz* grupas labā. Tā arī atzīmē, ka šis aizdevums jau ir atmaksāts. Turpmāk tā norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu, jo Apstrīdētajā lēmumā tā uzskatījusi, ka aizdevums 15 miljonu Vācijas marku apmērā veido valsts atbalstu *PA* interesēs. Tā faktiski norāda, ka, pretēji Komisijas konstatējumam Apstrīdētajā lēmumā, šo aizdevumu nedrīkst analizēt atbilstoši Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, jo [aizdevuma] izmaksas brīdī *PA*, turpmāk saukta — *CD Albrechts*, neatradās šādā stāvoklī. Pie tam Tīringenes pavalsts norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl tā nav norādījusi iemeslus, kādēļ šis aizdevums veido atbalstu *PA* vai *CD Albrechts*.

264 Komisija, ko atbalsta ODS, uzskata, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatota.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

265 Tīringenes pavalsts saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību atsauca uz kļūdu faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

266 Šajā sakarā vispirms ir jānorāda, ka Tīringenes pavalsts nav sniegusi nevienu pierādījumu, lai pamatotu savu atsauci, saskaņā ar kuru daļa vai viss šis aizdevums jau ir atmaksāts. Turklāt tā arī nav pierādījusi, ka administratīvā procesa laikā Komisija tikusi informēta par šādu atmaksu.

267 Turklāt Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, kvalificējot šo aizdevumu kā valsts atbalstu pārstrukturēšanai, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu. Šī sprieduma 196.–202. punktā minēto iemeslu dēļ *CD Albrechts*, iepriekš saukta — *PA*, šī aizdevuma piešķiršanas brīdī varēja kvalificēt kā grūtībās nonākušu uzņēmumu. Faktiski varētu pieņemt, ka privāts uzņēmums, atrodoties *TAB* situācijā, nebūtu piešķīris aizdevumu tādām grūtībās nonākušam uzņēmumam kā *CD Albrechts*, neveicot vismaz uzņēmuma ekonomiskā stāvokļa sīku analīzi un neizstrādājot pārstrukturēšanas plānu. Turklāt, kaut gan lēmumā par procesa uzsākšanu šī finansiālā palīdzība bija kvalificēta kā valsts atbalsts, Vācijas iestādes turpmāk nav iebildušas pret šo kvalifikāciju. Turklāt, kā tas ir iepriekš norādīts šī sprieduma 202. punktā, Komisija ir sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai *CD Albrechts* kvalificētu kā grūtībās nonākušu uzņēmumu, un līdz ar to — par šī atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu.

- 268 Visbeidzot, attiecībā uz Tīringenes pavalsts norādi, saskaņā ar kuru Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šī finansiālā palīdzība ir novirzīta *Pilz* grupas interesēs, ir jāatsaucas uz šī iebilduma vērtējumu Tīringenes pavalsts argumentācijas kontekstā, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu likumību (šī sprieduma 318.–344. punkts).
- 269 Nemot vērā iepriekš minēto par šī iebilduma pārbaudi, Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatoti.

O — *Par LfA piešķirto aizdevumu CD Albrechts 7 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 270 Tīringenes pavalsts vispirms norāda, ka Komisija ir pieļāvusi vairākas kļūdas faktos, kas saistītas ar aizdevumu 7 miljonu Vācijas marku apmērā. Tā norāda, ka, pretēji Komisijas secinājumam Apstrīdētā lēmuma 36. un 73. apsvērumā, *LfA* piešķirtais aizdevums *PA* 7 miljonu Vācijas marku apmērā nav izmantots, lai atbalstītu šo sabiedrību. Jāpiebilst, ka pēc vienošanās par sanāciju noslēgšanas šis aizdevums 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, lai atmaksātu sabiedrībai *PBK* piešķirto un ar Bavārijas pavalsts galvojumu nodrošināto banku aizdevumu procentus. Tādējādi tā uzskata — tā kā kopējo galvojuma summu (54,7 miljonus Vācijas marku) Komisija jau ir ieģrāmatojusi kā valsts atbalstu, uzskatot arī šo aizdevuma daļu par valsts atbalstu, viena un tā pati summa, aprēķinot atbalstu, tiek ņemta vērā divreiz.

271 Tīringenes pavalsts turklāt uzskata, ka saistībā ar šo finansiālo palīdzību Komisija ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Tā jo īpaši apstrīd to, ka šis aizdevums veido valsts atbalstu, un vēl jo vairāk to, ka tas ir jauns atbalsts, kas nebūtu saderīgs ar kopējo tirgu. Tā faktiski norāda — tā kā šis aizdevums 5 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, lai atmaksātu daļu aizdevumu, kurus sedza *THA* galvojums, un tā kā, pēc Komisijas domām, šī galvojuma sniegšana veido valsts atbalstu, Komisija kļūdaini uzskata, ka saskaņā ar šo galvojumu izmaksātās summas arī veido valsts atbalstu, jo tādējādi Komisija kā valsts atbalstu divreiz ņem vērā vienas un tās pašas summas. Tā turklāt uzskata — kā jau tas tika norādīts, — ka, tā kā galvojuma sniegšana ir jāuzskata par pastāvošu, ar Līgumu saderīgu atbalstu, tas pats attiecas uz konkrēto finansiālo palīdzību, kas izmaksāta, izpildot no galvojuma izrietošos pienākumus. Visbeidzot Tīringenes pavalsts norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl tā nav norādījusi iemeslus, kas liek tai uzskatīt, ka aizdevums 7 miljonu Vācijas marku apmērā ir valsts atbalsts *CD Albrechts* interesēs, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, ja šis aizdevums 5 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots vienīgi tam, lai atmaksātu kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai paredzētos banku aizdevumus, kas izmaksāti tikai *Pilz Construction*, un tikai 2 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, lai atmaksātu ar šo galvojumu nodrošināto aizdevumu procentus.

272 Komisija, ko atbalsta *ODS*, uzskata, ka Tīringenes pavalsts izvirzītā argumentācija saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatota.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

273 Tīringenes pavalsts saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību atsauca uz dažādām kļūdām faktos, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

274 Šajā sakarā vispirms ir jāpārbauda, vai Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos, kā uz to norāda Tīringenes pavalsts, neņemdamā vērā, ka *LfA* piešķirtais aizdevums *PA* 7 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, pirmkārt, 2 miljonu Vācijas marku apmērā, lai nodrošinātu nākotnes procentu maksājumus par Bavārijas pavalsts galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem, un, otrkārt, 5 miljonu Vācijas marku apmērā, lai atmaksātu daļu no *THA* galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem.

275 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka lēmumā par procesa uzsākšanu Komisija ir izdarījusi šādus secinājumus:

“1994. gada 8. martā Bavārija[s pavalsts], izmantojot starpnieku *LfA*, ir noslēgusi [...] divus aizdevuma līgumus kopuzņēmuma interesēs — vienu 2 miljonu [Vācijas marku] un otru 7 miljonu [Vācijas marku] apmērā. Abos gadījumos noteiktā procentu likme ir 7 procenti, un tie ir jāatmaksā, attiecīgi, vēlākais līdz 1996. gada 31. martam un 1996. gada 30. martam. Pirmais aizdevums ir izmantots, lai atmaksātu [...] Bavārijas [pavalsts] nodrošināto aizdevumu. Attiecībā uz otru aizdevumu, 5 miljoni [Vācijas marku] ir izmantoti, lai samazinātu *THA* nodrošinātā aizdevuma summu, un atlikušie 2 miljoni [Vācijas marku] bija jāizmanto kā apgrozāmie līdzekļi.”

276 No šiem secinājumiem skaidri izriet — pirms lēmuma par formālās procedūras uzsākšanu Komisijai bija zināms, ka no *LfA* piešķirtā aizdevuma 7 miljonu Vācijas marku apmērā 5 miljoni Vācijas marku ir izmantoti, lai atmaksātu *THA* nodrošinātos aizdevumus. Tomēr šajā procesa posmā tā šķietami nav bijusi informēta par faktu, ka no šī *LfA* piešķirtā otrā aizdevuma 7 miljonu Vācijas marku apmērā atlikušie 2 miljoni Vācijas marku ir izmantoti, lai nodrošinātu nākotnes procentu maksājumus par Bavārijas pavalsts nodrošinātajiem aizdevumiem.

- 277 Tomēr ir jāatzīmē, ka administratīvā procesa laikā Vācijas iestādes ir izteikušas apsvērumus par šī aizdevuma izmantošanu. Tās vispirms 1999. gada 30. marta vēstulē uzsvēra, ka šis aizdevums 5 miljonu Vācijas marku apmērā nav izmantots, lai atmaksātu Bavārijas pavalsts nodrošinātos aizdevumus, bet gan *THA* nodrošinātos aizdevumus. Turklāt šīs iestādes norādīja, ka atlikušie 2 miljoni Vācijas marku ir pārskaitīti privātām bankām, lai, iestājoties termiņam, turpmāk nodrošinātu procentu apmaksu.
- 278 Šādos apstākļos ir jāuzskata — ņemot vērā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā esošo informāciju, Komisijai bija jāzina, ka *LfA* piešķirtais aizdevums 7 miljonu Vācijas marku apmērā ir izmantots, pirmkārt, 5 miljonu Vācijas marku apmērā, lai atmaksātu daļu no *THA* nodrošinātajiem aizdevumiem, un, otrkārt, 2 miljonu Vācijas marku apmērā, lai nodrošinātu nākotnes procentu maksājumus par Bavārijas pavalsts nodrošinātajiem aizdevumiem.
- 279 Tomēr ir jānorāda, ka secinājumu trūkums Apstrīdētajā lēmumā šajā sakarā neietekmē tā tiesiskumu attiecībā uz šo finansiālo palīdzību.
- 280 Pat pieņemot, ka Komisijai būtu bijis jāņem vērā apstāklis, ka no aizdevuma 7 miljonu Vācijas marku apmērā 5 miljoni Vācijas marku ir izmantoti, lai atmaksātu *THA* nodrošinātos aizdevumus, šis apstāklis negroza tās vērtējumu šai finansiālajai palīdzībai, jo šī sprieduma 194. punktā minēto motīvu dēļ *THA* nodrošināto aizdevumu atmaksai piešķirtā finansiālā palīdzība atšķiras no summām, ko *THA* ir izmaksājusi saskaņā ar šo pašu galvojumu.
- 281 Turklāt Tiringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka Komisija, uzskatot, ka 5 miljoni Vācijas marku no šī atbalsta izmantoti *THA* nodrošināto aizdevumu daļējai atmaksai, un kvalificējot šo finansiālo palīdzību kā jaunu atbalstu, ir pieļāvusi kļūdu

vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Pats apstāklis, ka šī finansiālā palīdzība izmantota *THA* nodrošināto aizdevumu atmaksai, neļauj secināt, ka tā ir intervence atbilstoši šim galvojumam. Šis aizdevums ir izmaksāts kopuzņēmumam, jo īpaši, lai tam ļautu atmaksāt daļu no galvojuma nodrošinātajiem aizdevumiem. No minētā izriet, ka, kaut gan aizdevums piešķirts ar mērķi ļaut atmaksāt nodrošinātos aizdevumus, tas drīzāk ir jauns atbalsts, nevis intervence atbilstoši pastāvošam galvojumam.

- 282 Visbeidzot, attiecībā uz to, ka 2 miljoni Vācijas marku no konkrētās finansiālās palīdzības tika izmantoti, lai nodrošinātu nākotnes procentu apmaksu par Bavārijas pavalsts nodrošinātajiem aizdevumiem, Tīringenes pavalsts nav norādījusi veidu, kā šis faktiskais apstāklis varētu grozīt Komisijas sniegto novērtējumu šai finansiālajai palīdzībai, proti, ka tā ir ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts, jo ir piešķirta, pārkāpjot Pamatnostādnes par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai.
- 283 Ņemot vērā iepriekš minēto, visi Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatoti.

P — *Par TAB piešķirto aizdevumu CD Albrechts 9,5 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 284 Tīringenes pavalsts norāda — Apstrīdētajā lēmumā Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka šis aizdevums ir pilnībā atmaksāts. Pie tam tā uzsver, ka šis aizdevums ir vienīgais, ko *CD Albrechts* ir faktiski saņēmusi, jo 1994. gada decembrī saistība ar

Pilz grupu ir pilnībā izbeigta. Tā turklāt norāda, ka Komisijai šis aizdevums būtu jāvērtē saistībā ar ieguldītāja kritēriju tirgus ekonomikas apstākļos, proti, ņemot vērā finansiālās grūtības, ar kurām *CD Albrechts* nācās saskarties *Pilz* grupas prettiesiskās darbības dēļ.

285 Komisija norāda, ka tā nebija saņēmusi informāciju par iespējamo atmaksu, kas tai deva tiesības uzskatīt, ka šis aizdevums vēl nav atmaksāts.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

286 Attiecībā uz Tīringenes pavalsts argumentāciju par konkrēto finansiālo palīdzību pietiek atzīt, ka Tīringenes pavalsts nav sniegusi nevienu pierādījumu, lai apstiprinātu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru šī finansiālā palīdzība būtu pilnībā atmaksāta. Turklāt, pat pieņemot, ka tā varēja sniegt pierādījumus par šo atmaksu, tā katrā ziņā par to nav sniegusi pierādījumus administratīvā procesa laikā, un tādēļ Komisijai nevar pārņemt, ka Apstrīdētajā lēmumā tā nav to ņēmusi vērā. Visbeidzot, nav atbalstāma Tīringenes pavalsts atsauce uz to, ka atbalsta piešķiršana atbilst privāta ieguldītāja saprātīgai rīcībai, jo, ņemot vērā šī sprieduma 217. panta apsvērumus, šajā gadījumā jautājums par to, vai *TAB* ir rīkojies kā privāts ieguldītājs, neietekmē atbalsta saderības ar kopējo tirgu vērtējumu un tādēļ tam nav nozīmes.

287 Ņemot vērā iepriekš minēto, Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati saistībā ar konkrēto finansiālo palīdzību ir jānoraida kā nepamatoti.

Q — *Par aizdevumu procentiem 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā*

1. Lietas dalībnieku argumenti

288 Tīringenes pavalsts vispirms norāda, ka attiecībā uz aizdevumu procentiem Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Tā norāda, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā nekur nav izdarījusi secinājumus vai pamatojusi aprēķinu summai 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā, ko veido nesamaksātie procenti par dažāda veida finansiālo palīdzību. No tās viedokļa, tas pārsteidz vēl jo vairāk tādēļ, ka, saskaņā ar vienošanos par sanāciju, nolūkā izpildīt galvojumā noteiktās saistības izmaksātās summas jau ietvēra ievērojamu daļu procentu. Tīringenes pavalsts turklāt uzskata — tā kā Apstrīdētais lēmums paredz, ka atmaksājamais atbalsts jāpalielina atbilstoši atskaites laikposma procentu likmei, Komisijai bija nepārprotami jāizskaidro, par kuriem procentiem ir runa un kāpēc tie ir jāmaksā kopuzņēmumam un tā pārņēmējiem. Pēc tās domām, Komisija nevarēja aprobežoties tikai ar atsauci uz dalībvalsts sniegto informāciju.

289 Turpmāk Tīringenes pavalsts apstrīd Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru, ievērojot Vācijas iestāžu norādes, tās pienākums bija pieprasīt priekšrocības veidojošo [nesamaksāto] procentu atmaksu 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā. Tā atzīmē — pirmkārt, Komisija nav sniegusi pierādījumu tam, ka Vācijas iestādes to būtu apstiprinājušas, un, otrkārt, ir jāatceras, ka pat tad, ja šīs iestādes būtu sniegušas šādu paziņojumu, ko Tīringenes pavalsts apšaubā, tas nepamatotu materiālu secinājumu trūkumu attiecībā uz procentu summas aprēķinu.

290 Tīringenes pavalsts turklāt norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. panta 1. punktu, jo Apstrīdētajā lēmumā tā jau iepriekš ir noteikusi summu 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā kā iespējamās priekšrocības, ko guvis kopuzņēmums un tā pārņēmēji.

- 291 Komisija, ko atbalsta ODS, apstrīd Tīringenes pavalsts argumentāciju kopumā attiecībā uz priekšrocībām, ko veido procenti 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 292 Komisija vispirms norāda, ka tā bija spiesta pieņemt lēmumu, ņemot vērā Vācijas iestāžu sniegto informāciju, proti, ka laika posmā no 1993. gada beigām līdz 1998. gadam dažādi maksājumi radīja aizdevumu procentu priekšrocības vismaz 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā (Apstrīdētā lēmuma 40. apsvērums). Tā turklāt uzskata, ka Tīringenes pavalsts piezīme par procentiem, kas atmaksājami saskaņā ar atgūšanas kārtību, ir kļūdaina, jo summa 21,3 miljoni Vācijas marku apmērā ir tikai priekšrocības aizdevumu procentu veidā, kas piešķirtas uzņēmumam un kas tādēļ pašas par sevi ir atbalsts. Pēc Komisijas domām, ir jānošķir procenti, kas maksājami no atbalsta izmaksas dienas un kas, saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 2. panta 2. punktu, aprēķināmi, balstoties uz salīdzināmā laika posma likmi, ko piemēro, aprēķinot reģionālam atbalstam identisku subsīdiju.
- 293 Komisija turklāt apstrīd Tīringenes pavalsts apgalvojumu, saskaņā ar kuru tā jau iepriekš būtu noteikusi priekšrocību apmēru procentu veidā par summu 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā, neievērojot to, ka pārskaitījumus saņēmuši dažādi uzņēmumi, nedz arī to, ka šīs priekšrocības jau daļēji ir ņemtas vērā, veicot atsevišķu summu aprēķinu. Tā faktiski atgādina, ka, aprēķinot izmaksātā atbalsta summu, izšķirošais nav finansiālā atbalsta galīgais saņēmējs uzņēmumu grupas ietvaros, bet gan objektīvais saņēmējs, proti, šajā gadījumā — kopuzņēmums un tā pārņēmēji. Komisija turklāt uzsver, ka Apstrīdētajā lēmumā minētā procentu veidā radīto priekšrocību kopējā summa nebalstās uz kļūdainu aprēķinu, bet, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 40. apsvēruma, uz Vācijas iestāžu sniegtajām ziņām.
- 294 Visbeidzot tā apstrīd to, ka nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu procentu veidā piešķirtajām priekšrocībām. Tā faktiski norāda — tā kā Vācijas iestādes nebija

sniegušas precīzu informāciju, tai bija jāatsaucas uz summu 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā, kuru, kā tas izriet no Apstrīdētā lēmuma 40. apsvēruma, ir minējušas Vācijas iestādes kā priekšrocību apmēru procentu veidā, ko bija saņēmis kopuzņēmums un tā pārņēmēji. Tā turklāt norāda, ka šīs priekšrocības tika izvērtētas atbilstoši Pamatnostādnēm par atbalstu uzņēmumu darbības saglabāšanai un pārstrukturēšanai, un ka atbilstoši tām šīs priekšrocības tika uzskatītas par nelikumīgu atbalstu pārstrukturēšanai. Visbeidzot, attiecībā uz Tīringenes pavalsts apgalvojumu, saskaņā ar kuru Komisija nav norādījusi, kādā mērā, nosakot procentu veidā gūto priekšrocību kopējo summu, tā ir ņēmusi vērā apstākli, ka divi aizdevumi ir izmantoti, lai atmaksātu tekošos procentus par aizdevumiem, tā norāda — ņemot vērā tās rīcībā esošo informāciju, tai nevarēja būt citas izvēles kā vienīgi secināt, ka tie bija aizdevumi, kas uzskatāmi par nelikumīgu atbalstu grūtībās nonākuša uzņēmuma pārstrukturēšanai.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

²⁹⁵ Jākonstatē, ka, sniedzot atbildi uz Pirmās instances tiesas rakstisko jautājumu, Vācijas Federatīvā Republika uzsvēra — tās iestādes nav sniegušas Komisijai norādes, no kurām izrietētu, ka laika posmā no 1993. gada beigām līdz 1998. gadam kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā projekta ietvaros radītās priekšrocības aizdevumu procentu veidā sasniegtu vismaz 21,3 miljonus Vācijas marku. Tā turklāt norādīja, ka šis skaitlis ir pretrunā ar procentu kopējo summu, kas norādīta Vācijas valdības 1997. gada 17. aprīļa vēstulē, proti, 14,9 miljoniem Vācijas marku.

²⁹⁶ Attiecībā uz Komisiju, tā savā atbildē uz Pirmās instances tiesas rakstisko jautājumu apstiprināja — tā nevar pierādīt, ka ir saņēmusi no Vācijas iestādēm norādes, ka apstrīdētais atbalsts sasniegtu 21,3 miljonus Vācijas marku.

297 Šādos apstākļos ir jāatzīst — Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos, Apstrīdētā lēmuma 40. apsvērumā konstatējot, ka, “saskaņā ar Vācijas iestāžu norādēm, no 1993. gada beigām līdz 1998. gadam šie maksājumi radīja priekšrocības procentu veidā vismaz 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā”.

298 Ņemot vērā iepriekš minēto, un nepastāvot vajadzībai pārbaudīt citus šajā sakarā izvirzītos iebildumus, Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punkts ir jāatceļ daļā, kurā summa 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā ir ietverta kā priekšrocības procentu veidā, kas piešķirtas kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā pārstrukturēšanas ietvaros.

III — *Par pamatiem, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma 2. panta tiesiskumu*

A — *Ievada apsvērumi*

299 Tīringenes pavalsts, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, norāda — tā kā Apstrīdētā lēmuma 2. pantā Komisija ietvērusi rīkojumu atgūt atbalstu no *LCA*, *CDA* un “visiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu nodoti [*PBK*], [kopuzņēmuma] vai [*PA*] aktīvi vai infrastruktūra”, šis noteikums ir prettiesisks, jo šajā lēmumā minētais rīkojums par atgūšanu balstās uz vairākām kļūdām konstatētajos faktos, un pretrunā EKL 87. panta 1. punktam un EKL 88. panta 2. punktam, to pieņemot, nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un ievērots tiesību uz aizstāvību princips, un, visbeidzot, arī tiesiskās drošības un samērīguma principi.

300 Pirmās instances tiesa nolemj vispirms pārbaudīt Tīringenes pavalsts argumentāciju, saskaņā ar kuru Apstrīdētā lēmuma 2. pantā paredzētais rīkojums par atgūšanu ir pretrunā EKL 87. panta 1. punktam un EKL 88. panta 2. punktam.

B — *Par EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpumu*

1. Lietas dalībnieku argumenti

301 Lai atbalstītu savu pamatu, kas izriet no EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpuma, Tīringenes pavalsts pēc būtības norāda, ka Komisija nevarētu prasīt, lai Vācijas Federatīvā Republika atgūst atbalstu no uzņēmumiem, kas nav guvuši priekšrocības no apstrīdētā atbalsta. Tā norāda, ka, pirmkārt, atbalsts lielā mērā tika novirzīts *Pilz* grupas uzņēmumu interesēs, otrkārt — kā jau to Apstrīdētā lēmuma 103. apsvērumā konstatējusi Komisija, — *MTDA*, turpmāk saukta — *CDA*, nav saņēmusi atbalstu, pārpērkot *CD Albrechts*, turpmāk saukta — *LCA*, aktīvus, jo ir maksājusi tirgus cenu, un, treškārt, daļa no atbalsta ir izmaksāta tieši *Pilz* grupai.

302 Tīringenes pavalsts turklāt apgalvo, ka Komisija nevarēja prasīt atbalsta atgūšanu no trešajām personām, aprobežojoties tikai ar atsauci uz izvairīšanos. Tā vispirms norāda, ka Komisija nedrīkstēja izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu no trešās personas, nepierādot, ka šī persona no atbalsta ir guvusi priekšrocības. Turklāt tā uzskata, ka objektīvie kritēriji, kurus tā izmantojusi, lai konstatētu izvairīšanos — nodošanas objekts, iegādes cena, partneru vai uzņēmuma kapitāla daļu agrāko turētāju un pārpircēju identitāte, nodošanas īstenošanas datums un tās saimnieciskais raksturs, kas minēti apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumā, — šajā gadījumā nav ievēroti.

303 Komisija, ko atbalsta ODS, apstrīd Tīringenes pavalsts argumentāciju kopumā ar mērķi pierādīt EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpumu, pieprasot Vācijas Federatīvajai Republikai atgūt atbalstu no LCA, CDA un jebkura uzņēmuma, kam bija vai būtu bijuši nodoti aktīvi vai infrastruktūra, lai izvairītos no Apstrīdētā lēmuma sekām.

304 Vispirms tā vispārināti precizē savu viedokli attiecībā uz subjektu noteikšanu, kuriem atbalsta saņēmējas sabiedrības daļu vai aktīvu cesijas gadījumā atbalsts būtu jāatmaksā. Šajā sakarā tā sākotnēji atzīmē, ka problēmas nerodas sabiedrības daļu cesijas gadījumā, jo atbalsta saņēmēja sabiedrība turpina pastāvēt un ir mainījušies tikai tās īpašnieki. Pēc tās domām, no judikatūras izriet, ka šāda pieņēmuma gadījumā atmaksas pienākums jāuzņemas atbalsta saņēmējai sabiedrībai vai tās pārņēmējiem neatkarīgi no īpašumtiesību strukturālajām izmaiņām un neatkarīgi no tā, vai, nosakot pārdošanas nosacījumus, ņem vērā atbalsta atmaksāšanas pienākumu. Tā faktiski norāda, ka, turpinot subsidēto darbību, šī sabiedrība turpina no atbalsta gūt priekšrocības, tādējādi saglabājot konkurences izkropļojumu. Turklāt tā uzskata, ka [atbalsta] saņēmēja sabiedrība vairs neatrodas grūtībās, ja sabiedrības aktīvi tiek nodoti vienai un tai pašai grupai piederošiem uzņēmumiem. Tā norāda, ka šādā gadījumā papildus saņēmējam uzņēmumam atbalsts ir jāatmaksā arī grupas uzņēmumiem, kuri, pateicoties šo aktīvu nodošanai, varēja saņemt no atbalsta izrietošo labumu, gūstot ekonomiskas priekšrocības. Turklāt attiecībā uz atbalsta saņēmējas sabiedrības aktīvu pārdošanu uzņēmumiem — trešajām personām, Komisija norāda uz atšķirību starp īpašuma pārdošanu pa daļām vai kopumā. No Komisijas viedokļa, ja īpašums tiek pārdots pa daļām par tirgus cenu, tā ieguvējiem atbalsts nav jāatmaksā, jo pēc aktīvu pārdošanas pa daļām subsidētā darbība ir izbeigta un šī iemesla dēļ pirms aktīvu cesijas piešķirtais atbalsts vairs nenostāda atbalsta saņēmējas sabiedrības konkurentus mazāk izdevīgā stāvoklī. Komisija turpretī uzskata, ka situācija ir pavisam citāda, ja aktīvus pārdod kopumā, ļaujot šo sabiedrību iegādāties, lai turpinātu atbalsta saņēmējas sabiedrības darbību. Pēc Komisijas domām, šajā gadījumā subsidētās darbības turpināšana var saglabāt konkurences izkropļojumu un tādējādi ir vajadzīga īpaša modrība, lai atbalsta

saņēmējas sabiedrības īpašuma cesija, “pasargājot” pārdoto īpašumu, neradītu būtisku izvairīšanos no atbalsta atmaksāšanas pienākuma. Tā norāda, ka šādu izvairīšanos varētu izslēgt tikai tad, ja papildus noteiktajai tirgus cenai atbalsta saņēmējas sabiedrības visa īpašuma kopuma cesiju veic beznosacījumu procedūras ietvaros, kas pieejama visiem šīs sabiedrības konkurentiem.

305 Ņemot vērā šos principus, Komisija uzskata, ka tai ir tiesības prasīt atbalsta atmaksu no *LCA* un *CDA*, jo:

- *CDA* veic atbalsta sākotnējā saņēmēja ekonomisko darbību, izmantojot “apgrūtinātus” ražošanas līdzekļus, kurus tas ir pārņēmis *TIB* kontrolētās saistītu uzņēmumu grupas ietvaros;
- *CDA* un *LCA* turpina gūt priekšrocības no kopuzņēmumam, kā arī tā pārņēmējiem prettiesiski piešķirtā atbalsta, ciktāl ar šo atbalstu radītais konkurences izkropļojums arī turpmāk atstāj zināmu ietekmi uz *CDA* un *LCA*;
- iegādes cena 35,3 miljonu Vācijas marku apmērā, kas samaksāta, pārpērkot pasīvus (Apstrīdētā lēmuma 102. apsvērums), katrā ziņā ir palikusi vienā un tajā pašā uzņēmumu grupā, jo *TIB* vienlaicīgi veica gan *CDA*, gan *LCA* kontroli;
- ekonomiski saistīto uzņēmumu grupas gadījumā iegādes cenas ņemšana vērā būtu pretrunā gan tai uzliktajam pienākumam novērst izvairīšanos no Komisijas lēmumu izpildes, gan dalībvalsts pienākumam ievērot Komisijas lēmumu noteikumus (Apstrīdētā lēmuma 118. un 119. apsvērums).

306 Nobeigumā Komisija piebilst — Tīringenes pavalsts kļūdaini norāda, ka tā nevarētu prasīt atgūt no *CDA* un *LCA* atbalstu, kas izmaksāts tieši vai kas novirzīts *Pilz* grupas interesēs. Tā faktiski norāda, ka šis atbalsts ir iegūts kopuzņēmuma vai tā pārņēmēju darbībai, pat ja vēlāk tas nekavējoties ir sadalīts citiem *Pilz* grupas uzņēmumiem. Komisija uzskata — šajā gadījumā nav svarīgi, ka šo atbalstu kopuzņēmums faktiski nav saņēmis. Tā norāda, ka 1997. gada 20. marta spriedumā lietā *C-24/95 Alcan Deutschland (Recueil, I-1591. lpp.)* Tiesa uzskatīja, ka ar priekšrocību izzušanu pamatots iebildums nav vērā ņemams pamats, lai iestātos pret atbalsta atgūšanu. Tā uzskata, ka Tiesas pamatojums ir attiecināms uz tādu gadījumu kā šis, kurā aktīvu nodošanas mehānismu mērķis uzņēmumu grupas ietvaros ir iespējami likvidēt atbalsta sākotnējā saņēmēja priekšrocību atklāšanos. Pēc Komisijas domām, šādā gadījumā nevar ņemt vērā iebildumu par priekšrocību izzušanu un, tieši pretēji, nelikumīgās priekšrocības jāattiecina uz grupas uzņēmumiem, kas sākotnēji saņēma tiem paredzēto atbalstu. Tā arī uzskata, ka *TIB* un saistītie uzņēmumi vairs nevar atsaukties uz šo iebildumu, jo atbildība par *Pilz* grupā nepareizi izmantoto atbalstu tāpat ir jāuzņemas kopuzņēmumam un tā pārņēmējiem.

2. Pirmās instances tiesas vērtējums

307 Pakārtoti ir jāatgādina, ka, saskaņā ar Kopienų tiesībām, tā kā Komisija ir konstatējusi atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu, tā var pieprasīt dalībvalstij atgūt šo atbalstu no saņēmējiem (Tiesas 1973. gada 12. jūlija spriedums lietā 70/72 Komisija/Vācija, *Recueil*, 813. lpp., 13. un 20. punkts, un šī sprieduma 176. punktā minētais spriedums lietā Vācija/Komisija, 73. punkts).

308 Nelikumīga atbalsta apturēšana, to atgūstot, ir atzinuma par atbalsta prettiesiskumu loģiskas sekas ar mērķi atjaunot agrāko stāvokli (šī sprieduma 176. punktā minētais spriedums lietā Vācija/Komisija, 74. punkts).

- 309 Šo mērķi sasniedz, saņēmējam vai, citiem vārdiem sakot, uzņēmumiem, kas faktiski guvuši labumu, atmaksājot apstrīdēto atbalstu, vajadzības gadījumā pievienojot nokavējuma procentus (šajā sakarā skat. Tiesas 1991. gada 21. marta spriedumu lietā C-303/88 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-1433. lpp., 57. un 60. punkts). Ar šo atmaksu saņēmējs faktiski zaudē priekšrocības, ko tas iepriekš tirgū guvis salīdzinājumā ar konkurentiem, un tiek atjaunots stāvoklis pirms atbalsta izmaksas (Tiesas 1995. gada 4. aprīļa spriedums lietā C-350/93 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-699. lpp., 22. punkts).
- 310 No minētā izriet, ka nelikumīgi izmaksāta valsts atbalsta atmaksas galvenais mērķis ir likvidēt konkurences izkropļojumu, ko rada ar nelikumīgo atbalstu gūtās konkurences priekšrocības (šī sprieduma 176. punktā minētais spriedums lietā Vācija/Komisija, 76. punkts).
- 311 Ņemot vērā šos vispārējos apsvērumus, ir jāpārbauda Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu tiesiskums.
- 312 Šajā sakarā atsevišķi ir jāpārbauda šī rīkojuma tiesiskums attiecībā uz prasību par atbalsta atgūšanu, pirmkārt, no *LCA* un, otrkārt, no *CDA*. Nav apstrīdams, ka, pretēji *LCA*, kas jāuzskata par kopuzņēmuma un *PA* tiešo pārņēmēju, *CDA* atrodas citā situācijā. Rīkojuma par atgūšanu piemērošana *LCA* Apstrīdētajā lēmumā tiek pamatota ar to, ka pastāvējusi izvairīšanās.
- 313 Attiecībā uz atbalsta atgūšanu no *LCA* Tīringenes pavalsts norāda, ka šis rīkojums ir prettiesisks, jo tajā ietverts, pirmkārt, *Pilz* grupai tieši izmaksātais atbalsts un otrkārt, atbalsts, kas, kaut gan izmaksāts kopuzņēmumam un *PA*, novirzīts šīs grupas interesēs.

- 314 Šajā sakarā ir jākonstatē — kā tas arī izriet no Apstrīdētā lēmuma 32. un 39. apsvērumā attēlotajām tabulām, — ka minētā lēmuma 1. pantā aprakstītais atbalsts faktiski ietver dažāda veida atbalstu, kas izmaksāts tieši *Pilz* grupai un *PBK*, kurš ir šai grupai piederošs uzņēmums. Tas it īpaši attiecas uz finansiālo palīdzību, kas *PBK* piešķirta saskaņā ar Bavārijas pavalsts (*LfA*) galvojumu 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā, *PBK* piešķirto finansiālo palīdzību, atsakoties no parāda piedziņas 3 miljonu Vācijas marku apmērā, *PBK* piešķirto finansiālo palīdzību, izmaksājot *PA* kapitāla daļu iegādes cenu 3 miljonu Vācijas marku apmērā, un *Pilz* grupai piešķirto finansiālo palīdzību aizdevuma veidā 15 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 315 Attiecībā uz finansiālo palīdzību, kas minēta kā pirmā un otrā, nav apstrīdams, ka, lai arī tā ir izmaksāta tieši *PBK*, šī finansiālā palīdzība bija paredzēta kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanas finansēšanai, un, ja neņem vērā šīs palīdzības nepareizu izmantošanu citu *Pilz* grupas uzņēmumu interesēs un pienākuma norādīt pamatojuma neizpildi attiecībā uz atteikšanos no parāda piedziņas 3 miljonu Vācijas marku apmērā, Komisija principā pamatoti ir lūgusi to atgūt no *LCA* (šajā sakarā skat. Tiesas 2003. gada 3. jūlija spriedumu lietā *C-457/00* Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-6931. lpp., 55.–62. punkts).
- 316 Attiecībā uz iegādes cenu 3 miljonu Vācijas marku apmērā un aizdevumu 15 miljonu Vācijas marku apmērā ir jākonstatē — kā tas jau ir nospriests šī sprieduma 218. un 260. punktā, — ka šis atbalsts ir izmaksāts tieši *Pilz* grupai un nav bijis paredzēts kopuzņēmuma un *PA* pārstrukturēšanai. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka kopuzņēmums un *PA* faktiski guvuši labumu no šī atbalsta. Kā tas jau ir nospriests šī sprieduma 261. punktā, šo secinājumu negroza apstākļi — kā to Komisija ir konstatējusi Apstrīdētā lēmuma 37. apsvērumā, — ka aizdevums 15 miljonu Vācijas marku apmērā bija jāizmanto *Pilz* grupas atbalstam, līdz tiks atrasts *PA* pārpircejs. Komisija faktiski ne tikai nav sniegusi nevienu šī apgalvojuma pierādījumu, bet arī nav konstatēts, ka *PA* no šī atbalsta faktiski būtu guvusi priekšrocības.

- 317 Tādēļ Apstrīdētā lēmuma 2. pants neatbilst principiem, kas reglamentē nelikumīga valsts atbalsta atgūšanu, jo tas ietver rīkojumu no *LCA* atgūt 1. pantā minēto atbalstu, ieskaitot atbalstu, kas *PBK* piešķirts, izmaksājot *PA* kapitāla daļu iegādes cenu 3 miljonu Vācijas marku apmērā, kā arī *Pilz* grupai piešķirto atbalstu aizdevuma veidā 15 miljonu Vācijas marku apmērā.
- 318 Turpmāk ir jāpārbauda Tīringenes pavalsts argumentācija, saskaņā ar kuru rīkojums par atgūšanu ir prettiesisks, jo tas attiecas uz atbalstu, kas, kaut gan paredzēts kopuzņēmumam un *PA*, ir novirzīts *Pilz* grupas uzņēmumu interesēs.
- 319 Šajā sakarā ir jāuzsver, ka Apstrīdētais lēmums ietver vairākus secinājumus par Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minēto, *Pilz* grupas labā nepareizi izmantoto atbalstu. Līdz ar to no Apstrīdētā lēmuma 27., 33., 38. un 63.–75. apsvēruma cita starpā izriet, ka kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai, konsolidācijai un pārstrukturēšanai piešķirtā atbalsta ievērojama daļa ir novirzīta šīs grupas uzņēmumu labā. No šiem secinājumiem tāpat izriet, ka atbalsts nepareizi izmantots saistībā ar rūpnīcas izveidošanas ietvaros sniegtajiem pakalpojumiem, izrakstot rēķinus par paaugstinātu summu *Pilz* grupas ietvaros pastāvošās vienotās grāmatvedības uzskaites sistēmas ietvaros, kā arī neveicot kopuzņēmuma un *PA* piegādāto preču un sniegto pakalpojumu *Pilz* grupai apmaksu.
- 320 Tāpat ir jākonstatē, ka *Landgericht Mühlhausen* iesniegtais prokurora apsūdzības raksts, ko Vācijas iestādes iesniegušas administratīvā procesa laikā, ietver vairākus apstākļus, kas ļauj vismaz aptuveni noteikt apmēru, kādā atbalsts nepareizi izmantots *Pilz* grupas interesēs. Pretēji Komisijas apgalvojumam, pats fakts, ka šis akts attiecas uz nelikumīgām darbībām, ko Tīringenes pavalsts veikusi, piešķirot subsīdijas un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem, pats par sevi neļauj secināt, ka tajā ietvertos apstākļus nevar izmantot vērtējumā, kas Komisijai būtu jāveic. Šis akts tostarp krāpšanai un veikto ieguldījumu vērtības noteikšanai izmantoto dažādo

mehānismu aprakstā faktiski ietver precīzas un lietderīgas norādes, lai novērtētu nepareizas izmantošanas apmēru.

321 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka vismaz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā bija vairākas derīgas un atbilstošas norādes, kas liecināja, ka kopuzņēmums un *PA* faktiski neguva priekšrocības no kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā izveidošanai, konsolidācijai un pārstrukturēšanai paredzētā atbalsta ievērojamas daļas. Šīs norādes turklāt vismaz aptuveni ļāva noteikt apmēru, kādā atbalsts izmantots nepareizi.

322 Kā to apstiprina Komisija, no lietas materiāliem neapšaubāmi neizriet, ka Vācijas iestādes būtu sniegušas precīzas norādes par atbalsta daļu, kas novirzīta *Pilz* grupas interesēs.

323 Tomēr ir jākonstatē — kaut gan tās rīcībā bija šim nolūkam nepieciešamie līdzekļi (šajā sakarā skat. šī sprieduma 71. punktā minēto spriedumu lietā *Vācija un Pleuger Worthington/Komisija*, 29. punkts), no lietas materiāliem neizriet, ka tā būtu lūgusi Vācijas iestādes iesniegt tai precīzas norādes šajā sakarā. Tomēr, kā tas izriet no lēmuma par procesa uzsākšanu, vismaz kopš 1997. gada tā bija informēta par ievērojamas atbalsta daļas nepareizu izmantošanu. Tādēļ, ievērojot Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā esošo informāciju, tā nevarēja atsaukties uz tiesībām prasīt 1. pantā minētā atbalsta atgūšanu no *LCA*, attiecībā uz kuru tā zināja, vai tai vajadzēja zināt, ka tas nav radījis priekšrocības kopuzņēmumam un *PA*.

324 Tāpat ir jānoraida Komisijas argumentācija, saskaņā ar kuru Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu apjomu pamato kopuzņēmuma un tā pārņēmēju piederība saistītu uzņēmumu grupai, kurā pastāvēja aktīvu nodošanas

iekšējie mehānismi. Papildus tam, ka kopuzņēmums ietilpa *Pilz* grupas sastāvā tikai laika posmā no 1992. gada oktobra līdz 1993. gada decembra mēneša beigām, no Apstrīdētajā lēmumā minētajiem secinājumiem skaidri izriet, ka šajā gadījumā minētajā grupā pastāvošie aktīvu nodošanas mehānismi ir izmantoti, tikai kaitējot šim uzņēmumam, nevis tā interesēs. Līdz ar to nevarētu apgalvot, ka kopuzņēmums savas piederības šai grupai dēļ faktiski guva priekšrocības no atbalsta, kura saņēmējs tas nebija.

325 Tādējādi Apstrīdētā lēmuma 2. pants neatbilst principiem, kas reglamentē nelikumīga valsts atbalsta atgūšanu, jo Komisija izdevusi rīkojumu no *LCA* atgūt 1. pantā minēto atbalstu, ieskaitot to, no kura šis uzņēmums, kā tas ir konstatēts, faktiski nav guvis priekšrocības.

326 Turklāt daļā, kur Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietverts rīkojums atgūt minētā lēmuma 1. pantā aprakstīto atbalstu no *CDA*, no šī lēmuma izriet, ka Komisija savu vērtējumu galvenokārt pamatoja ar pastāvošu nodomu izvairīties no šī lēmuma sekām, kas, pēc Komisijas domām, objektīvi izriet no apstākļa, ka *CDA* gūst priekšrocības no *PBK*, kopuzņēmumam, *PA* un *CD Albrechts* iepriekš piešķirtā atbalsta, ciktāl tā izmanto šo uzņēmumu aktīvus un turklāt turpina to darbību (Apstrīdētā lēmuma 118. un 120. apsvērumus).

327 Šo argumentāciju nevarētu atbalstīt.

328 Neapšaubāmi, kā tas turklāt izriet no Vācijas iestāžu sarakstes ar Komisiju administratīvā procesa laikā, *LCA* aktīvu daļas nodošanas *CDA* mērķis bija saglabāt šo *LCA* apgrozāmo līdzekļu daļu, nodrošinot tai attīstības iespēju, kas pasargāta no juridiskās un ekonomiskās nedrošības, kura apdraudēja *LCA* turpmāku darbību. Pie

tam dažādi šīs prāvas ietvaros Komisijas un *ODS* minētie apstākļi ļauj secināt, ka pēc aktīvu nodošanas *CDA* faktiski turpināja kopuzņēmuma, *PA* un *CD Albrechts* darbību.

329 Tomēr šis apstākļis pats par sevi nepierāda, ka šajā gadījumā pastāvējis nodoms izvairīties no rikojuma par atgūšanu izpildes.

330 Šis secinājums ir jāizdara vēl jo vairāk tādēļ, ka — kā tas ir konstatēts Apstrīdētā lēmuma 103. apsvērumā, — *CDA* samaksāja tirgus cenu par *LCA* aktīvu pārņemšanu, un tādējādi šis darījums nenozīmē, ka *CDA* faktiski saglabā konkurences priekšrocības, kas saistītas ar *LCA* piešķirtā atbalsta saņemšanu (skat. šajā sakarā šī sprieduma 176. punktā minēto spriedumu lietā Vācija/Komisija, 92. punkts).

331 Šajā gadījumā nevarētu uzskatīt — kā to Komisija norāda savos rakstveida apsvērumos, — ka pēc *CDA* īstenotās aktīvu pārpirkšanas no *LCA* paliek tikai “tukša čaula, no kuras nav iespējams saņemt nelikumīgā atbalsta atmaksu”.

332 Ņemot vērā faktu, ka šajā gadījumā pēc lēmuma pieņemšanas par maksātnespējas procedūras uzsākšanu 2000. gada septembrī *LCA* atradās likvidācijas stāvoklī, ir jāatgādina — no judikatūras, kas attiecas uz uzņēmumiem, kuri pēc atbalsta saņemšanas kļūst maksātnespējīgi, izriet, ka agrāko stāvokli atjaunot un nelikumīgi izmaksātā atbalsta izveidoto konkurences izkropļojumu likvidēt principā var, likvidējama uzņēmuma pasīvā iegrāmatojot pienākumu atmaksāt attiecīgo atbalstu. Saskaņā ar šo judikatūru, šāds ieraksts būtu pietiekams, lai nodrošinātu lēmuma par

valsts atbalsta, kas ir nesaderīgs ar kopējo tirgu, izpildi (šajā sakarā skatīt. Tiesas 1986. gada 15. janvāra spriedumu lietā 52/84 Komisija/Belģija, *Recueil*, 89. lpp., 14. punkts, un 1990. gada 21. marta spriedumu lietā C-142/87 Belģija/Komisija, *Recueil*, I-959. lpp., 60. un 62. punkts).

333 Vācijas Federatīvā Republika, neiebilstot pret Komisijas viedokli, turklāt apstiprināja, pirmkārt, ka CDA ir pārdota tikai daļa aktīvu, proti, pamatlīdzekļi, apgrozāmie līdzekļi, īstermiņa apgrozāmie līdzekļi un tehniskā un preču izplatīšanas tehnoloģiskā kompetence [*know-how*], un, otrkārt, ka, šādi rīkojoties, varēja iegūt lielāku summu, nekā pārdodot attiecīgos aktīvus pa daļām.

334 Šo secinājumu neietekmē apstākļi, ka iegādes cena ir samaksāta, atpērkot pasīvus. Te ir jāatgādina, ka šāds apmaksas veids negatīvi neietekmē kreditoru stāvokli, jo sabiedrības aktīvu samazināšanu kompensē līdzvērtīga tās pasīvu samazināšana.

335 Komisijas atsauce uz Apstrīdētā lēmuma 118. apsvērumu neļauj apstrīdēt šo analīzi. Faktiski ir jākonstatē, ka šajā apsvērumā Komisija vispārīgi un tēlaini izklāsta kritērijus, ko tā piemēro, lai noteiktu, vai konkrētā darbība ietver atbalsta nepareizu izmantošanu. Tomēr šajā apsvērumā šie kritēriji netiek piemēroti konkrētajai lietai.

336 Tādēļ ir jāsecina, ka, ņemot vērā vienīgi Apstrīdētajā lēmumā minētos faktiskos apstākļus, Komisija nevarēja izdarīt secinājumus par to, ka šajā gadījumā pastāvējis nodoms izvairīties no rīkojuma par atgūšanu izpildes.

337 Attiecībā uz faktiskajiem apstākļiem, ko Komisija izvirzījusi savos rakstveida apsvērumos un tiesas sēdē, pietiek konstatēt, ka tie nav norādīti Apstrīdētajā lēmumā un līdz ar to uz tiem nevar atsaukties, lai pamatotu rīkojuma par atgūšanu attiecināšanu uz *CDA*.

338 Papildus Pirmās instances tiesa uzskata, ka šie dažādie apstākļi šajā gadījumā arī neļauj pierādīt, ka pastāvējusi izvairīšanās.

339 Tādēļ Komisija kļūdaini norādījusi, ka šajā gadījumā aktīvu pārpirkšana ir veikta *TIB* grupas, proti, saistītu uzņēmumu grupas, ietvaros. Te ir jāuzsver, ka Apstrīdētajā lēmumā ne tikai nav konstatēta iespējamās *TIB* grupas pastāvēšana, bet Komisija nav arī iesniegusi nevienu pārlicinošu faktu, lai pierādītu, ka *LCA* un *CDA* pieder šādai uzņēmumu grupai un, *a fortiori*, ka šos uzņēmumus saistītu savstarpējs aktīvu nodošanas mehānisms. No Tīringenes pavalsts un *CDA* sniegtajiem precizējumiem šajā sakarā, tieši pretēji, izriet, ka *TIB* rīkojās saskaņā ar saviem statūtiem kā sabiedrība, kam ir līdzdalība uzņēmumā.

340 Turpmāk ir jānoraida Komisijas pārmetumi par to, ka *CDA* īstenotā aktīvu pārpirkšana neatbilst ekonomikas loģikai. Te ir jākonstatē, ka administratīvā procesa ietvaros Vācijas iestādes vairākkārt uzsvēra — *CDA* īstenotā *LCA* aktīvu daļas pārpirkšana atbilda šai loģikai. Kaut gan “[aktīvu] nodošanas komerciālais raksturs” ir tikai viens no apstākļiem, ko tā ņēmusi vērā, lai noteiktu, vai pastāvējusi izvairīšanās (Apstrīdētā lēmuma 118. apsvēruma), Komisija Apstrīdētajā lēmumā nav minējusi nevienu apsvērumu, lai apšaubītu Vācijas iestāžu nostāju.

- 341 Tāpat ir jāuzsver — viens vienīgs apstāklis, ka aktīvu pārpirkšanas laikā 1998. gada aprīlī *LCA* un *CDA* vadīja viena un tā pati persona un ka pēc šīs operācijas *CDA* tirgū darbojās kā kopuzņēmuma un *PA* pārņēmējs, neļauj secināt, ka *LCA* aktīvu pārpirkšanas mērķis bija izvairīties no Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā rīkojuma par atgūšanu izpildes. Ar šiem apstākļiem nepietiek, lai pierādītu, ka *CDA* ir rīkojies ar nodomu radīt šķēršļus Apstrīdētā lēmuma izpildei.
- 342 Visbeidzot ir jānoraida Komisijas pārmetumi par to, ka *LCA* aktīvu nedalīta pārpirkšana netika veikta, izmantojot atklātu un pārskatāmu procedūru, un ka noteiktiem *LCA* konkurentiem tādējādi bija liegta iespēja iegūt aktīvus, ko minētā sabiedrība izmantoja, veicot subsidēto darbību. Gan Apstrīdētais lēmums, gan noteikti lietas materiāli un 2004. gada 5. maija tiesas sēdes laikā Tīringenes pavalsts un *CDA* izdarītie paziņojumi turpretī norāda, ka *CDA* īstenotā *LCA* aktīvu pārpirkšana nav veikta nekavējoties, bet sekojusi neveiksmīgiem mēģinājumiem pārdot visu *LCA* trešajām personām, ieskaitot lietas dalībnieka, kas iestājies lietā — *ODS*, mātes uzņēmumu (skat. šajā sakarā šī sprieduma 176. punktā minēto spriedumu lietā Vācija/Komisija, 95. punkts).
- 343 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina — Komisija nav pierādījusi darbības, kas pastāvējušas, lai izvairītos no Apstrīdētā lēmuma izpildes, un kas varētu pamatot pienākuma uzlikšanu *CDA* atmaksāt kopuzņēmumam un tā pārņēmējiem piešķirto nelikumīgo atbalstu.
- 344 Līdz ar to Apstrīdētais lēmums neatbilst principiem, kas reglamentē nelikumīga valsts atbalsta atgūšanu, jo tajā ietverts rīkojums par *PBK*, kopuzņēmumam, *PA* un *CD Albrechts* piešķirtā atbalsta atgūšanu no *CDA* un *LCA*.

345 Līdzīgs secinājums ir jāizdara par Apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietverto rīkojumu par 1. pantā minēto atbalstu atgūšanu no “visiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu bijuši nodoti [PBK], [kopuzņēmuma] vai [PA] aktīvi un/vai infrastruktūra, lai izvairītos no [minētā] lēmuma izpildes”. Te pietiek konstatēt, ka rīkojuma par atgūšanu attiecināšana uz šiem uzņēmumiem balstās uz tiem pašiem pamatiem, uz kuriem balstās šī rīkojuma attiecināšana uz CDA.

346 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, konkrētais pamats ir jāpieņem.

347 Tā kā Pirmās instances tiesa jebkurā gadījumā nevar iestāties Komisijas vai dalībvalsts vietā, lai noteiktu precīzu atbalsta apmēru, kas dalībvalstij ir jāatgūst, lēmuma 2. pants līdz ar to ir jāatceļ daļā, kas attiecas uz visu rīkojumu par atgūšanu, ciktāl tas saistīts ar 2. panta 3. punktā norādītajiem uzņēmumiem. Tādējādi Apstrīdētā lēmuma 2. pants ir jāatceļ, ciktāl tajā ietverts rīkojums atgūt minētā lēmuma 1. punktā aprakstīto atbalstu no sabiedrībām CDA un LCA, kā arī no visiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu bijuši nodoti PBK, kopuzņēmuma vai PA aktīvi vai infrastruktūra, lai izvairītos no minētā lēmuma sekām.

348 Šajos apstākļos nav jāpārbauda citi Tīringenes pavalsts izvirzītie pamati.

Par tiesāšanās izdevumiem

349 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Tīringenes pavalsts prasījumiem.

350 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai, dalībvalstīm, kas iestājušās lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām. Līdz ar to Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

351 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā, izņemot 87. panta 4. punkta pirmajā un otrajā daļā minētās personas, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām. Šajā gadījumā *ODS* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA

(trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Atcelt Komisijas 2000. gada 21. jūnija Lēmumu 2000/796/EK par Vācijas valsts atbalstu *CDACompact Disc Albrechts GmbH* (Tiringenes pavalsts) daļā, kurā:

— **1. panta 1. punktā kā sabiedrībām *R. E. Pilz GmbH & Co Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG* un *Pilz Albrechts GmbH* piešķirtais atbalsts kompaktdisku rūpnīcas Albrehtā (Tiringenes pavalsts)**

izveidošanai, darbībai un konsolidācijai ir ietverta summa 54,7 miljonu Vācijas marku apmērā Bavārijas pavalsts galvojuma veidā, summa 3 miljonu Vācijas marku apmērā, atsakoties no tiesībām prasīt aizdevuma atmaksu, kā arī summa 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā un summa 19,42 miljonu Vācijas marku apmērā kā Tiringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts piešķirtās subsidijas un nodokļu atmaksas par ieguldījumiem;

- 1. panta 2. punktā kā sabiedrības *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* pārstrukturēšanai piešķirtais atbalsts ir iekļauta summa 33 miljonu Vācijas marku apmērā kā iegūtais *PA/CD Albrechts* sabiedrības pamatkapitāls, un summa 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā kā priekšrocības procentu veidā;

- 1. panta 2. punktā ir atzīts, ka iegādes cena 3 miljonu Vācijas marku apmērā un *Lfa* piešķirtais aizdevums 15 miljonu Vācijas marku apmērā veido atbalstu, “kas paredzēts sabiedrības *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* pārstrukturēšanai”;

- 2. pantā ir ietverts rīkojums atgūt 1. pantā minēto atbalstu no sabiedrībām *CDA Datenträger Albrechts GmbH* un *LCA Logistik Center Albrechts GmbH*, kā arī no visiem citiem uzņēmumiem, kam bija vai būtu bijuši nodoti *R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG*, *Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG* vai *Pilz Albrechts GmbH PBK* aktīvi un/vai infrastruktūra, lai izvairītos no minētā lēmuma sekām;

2) pārējā daļa prasību noraidīt.

- 3) **piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt Tīringenes pavalsts tiesāšanās izdevumus. Vācijas Federatīvā Republika un *ODS OPTICAL Disc Service GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 19. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Azizi

Satura rādītājs

Prāvas rašanās fakti	II - 4193
A — Vispārējais konteksts	II - 4194
1. Uzņēmuma dibināšanas posms (no 1990. līdz 1992. gadam)	II - 4194
2. Pārstrukturēšanas posms (no 1993. līdz 1998. gadam)	II - 4196
3. <i>MTDA</i> veiktā noteiktu aktīvu pārpirkšana	II - 4197
B — Administratīvā procesa norise	II - 4197
C — Faktu konstatācija un juridiskais vērtējums	II - 4199
1. Vācijas Federatīvās Republikas piešķirtā finansiālā palīdzība dibināšanas posmā	II - 4199
2. Pārstrukturēšanas posmā piešķirtā finansiālā palīdzība	II - 4203
3. Par atbalsta atgūšanu	II - 4206
4. Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa	II - 4207
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 4209
Juridiskais pamatojums	II - 4211
I — Ievada apsvērumi	II - 4211
II — Par Apstrīdētā lēmuma 1. panta tiesiskumu	II - 4212
A — Par iespēju pamatot Apstrīdēto lēmumu ar Komisijas rīcībā esošo informāciju	II - 4213
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4213
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4214
	II - 4305

B — Par Bavārijas pavalsts (<i>LfA</i>) piešķirto galvojumu <i>PBK</i>	II - 4219
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4219
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4222
C — Par atteikšanos no prasījuma tiesībām 3 miljonu Vācijas marku apmērā, ko Bavārijas pavalsts (<i>LfA</i>) piešķirusi <i>PBK</i>	II - 4229
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4229
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4230
D — Par subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem 63,45 miljonu Vācijas marku apmērā un par 19,42 miljoniem Vācijas marku, ko kopuzņēmumam un <i>PA</i> piešķirusi, attiecīgi, Tīringenes pavalsts un Bavārijas pavalsts (<i>LfA</i>)	II - 4232
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4232
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4237
a) Par Tīringenes pavalsts piešķirtajām subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem	II - 4237
b) Par Bavārijas pavalsts (<i>LfA</i>) piešķirtajām subsīdijām un nodokļu atmaksu par ieguldījumiem	II - 4241
E — Par <i>THA</i> piešķirto galvojumu <i>Robotron</i> un kopuzņēmumam	II - 4243
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4243
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4248
F — Par <i>TAB</i> piešķirto aizdevumu <i>PA</i> 25 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4251
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4251
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4253
G — Par <i>TAB</i> piešķirto aizdevumu <i>PA</i> 20 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4259
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4259
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4259

H — Par <i>TIB</i> samaksāto iegādes cenu <i>PBK</i> 3 miljonu Vācijas marku apmērā .	II - 4260
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4260
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4262
I — Par <i>TIB</i> piešķirto dotāciju <i>PA</i> kapitālā 12 miljonu Vācijas marku apmērā .	II - 4264
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4264
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4266
J — Par <i>TIB</i> un <i>TAB</i> iegādāto <i>PA</i> pamatkapitālu	II - 4268
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4268
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4269
K — Par <i>LfA</i> piešķirto aizdevumu <i>PA</i> 2 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4270
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4270
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4270
L — Par <i>TIB</i> piešķirto partnera aizdevumu <i>PA</i> 3,5 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4273
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4273
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4273
M — Par <i>LfA</i> piešķirto aizdevumu <i>Pilz</i> grupai 15 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4274
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4274
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4275
N — Par <i>TAB</i> piešķirto aizdevumu <i>CD Albrechts</i> 15 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4276
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4276
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4277
O — Par <i>LfA</i> piešķirto aizdevumu <i>CD Albrechts</i> 7 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4278
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4278
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4279
	II - 4307

P — Par <i>TAB</i> piešķirto aizdevumu <i>CD Albrechts</i> 9,5 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4282
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4282
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4283
Q — Par aizdevumu procentiem 21,3 miljonu Vācijas marku apmērā	II - 4284
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4284
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4286
III — Par pamatiem, kas attiecas uz Apstrīdētā lēmuma 2. panta tiesiskumu	II - 4287
A — Ievada apsvērumi	II - 4287
B — Par EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 2. punkta pārkāpumu ...	II - 4288
1. Lietas dalībnieku argumenti	II - 4288
2. Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 4291
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 4301